

EØS-tillegget

til De Europeiske Fellesskaps
Tidende

ISSN 1022-9310

Nr. 16

6. årgang

15.4.1999

I EØS-ORGANER

1. EØS-rådet

2. EØS-komiteen

99/EØS/16/01

EØS-komiteens beslutning nr. 55/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) 1

Kommisjonsdirektiv 97/39/EF av 24. juni 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 75/443/EØF om revers og innretning for hastighetsmåling på motorvogner 2

99/EØS/16/02

EØS-komiteens beslutning nr. 56/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) 10

Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/27/EF av 22. juli 1997 om masse og dimensjoner for visse grupper motorvogner og deres tilhengere og om endring av direktiv 70/156/EØF 11

99/EØS/16/03

EØS-komiteens beslutning nr. 57/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) 44

Kommisjonsdirektiv 97/53/EF av 11. september 1997 om tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 79/196/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektrisk utstyr med visse beskyttelsesarter til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser 45

99/EØS/16/04

EØS-komiteens beslutning nr. 58/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) 47

Kommisjonsdirektiv 97/48/EF av 29. juli 1997 om annen endring av rådsdirektiv 82/711/EØF om fastsettelse av nødvendige grunnregler for undersøkelse av migrasjon av bestanddeler fra plastmaterialer og plastgenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler 48

99/EØS/16/05

EØS-komiteens beslutning nr. 59/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) 58

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/97 av 29. juli 1997 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler 59

NORSK utgave

99/EØS/16/06	EØS-komiteens beslutning nr. 60/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	66
	Kommisjonsvedtak 96/629/EF av 23. oktober 1996 om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk av telefoni i det offentlige nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, fase II	67
	Kommisjonsvedtak 96/630/EF av 23. oktober 1996 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til det offentlige nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, fase II	71
99/EØS/16/07	EØS-komiteens beslutning nr. 61/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	79
	Kommisjonsvedtak 97/544/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om terminalutstyr som skal koplast til offentlige linjesvitsja datanett og leigde ONP-samband med eit grensesnitt som er i samsvar med X.21-rekommandasjonen til CCITT	80
	Kommisjonsvedtak 97/545/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling for dataterminalutstyr til offentlige pakkesvitsja datanett (PSPDN) med grensesnitt i samsvar med X.25-rekommandasjonen til CCITT	83
99/EØS/16/08	EØS-komiteens beslutning nr. 62/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	86
	Kommisjonsvedtak 97/486/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til analoge leigde totrådssamband i opne telenett (ONP)	87
	Kommisjonsvedtak 97/487/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til analoge leigde firetrådssamband i opne telenett (ONP)	90
	Kommisjonsvedtak 97/639/EF av 19. september 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til 34 mbit/s strukturerte og ustukturerte digitale leigde samband	93
99/EØS/16/09	EØS-komiteens beslutning nr. 63/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	96
	Kommisjonsvedtak 97/526/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til det offentlige nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon (2. utgåve)	98
	Kommisjonsvedtak 97/527/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk av telefoni i det offentlige nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon (2. utgåve)	101
	Kommisjonsvedtak 97/528/EF om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til mobilstasjonar som er meinte for bruk i offentlige nett for digital mobiltelekommunikasjon, fase II, og som nyttar DCS 1800-bandet	104
	Kommisjonsvedtak 97/529/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk i telefon i mobilstasjonar som er meinte for bruk i offentlige nett for digital mobiltelekommunikasjon, fase II, og som nyttar DCS 1800-bandet	110

99/EØS/16/10	EØS-komiteens beslutning nr. 64/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	113
	Rådsresolusjon 96/C 224/02 av 8. juli 1996 om samarbeid mellom forvaltingar om handhevinga av regelverket for den indre marknaden	114
	Rådsresolusjon 96/C 224/03 av 8. juli 1996 om forenkling av regelverk og administrasjon i samband med den indre marknaden	116
99/EØS/16/11	EØS-komiteens beslutning nr. 65/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	118
	Kommisjonsvedtak 97/597/EF av 14. juli 1997 om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til armeringsstål og spennstål for betong	119
3.	Parlamentarikerkomiteen for EØS	
4.	Den rådgivende komité for EØS	
II	EFTA-ORGANER	
1.	EFTA-statenes faste komité	
2.	EFTAs overvåkningsorgan	
3.	EFTA-domstolen	
III	EF-ORGANER	
1.	Rådet	
2.	Kommisjonen	
99/EØS/16/12	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1474 – Maersk/Safmarine)	124
99/EØS/16/13	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1502 – Kuoni/First Choice)	125
99/EØS/16/14	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1430 – Vodafone/AirTouch)	126
99/EØS/16/15	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1459 – Bertelsmann/Havas/BOL)	127
99/EØS/16/16	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1479 – Thomson/Banco Zaragozano/Caja Madrid/Indra)	128
99/EØS/16/17	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1487 – Johnson & Son/Melitta/Cofresco)	129
99/EØS/16/18	Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1341 – Westdeutsche Landesbank/Carlson/Thomas Cook)	130
99/EØS/16/19	Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1410 – Deutsche Post/Danzas)	130

99/EØS/16/20	Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1446 – Daimler Chrysler/Adtranz- ABB Daimler Benz Transportation)	131
99/EØS/16/21	Melding om et fellesforetak (Sak nr. IV/E-2/37.450)	131
99/EØS/16/22	Statsstøtte - Sak nr. C 86/98 - Italia	132
99/EØS/16/23	Statsstøtte - Sak nr. C 1/99 - Irland	132
99/EØS/16/24	Informasjonsrutine - tekniske forskrifter	133

3. Domstolen

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

99/EØS/16/01

**nr. 55/98
av 4. juli 1998**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 44/98 av 29. mai 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 97/39/EF av 24. juni 1997 om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 75/443/EØF om revers og innretning for hastighetsmåling på motorvogner⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkkel 1

I avtalens vedlegg II kapittel I nr. 18 (rådsdirektiv 75/443/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 L 0039**: Kommisjonsdirektiv 97/39/EF av 24. juni 1997 (EFT nr. L 177 av 5.7.1997, s. 15).”

Artikkkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 97/39/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. august 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 4.2.1999, s. 43, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 6 av 4.2.1999, s. 89.

⁽²⁾ EFT nr. L 177 av 5.7.1997, s. 15.

KOMMISJONSDIREKTIV 97/39/EØF

av 24. juni 1997

om tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 75/443/EØF om revers og innretning for hastighetsmåling på motorvogner(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

**KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP
HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽¹⁾, sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EØF⁽²⁾, særlig artikkel 13 nr. 2,

under henvisning til rådsdirektiv 75/443/EØF av 26. juni 1975 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om revers og innretning for hastighetsmåling på motorvogner⁽³⁾, særlig artikkel 6, og

ut fra følgende betraktninger:

Direktiv 75/443/EØF er et av særdirektivene etter den EØF-typegodkjenningsrutine som ble innført ved direktiv 70/156/EØF. De bestemmelser som er fastsatt i direktiv 70/156/EØF med hensyn til kjøretøysystemer, deler og tekniske enheter, får derfor anvendelse på dette direktivet.

Særlig i artikkel 3 nr. 4 og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 70/156/EØF kreves det at hvert særdirektiv skal være vedlagt et opplysningsdokument som inneholder de aktuelle numre i vedlegg I til nevnte direktiv, samt et typegodkjenningsdokument som bygger på vedlegg VI til samme direktiv, slik at typegodkjenningen kan behandles elektronisk.

Der er dessuten ønskelig å tilpasse de tekniske spesifikasjonene i dette direktiv til spesifikasjonene i det tilsvarende reglement nr. 39 fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa.

Bestemmelsene i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra komiteen for tilpasning til den tekniske utvikling nedsatt ved direktiv 70/156/EØF –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 75/443/EØF gjøres følgende endringer:

- 1) Slutten av artikkel 1 skal lyde: «... på skinner, landbruksstraktorer og alle mobile maskiner.»
- 2) Vedleggene endres i samsvar med vedlegget til dette direktivet.

Artikkel 2

1. Fra 1. oktober 1997 kan ikke medlemsstatene med begrunnelse i revers og innretning for hastighetsmåling

- nekte å utstede EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning for en kjøretøytype eller
- forby at kjøretøyer registreres, selges eller tas i bruk,

dersom kjøretøyene oppfyller kravene i direktiv 75/443/EØF, som endret ved dette direktivet.

2) Fra 1. oktober 1998

- skal medlemsstatene ikke lenger gi EF-typegodkjenning,
- kan medlemsstatene nekte å gi nasjonal typegodkjenning for en kjøretøytype med begrunnelse i revers og innretning for hastighetsmåling dersom kravene i direktiv 75/443/EØF, som endret ved dette direktivet, ikke er oppfylt.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 1. oktober 1997. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 177 av 5.7.1997, s. 15, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 55/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 42 av 23.2.1970, s. 1.

(²) EFT nr. L 18 av 21.1.1997, s. 7.

(³) EFT nr. L 196 av 26.7.1975, s. 1.

2. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utfordiget i Brussel, 24. juni 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

— Følgende liste over vedlegg innsettes etter den dispositive delen:

«LISTE OVER VEDLEGG

VEDLEGG I: Revers

VEDLEGG II: Innretning for hastighetsmåling

Tillegg 1: Opplysningsdokument

Tillegg 2: Typegodkjenningsdokument»

— Endringer i vedlegg II:

— Nr. 3 skal lyde:

«3. SØKNAD OM EF-TYPEGODKJENNING FOR ET KJØRETØY

3.1. Søknad om EØF-typegodkjenning i henhold til artikkel 3 nr. 4 i direktiv 70/156/EØF for et kjøretøy med hensyn til revers og innretning for hastighetsmåling skal innsendes av kjøretøyprodusenten.

3.2. Et mønster for opplysningsdokumentet er gitt i tillegg 1.

3.3. Følgende skal innleveres til den tekniske instans med ansvar for å foreta typegodkjenningsprøvingen:

3.3.1. et kjøretøy som er representativt for kjøretøytypen som skal godkjennes.»

— Nr. 4.2.1 og 4.2.2 skal lyde:

«4.2.1. Inndelingen skal være i 1, 2, 5 eller 10 km/t. Hastighetsverdiene skal angis slik på skiven:

4.2.1.1. når den høyeste verdien på skiven ikke overstiger 200 km/t, skal hastighetsverdiene angis i intervaller på høyst 20 km/t,

4.2.1.2. når den høyeste verdien på skiven overstiger 200 km/t, skal hastighetsverdiene angis i intervaller på høyst 30 km/t,

4.2.2. Når det gjelder en innretning for hastighetsmåling produsert for salg i en medlemsstat der britiske måleenheter er brukt, og der overgangsordninger i samsvar med artikkel 5 gjelder, skal hastighetsmåleren inndeles også i mph (miles per time); inndelingen skal være 1, 2, 5 eller 10 mph. Hastighetsverdiene skal angis i intervaller på høyst 20 mph.

4.2.3. Intervallene for hastighetsverdier behøver ikke være ensartede.»

— Nytt nr. 5-7 skal lyde:

«5. TILDELING AV EF-TYPEGODKJENNING

5.1. Dersom de aktuelle krav er oppfylt, skal det gis EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 4 nr. 3, eventuelt artikkel 4 nr. 4, i direktiv 70/156/EØF.

- 5.2. Et mønster for EF-typegodkjenningsdokumentet er gitt i tillegg 2.
- 5.3. Et typegodkjenningsnummer bestemt i samsvar med vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF skal tildeles hver kjøretøytype som er godkjent. En medlemsstat må ikke tildele en annen kjøretøytype samme nummer.

6. ENDRING AV TYPE OG TYPEGODKJENNINGER

- 6.1. Ved endringer av typen godkjent i henhold til dette direktiv får bestemmelsene i artikkel 5 i direktiv 70/156/EØF anvendelse.

7. PRODUKSJONSSAMSVAR

- 7.1. I alminnelighet skal tiltak for å sikre produksjonssamsvar treffes i henhold til bestemmelsene fastsatt i artikkel 10 i direktiv 70/156/EØF.»

— Nytt tillegg 1 og 2 skal lyde:

Tillegg I

Opplysningsdokument nr.....(*)

(i henhold til vedlegg I til rådsdirektiv 70/156/EØF)

om EF-typegodkjenning av en kjøretøytype med hensyn til revers og innretning for hastighetsmåling(*)

(Direktiv 75/443/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF)

Følgende opplysninger skal eventuelt gis i tre eksemplarer og følges av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk, være tilstrekkelig detaljerte og leveres på et ark i A4-format eller brettet til den størrelsen. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

For systemer, deler eller tekniske enheter med mikroprosessorstyrte funksjoner må relevant ytelsesrelatert informasjon vedlegges.

0. ALLMENT

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet er eventuelt slik merket for type (b) :
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe (c):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.8. Monteringsanleggets/-anleggenes adresse:

1. KJØRETØYETS ALLMENNE SPESIFIKASJONER

- 1.1. Fotografier og/eller tegninger av et representativt kjøretøy:
2. MASSER OG DIMENSJONER (e) (kg og mm)

(Vis eventuelt til tegning)

- 2.6. Kjøretøyets masse med karosseri, og når det gjelder trekkvogner i en annen gruppe enn M₁, med kopling, i driftsklar stand eller understellets masse med førerhus dersom karosseriet og/eller koplingen ikke leveres av produsenten (med kjølevæske, smøremidler, drivstoff, alle øvrige væsker bortsett fra spillvann, verktøy, reservehjul og fører), og, for busser og turvogner, mannskapsmedlemmets masse (75 kg) dersom kjøretøyet er utstyrt med et mannskapssete (o) (største og minste verdi for hvert alternativ):

- 2.6.1. Fordeling av massen på akslene og, for semitrailere eller påhengsvogner, belastningen på koplingspunktet (største og minste verdi):

4. KRAFTOVERFØRING (v)

- 4.2. Type (mekanisk, hydraulisk, elektrisk osv.):
- 4.5. Girkasse:

(*) Numre og fotnoter i dette opplysningsdokument tilsvarer dem som er benyttet i vedlegget til direktiv 70/156/EØF.
Numre som er uten betydning for dette direktivs formål, er utelatt.

4.5.3. Betjeningsmåte:

4.6. Girutvekslingsforhold

Gir	Girkassens utveksling (forhold mellom motorens turtall og utgående aksels turtall)	Differensiälens utveksling(er) (forholdet mellom utgående aksels turtall och drivhjulenes omdrivningshastighet)	Samlet utveksling
Maksimum for CVT(*)			
1			
2			
3			
...			
Minimum for CVT(*)			
Revers			

(*) CVT = Trinnløs drift

4.7. Kjøretøyets største hastighet (i km/t) (w):

4.8. Hastighetsmåler (dersom det finnes fartsskriver, angis kun typegodkjenningsmerket for denne):

4.8.1. Virkemåte for og beskrivelse av drivmekanismen:

4.8.2. Instrumentkonstanten:

4.8.3. Målemekanismens toleranse (i henhold til vedlegg II nr. 2.1.3 til direktiv 75/443/EØF) eller tilsvarende data:

4.8.4. Samlet utvekslingsforhold (i henhold til vedlegg II nr. 2.1.2 i direktiv 75/443/EØF) eller tilsvarende data:

4.8.5. Diagram over hastighetsmålerskalaen eller andre former for visning:

6. HJULOPPHENG

6.6. Dekk og hjul

6.6.2. Øvre og nedre grense for rulleradius

6.6.2.1. Aksel nr. 1:

6.6.2.2. Aksel nr. 2:

6.6.2.3. Aksel nr. 3:

6.6.2.4. Aksel nr. 4:

6.6.3. Dekktrykk anbefalt av kjøretøyprodusenten: kPa

Dato, mappe

Tillegg 2

MØNSTER

[Største format: A4 (210 x 297 mm)]

EF-TYPEGODKJENNINGSDOKUMENT

Myndighetens stempel

Melding om:

- typegodkjenning⁽¹⁾
- utvidelse av typegodkjenning⁽¹⁾
- nektelse av typegodkjenning⁽¹⁾
- tilbakekalling av typegodkjenning⁽¹⁾

for en kjøretøytype/del/teknisk enhet⁽¹⁾ i henhold til direktiv 75/443/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF.

Typegodkenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type og alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet/delen/den tekniske enheten er eventuelt slik merket for identifikasjon av typen⁽¹⁾⁽²⁾:
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe⁽¹⁾⁽³⁾:
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkenningsmerket for deler og tekniske enheter:
- 0.8. Monteringsanleggets (-anleggenes) adresse:

AVSNITT II

1. Tilleggsopplysninger (eventuelle): se tilføyelsen
2. Den tekniske instans med ansvar for å foreta prøvingen:
3. Prøvingsrapportens dato:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

⁽²⁾ Dersom identifikasjonsmiddelet med hensyn til type inneholder tegn som ikke er relevante for beskrivelsen av kjøretøytypen, delen eller den tekniske enheten som omfattes av dette typegodkenningsdokument, skal slike tegn angis med symbolet «?» (f.eks. ABC??123??) i dokumentasjonen.

⁽³⁾ Som fastsatt i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF.

4. Prøvingsrapportens nummer:
5. Eventuelle merknader: se tilføyelsen
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Listen over dokumentene som er levert godkjenningsmyndigheten, og som utleverses på anmodning, er vedlagt.

Tilføyelse

til EF-typegodkjenningsdokument nr.

om typegodkjenning av et kjøretøy i henhold til direktiv 75/443/EØF, sist endret ved direktiv .../.../EF

1. TILLEGGSSOPPLYSNINGER

1.1. Hastighetsmåler

1.1.1. Eventuelle identifikasjonsmidler og deres plassering:

5. MERKNADER

(f.eks. gyldig for både høyrestyrte og venstrestyrte kjøretøyer)

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

99/EØS/16/02

**nr. 56/98
av 4. juli 1998**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 44/98 av 29. mai 1998⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/27/EF av 22. juli 1997 om masse og dimensjoner for visse grupper motorvogner og deres tilhengere og om endring av direktiv 70/156/EØF⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkkel 1

I avtalens vedlegg II kapittel I etter nr. 45v (europaparlaments- og rådsdirektiv 96/79/EF) skal nytt nr. 45w lyde:

“45w. **397 L 0027**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/27/EF av 22. juli 1997 om masse og dimensjoner for visse grupper motorvogner og deres tilhengere og om endring av direktiv 70/156/EØF (EFT nr. L 233 av 25.8.1997, s. 1).”

Artikkkel 2

I avtalens vedlegg II kapittel I nr. 1 (rådsdirektiv 70/156/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 L 0027**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/27/EF av 22. juli 1997 (EFT nr. L 233 av 25.8.1997, s. 1).”

Artikkkel 3

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 97/27/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkkel 4

Denne beslutning trer i kraft 1. august 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Uferdiget i Brussel, 4. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 4.2.1999, s. 43, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 6 av 4.2.1999, s. 89.

⁽²⁾ EFT nr. L 233 av 25.8.1997, s. 1.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅSDIREKTIV 97/27/EF

av 22. juli 1997

om masse og dimensjoner for visse grupper motorvogner og deres tilhengere og om endring av direktiv 70/156/EØF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er nødvendig med en fullstendig harmonisering av de tekniske krav for motorvogner for å sikre at det indre marked virker tilfredsstillende, samtidig som allmenheten garanteres et høyt sikkerhetsnivå.
- 2) De tekniske krav som visse kjøretøygrupper må oppfylle i henhold til nasjonal lovgivning, gjelder bl.a. deres masse og dimensjoner.
- 3) Disse kravene varierer fra én medlemsstat til en annen. Det er derfor nødvendig at samtlige medlemsstater vedtar de samme krav i tillegg til eller i stedet for gjeldende regler, med henblikk særlig på å gi EF-typegodkjenningsrutinen omhandlet i rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽⁴⁾ anvendelse på alle kjøretøytyper.
- 4) Det er ønskelig å harmonisere den største masse og de største dimensjoner for de motorvogner og tilhengere som skal registreres i medlemsstatene i samsvar med rådsdirektiv

96/53/EF av 25. juli 1996 om fastsettelse av største tillatte dimensjoner i innenlands og internasjonal trafikk og av største tillatte totalvekt i internasjonal trafikk for visse veigående kjøretøyer i Fellesskapet⁽⁵⁾. Nevnte direktiv er gitt anvendelse bare på trafikk på medlemsstatenes territorium, ikke på de tekniske krav fastsatt i direktiv 70/156/EØF.

- 5) I direktiv 96/53/EF er det fastsatt visse bestemmelser om krav til største tillatte dimensjoner for både innenlands og internasjonal trafikk i medlemsstatene samt en viss frist for deres ikrafttredelse. Visse andre krav til største tillatte dimensjoner og til største tillatte totalvekt får anvendelse bare for internasjonal trafikk.
- 6) En harmonisering av kravene for største tillatte masse for motorvogner og deres tilhengere som skal registreres i medlemsstatene, synes derfor ikke mulig på kort sikt. På den annen side synes det nå mulig å oppnå en videst mulig harmonisering av deres største tillatte dimensjoner, å behandle spørsmålet om masser ved å gi mulighet for anvendelse av en ensartet framgangsmåte for fastsettelse av kjøretøyers største tillatte masse ved registrering/ibruktaking i hver medlemsstat og stadig å arbeide for bedring av sikkerheten, særlig med hensyn til visse grupper tilhengere.
- 7) I henhold til artikkel 4 nr. 3 og nr. 4 i direktiv 96/53/EF kan medlemsstatene tillate trafikk på sitt territorium av kjøretøyer i gruppe N med dimensjoner som overstiger dem fastsatt inevnte direktiv, for transport av udelelig gods eller for visse former for innenlands transportvirksomhet som ikke i betydelig grad påvirker internasjonal konkurransen i transportsektoren. Når det gjelder kjøretøy i gruppe M₂ og M₃, får direktiv 96/53/EF anvendelse bare på internasjonal trafikk. Det er derfor nødvendig unntaksvis å

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 233 av 25.8.1997, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 56/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. C 230 av 4.9.1991, s. 46.

(²) EFT nr. C 49 av 24.2.1992, s. 5.

(³) Europaparlamentsuttalelse av 12. februar 1992 (EFT nr. C 67 av 16.3.1992, s. 81), Rådets felles holdning av 28. november 1996 (EFT nr. C 41 av 10.2.1997, s. 5) og europaparlamentsbeslutning av 9. april 1997 (EFT nr. C 132 av 28.4.1997). Rådsbeslutning av 21. mai 1997.

(⁴) EFT nr. L 42 av 23.2.1970, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 96/79/EF (EFT nr. L 18 av 21.1.1997, s. 7).

(⁵) EFT nr. L 235 av 17.9.1996, s. 59.

tillate godkjenning av kjøretøyer hvis dimensjoner overstiger de største tillatte dimensjoner i henhold til dette direktiv og visse andre kjennetegn, og å gi medlemsstatene mulighet for å avvise kjøretøyer godkjent etter nevnte unntaksbestemmelser.

- 8) Dette direktiv er et av de særdirektiver som må overholdes for å sikre at kjøretøyer er i samsvar med kravene i EF-typegodkjenningssrutinen innført ved direktiv 70/156/EØF. Bestemmelser om kjøretøysystemer, deler og tekniske enheter fastsatt i nevnte direktiv får derfor anvendelse for dette direktiv.
- 9) Særlig i artikkel 3 nr. 4 og artikkel 4 nr. 3 i direktiv 70/156/EØF kreves det at hvert særdirektiv skal være vedlagt et opplysningsdokument med de relevante numre i vedlegg I til nevnte direktiv samt et typegodkjenningssdokument som bygger på vedlegg VI til nevnte direktiv, slik at typegodkjenningen kan behandles elektronisk.
- 10) Særlige bestemmelser er inntatt når det gjelder delvis oppbygde kjøretøyer, for å lette annengangs godkjenning av ferdigoppbygde kjøretøyer.
- 11) Ved dette direktiv innføres det særlige bestemmelser, slik at det kan tas hensyn til løftbare og belastbare aksler. Slike aksler bør omfattes også av rådsdirektiv 71/320/EØF av 26. juli 1971 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om bremseanlegg for visse grupper av motorvogner og deres tilhengere⁽¹⁾ og rådsdirektiv 70/311/EØF av 8. juni 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om styreinnretninger for motorvogner og deres tilhengere⁽²⁾.
- 12) Særlige bestemmelser bør inntas også i direktiv 71/320/EØF for å ta økt hensyn til de tekniske vilkår for at kjøretøyer i gruppe M₂, M₃ og N kan trekke tilhengere.
- 13) Særlige bestemmelser bør inntas også i rådsdirektiv 76/114/EØF av 18. desember 1975 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om lovfestede kjennemerker og preginger på motorvogner og deres tilhengere, og deres plassering og festemåte⁽³⁾ for å ta hensyn til at kjøretøyer faktisk kan være registrert med forskjellig masse i medlemsstatene –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I dette direktiv menes med «kjøretøy» alle motorvogner eller tilhengere som definert i artikkel 2 i og vedlegg II til direktiv 70/156/EØF, med unntak av kjøretøyer i gruppe M₁.

Artikkel 2

Ingen medlemsstat kan med begrunnelse i masse eller dimensjoner nekte å gi EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning for en kjøretøytype eller nekte eller forby salg, registrering, ibruktaking eller bruk av et kjøretøy, dersom kjøretøytypen eller kjøretøyet oppfyller kravene fastsatt i vedlegg I.

Artikkel 3

En medlemsstat kan likevel nekte å gi nasjonal typegodkjenning for en kjøretøytype eller nekte eller forby salg, registrering, ibruktaking eller bruk av et kjøretøy eller anse dets samsvarssertifikat for ugyldig i henhold til artikkel 7 nr. 1 i direktiv 70/156/EØF eller begrense dets bruksområde til transport av udeelig gods, dersom det med typegodkjenning gitt i henhold til dette direktiv omfattes av unntaket i dette direktivs artikkel 7 og unntaket er i strid med gjeldende nasjonale krav i medlemsstaten.

Artikkel 4

Når en medlemsstat gir nasjonal typegodkjenning for kjøretøyer med typegodkjenning gitt i henhold til dette direktiv eller registrerer, tillater ibruktaking eller bruk av slike kjøretøyer, skal den tildele dem nasjonale største tillatte masser ved registrering/bruk som er i samsvar med de nasjonale største tillatte masser som gjelder på dens territorium. For bestemmelse av nasjonale største tillatte masser ved registrering/bruk kan ingen medlemsstat nekte å benytte framgangsmåten gitt i vedlegg IV dersom produsenten anmoder om det.

Artikkel 5

Som unntak fra artikkel 2 kan medlemsstatene la belastbare og løftbare aksler omfattes av nasjonale tekniske krav. Ingen medlemsstat kan imidlertid nekte å anvende de tekniske kravene fastsatt i avsnitt 3 i vedlegg IV dersom produsenten anmoder om det.

Artikkel 6

Som unntak fra artikkel 2 og nr. 7.3.2.1 i vedlegg I kan medlemsstatene inntil 31. desember 1999 nekte å gi nasjonal typegodkjenning for eller avvise eller forby salg, registrering, ibruktaking eller bruk av busser eller turvogner med en bredde på over 2,50 meter i henhold til artikkel 9 i direktiv 96/53/EF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 202 av 6.9.1971, s. 37. Direktivet sist endret ved direktiv 91/422/EØF (EFT nr. L 233 av 22.8.1991, s. 21).

⁽²⁾ EFT nr. L 133 av 18.6.1970, s. 10. Direktivet sist endret ved direktiv 92/62/EØF (EFT nr. L 199 av 18.7.1992, s. 33).

⁽³⁾ EFT nr. L 24 av 30.1.1976, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 78/507/EØF (EFT nr. L 155 av 13.6.1978, s. 31).

Artikkkel 7

Som unntak fra artikkkel 2 og nr. 7.3 i vedlegg I og uten at kravene i nr. 7.6 i nevnte vedlegg behøver å være oppfylt, kan medlemsstatene gi typegodkjenning til kjørerøyer med dimensjoner som overstiger dem fastsatt i nevnte numre. Nærmere enkeltheter i forbindelse med unntaket skal være angitt i typegodkjenningsdokumentet i vedlegg III, og bestemmelserne i artikkkel 3 får anvendelse.

Artikkkel 8

I direktiv 70/156/EØF gjøres følgende endringer:

a) I vedlegg I gjøres følgende endringer:

- 1) fotnote j) skal utfylles med følgende: «For kjørerøyer i andre grupper enn M₁; direktiv 97/27/EF, vedlegg I nr. 2.4.1.»,
- 2) fotnote k) skal utfylles med følgende: «For kjørerøyer i andre grupper enn M₁; direktiv 97/27/EF, vedlegg I nr. 2.4.2.»,
- 3) fotnote l) skal utfylles med følgende: «For kjørerøyer i andre grupper enn M₁; direktiv 97/27/EF, vedlegg I nr. 2.4.3.»,

b) i vedlegg IV skal nr. 48 lyde:

	Emne	Direktiv-nummer	Henvisning til EFT	Gjelder									
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
«48.	Masser og dimensjoner (andre kjørerøyer enn i nr. 44)	97/27/EF	L 233 av 28.8.1997		X	X	X	X	X	X	X	X	X»

Artikkkel 9

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for etterkomme dette direktivet, innen 22. juli 1999. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelserne skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktivet omhandler.

Artikkkel 10

Dette direktivet trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkkel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utfordiget i Brussel, 22. juli 1997.

For Europaparlamentet

J. M. GIL-ROBLES

President

For Rådet

J. POOS

Formann

VEDLEGG I

1. Dette direktiv gjelder masse og dimensjoner for motorvogner i gruppe M₂, M₃ og N og tilhengere i gruppe O, som definert i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF.

2. **DEFINISJONER**

I dette direktiv menes med:

- 2.1. «motorvogn»: enhver motorvogn som er i samsvar med definisjonen gitt i vedlegg II A til direktiv 70/156/EØF,
- 2.1.1. motorvogner i gruppe N:
 - 2.1.1.1. «lastebil»: enhver motorvogn i gruppe N₁, N₂ eller N₃ som er konstruert og bygd utelukkende eller hovedsakelig for transport av gods. Den kan også trekke en tilhenger,
 - 2.1.1.2. «trekkvogn»: enhver motorvogn i gruppe N₁, N₂ eller N₃ som er konstruert og bygd utelukkende eller hovedsakelig for å trekke en tilhenger,
 - 2.1.1.2.1. «trekkvogn for tilhenger»: enhver trekkvogn som er konstruert og bygd utelukkende eller hovedsakelig for å trekke andre tilhengere enn semitrailere. Den kan være utstyrt med lasteplan,
 - 2.1.1.2.2. «trekkvogn for semitrailere»: enhver trekkvogn som er konstruert og bygd utelukkende eller hovedsakelig for å trekke semitrailere,
 - 2.1.1.3. andre ferdigoppbygde eller etappevis ferdigoppbygde kjøretøy i gruppe N enn lastebiler og trekkvogner skal anses som spesialkjøretøy.
- 2.1.2. Motorvogner i gruppe M₂ eller M₃:
 - 2.1.2.1. «buss eller turvogn»: ethvert kjøretøy i gruppe M₂ eller M₃ som er konstruert og bygd for transport av sittende eller sittende og stående passasjerer,
 - 2.1.2.1.1. «leddbuss eller ledeturvogn»: enhver buss eller turvogn som består av minst to stive deler forbundet med hverandre ved en leddseksjon, og der det er forbindelse mellom passasjeravdelingene i de to stive delene slik at passasjerene kan bevege seg fritt fra den ene delen til den andre; de stive delene skal være permanent sammenkoplet og skal kunne skilles fra hverandre bare på et verksted,
 - 2.1.2.1.2. «toetasjes buss eller turvogn»: enhver buss eller turvogn der passasjeravdelingene er innrettet i det minste delvis på plan over hverandre, og der det ikke er avsatt plass for stående passasjerer på øvre plan.
 - 2.1.2.1.3. buss- eller turvogn «klasse»:
 - 2.1.2.1.3.1. for kjøretøy med plass til mer enn 22 passasjerer i tillegg til føreren:
 - 2.1.2.1.3.1.1. «klasse I»: ethvert kjøretøy som har plass avsatt til stående passasjerer, og som tillater hyppige passasjerbevegelser,
 - 2.1.2.1.3.1.2. «klasse II»: ethvert kjøretøy som hovedsakelig er bygd for transport av sittende passasjerer, og som er konstruert for transport av stående passasjerer i midtgangen og eventuelt i et område som ikke oppter større plass enn to dobbeltseter,

2.1.2.1.3.1.3. «klasse III»: ethvert kjøretøy som er bygd utelukkende for transport av sittende passasjerer,

2.1.2.1.3.2. for kjøretøyer som har plass til høyst 22 passasjerer i tillegg til føreren:

2.1.2.1.3.2.1. «klasse A»: ethvert kjøretøy som er konstruert for transport av stående passasjerer; kjøretøyer i denne klassen har seter og kan ha plass til stående passasjerer,

2.1.2.1.3.2.2. «klasse B»: ethvert kjøretøy som ikke er konstruert for transport av stående passasjerer; kjøretøyer i denne klassen har ikke plass til stående passasjerer.

2.1.2.1.4. Et kjøretøy kan anses å tilhøre flere klasser enn én. I slike tilfeller må det oppfylle alle relevante krav i dette direktiv.

2.1.2.2. Andre kjøretøyer enn busser eller turvogner i gruppe M₂ eller M₃ skal anses å være spesialkjøretøyer (f.eks. ambulanser).

2.2. For kjøretøyer i gruppe O menes med:

2.2.1. «tilhenger»: ethvert ikke-motordrevet kjøretøy som er konstruert og bygd for å trekkes av en motorvogn,

2.2.2. «semitrailer»: enhver tilhenger som er konstruert for å koples til en trekkvogn for semitrailer eller en dolly, slik at trekkvognen eller dollyen utsettes for en betydelig vertikal statisk belastning,

2.2.3. «slepvogn»: enhver tilhenger med minst to aksler hvorav minst én er en styrt aksel og

- er utstyrt med en kopling som kan beveges vertikalt (i forhold til tilhengeren),
- ikke overfører noen statisk vertikal belastning av betydning til trekkvognen (mindre enn 100 daN).

Når en semitrailer er koplet til en dolly, anses den som en slepvogn,

2.2.4. «påhengsvogn»: enhver slepvogn med stiv trekkestang der akselen (akslene) er slik plassert nær kjøretøyets tyngdepunkt (når det er påført en jevnt fordelt belastning) at bare en liten statisk vertikal belastning, som ikke skal overstige 10 % av en belastning tilsvarende tilhengerens største masse eller en belastning på 1 000 daN (den laveste av de to), overføres til trekkvognen.

2.3. «akselgruppe»: aksler som er del en boggi. En toaksel-gruppe kalles en boggi, en treaksel-gruppe kalles en trippelboggi. En enkelaksel anses som en enaksel-gruppe.

2.4. «kjøretøydimensjoner»: kjøretøyets dimensjoner slik de følger av utformingen, og som angitt av produsenten,

2.4.1. «kjøretøylengde»: en dimensjon som måles i samsvar med ISO-standard 612-1978, term nr. 6.1.

I tillegg til bestemmelsene i nevnte standard skal følgende innretninger ikke medregnes ved måling av kjøretøylengden:

- vindusvisker- og vindusspylerinnretninger,
- kjennemerker foran og bak,
- tollvesenets forseglingsinnretninger med tilhørende beskyttelse,

- fester for presenning/kapell, med tilhørende beskyttelse,
- lysinnretninger,
- speil,
- hjelpeemidler for overvåkning av området bak,
- luftinntak,
- lengdestopper for avtakbare karosserideler,
- stigtrinn,
- gummibuffere,
- bakløftere, overkjøringslemmer og tilsvarende utstyr i driftsferdig stand som ikke overstiger 200 mm, forutsatt at kjøretøyets belastningskapasitet ikke økes,
- koplinger for motorvogner.

2.4.2. «kjøretøybredde»: en dimensjon som måles i samsvar med ISO-standard 612-1978, term nr. 6.2.

I tillegg til bestemmelsene i nevnte standard skal følgende innretninger ikke medregnes ved måling av kjøretøybredden:

- tollvesenets forseglingsinnretninger med tilhørende beskyttelse,
- fester for presenning/kapell, med tilhørende beskyttelse,
- punkteringsvarsler,
- de utstikkende bøyelige deler av et avskjermingssystem (direktiv 91/226/EØF)⁽¹⁾,
- lysinnretninger,
- for kjøretøyer i gruppe M₂ og M₃, overkjøringslemmer i driftsferdig stand, bakløftere og tilsvarende utstyr i driftsferdig stand, forutsatt at de ikke stikker lenger ut fra kjøretøyets side enn 10 mm, og at de hjørnene på overkjøringslemmene som peker framover eller bakover, er avrundet med en radius på minst 5 mm; kantene skal være avrundet med en radius på minst 2,5 mm,
- speil,
- foldbare stigtrinn,
- den bulende delen av dekksidene umiddelbart over dekkets kontaktpunkt med underlaget,

2.4.3. «kjøretøyhøyde»: en dimensjon som måles i samsvar med ISO-standard 612-1978, term nr. 6.3.

I tillegg til bestemmelsene i nevnte standard skal følgende innretninger ikke medregnes ved måling av kjøretøyhøyden:

- antenner,
- pantografer i hevet stilling.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 av 23.4.1991, s. 5.

For kjøretøyer utstyrt med akselløfter skal det tas hensyn til dennes påvirkning,

- 2.4.4. «lasteflatelengden» til et annet kjøretøy enn en semitrailer-trekkvogn eller en semitrailer: avstanden fra lasteflatens forreste utvendige punkt til kjøretøyets bakerste utvendige punkt, målt vannrett i kjøretøyets langsgående plan.

Ved målingen av nevnte avstand skal følgende innretninger ikke medregnes:

- lasteflaten foran førerhusets bakerste punkt,
 - innretningene nevnt i nr. 2.4.1, eller
 - framstikkende kjøleaggregater og andre tilleggsinnretninger plassert foran lasteflaten,
- 2.5. «kjøretøyets masse i driftsferdig stand»: kjøretøyets egenmasse med karosseri, med koplingen dersom det er en trekkvogn, i driftsferdig stand, eller understellets masse med førerhus dersom karosseriet og/eller koplingen ikke leveres av produsenten (med kjølevæske, smøremidler, 90 % drivstoffmengde, 100 % øvrige væskemengder med unntak av spillvann, verktøy, reservehjul og fører (75 kg), og for busser og turvogner, mannskapsmedlemmets masse dersom kjøretøyet er utstyrt med et mannskapssete),
- 2.6. «største teknisk tillatte totalmasse» (M): kjøretøyets største masse slik den følger av konstruksjonen og yteevnen, som oppgitt av produsenten.

Største teknisk tillatte totalmasse benyttes til å bestemme kjøretøygruppen i henhold til vedlegg II til direktiv 70/156/EØF, med unntak for semitrailere og påhengsvogner, der massen som skal benyttes, er den som tilsvarer belastningen som påføres akslene når kjøretøyet er belastet til dets største teknisk tillatte totalmasse.

Det kan per definisjon fastsettes bare én største teknisk tillatte totalmasse for en gitt type teknisk kjøretøykonfigurasjon, bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktivet. Denne definisjonen — bare én verdi — får anvendelse tilsvarende de relevante tekniske spesifikasjoner i nr. 2.7, 2.8, 2.10, 2.11 og 2.12,

- 2.7. «største teknisk tillatte masse på akselen (m)»: den masse som tilsvarer største tillatte statiske vertikale belastning som overføres til veidekket av akselen, fastsatt på grunnlag av kjøretøyets konstruksjon og akselen, som oppgitt av produsenten,
- 2.8. «største teknisk tillatte masse på en akselgruppe (μ)»: den masse som tilsvarer største tillatte statiske vertikale belastning som overføres til veidekket av akselgruppen, fastsatt på grunnlag av kjøretøyets konstruksjon og akselgruppen, som oppgitt av produsenten,
- 2.9. «trekkbar masse»: enten massen av en slepvogn eller semitrailer med en dolly koplet til motorvognen, eller den masse som tilsvarer belastningen påført akslene til en semitrailer eller påhengsvogn som er tilkoplet motorvognen,
- 2.10. «største teknisk tillatte trekkbare masse (TM)»: største trekkbare masse som oppgitt av produsenten,
- 2.11. «største teknisk tillatte masse på en motorvogns koplingspunkt»: den masse som tilsvarer største tillatte statiske vertikale belastning på koplingspunktet, på grunnlag av motorvognens og/eller koplingens konstruksjon, som oppgitt av produsenten. Nevnte masse omfatter per definisjon ikke koplingens masse for trekkvogner i driftsferdig stand, men ellers enhver kopling for andre kjøretøyer,
- 2.12. «største teknisk tillatte masse på en semitrailers eller påhengsvogns koplingspunkt»: den masse som tilsvarer største tillatte statiske vertikale belastning som overføres fra tilhengeren til trekkvognen i koplingspunktet, som oppgitt av produsenten av tilhengeren,

- 2.13. «vogntogets største teknisk tillatte totalmasse (MC)»: den største verdi av summen av den lastede motorvogns og den lastede tilhengers masser, på grunnlag av motorvognens konstruksjon og oppgitt av produsenten,
- 2.14. «akselløfter»: en innretning som er fast montert på kjøretøyet for å minske eller øke belastningen på akselen/akslene, alt etter kjøretøyets lastsvilkår:
 - ved å heve hjulene fra underlaget eller senke dem til de hviler på underlaget, eller
 - ved ikke å heve hjulene fra underlaget (for eksempel ved luftfjæring eller andre systemer), for å redusere slitasjen på dekkene når kjøretøyet ikke er fullastet og/eller lett start på glatt underlag for motorvogner eller vogntog ved å øke belastningen på drivakselen,
- 2.15. «løftbar aksel»: en aksel som kan heves/senkes med akselløfteren i samsvar med nr. 2.14 første strekpunkt,
- 2.16. «belastbar aksel»: en aksel hvis belastning kan varieres uten at akselen heves ved hjelp av akselløfteren, i samsvar med nr. 2.14 annet strekpunkt,
- 2.17. «luftfjæring»: et fjæringssystem der minst 75 % av fjæringseffekten forårsakes av luftfjæringen,
- 2.18. «fjæring ansett likeverdig med luftfjæring»: et fjæringssystem for en aksel eller akselgruppe som oppfyller kravene i nr. 7.11,
- 2.19. «kjøretøytype»: kjøretøyer som ikke skiller seg fra hverandre på vesentlige punkter som
 - produsenten,
 - kjøretøygruppen som definert i vedlegg II til direktiv 70/156/EØF,
 - vesentlige sider ved konstruksjonen og utformingen som:
 - for kjøretøyer i gruppe M₂ og M₃:
 - understell/selvbærende karosseri, én/to etasjer, stiv/leddelt (åpenbare og grunnleggende forskjeller),
 - drivakselens fjæring: luftfjæring eller tilsvarende/ikke-luftfjæring og ikke-tilsvarende,
 - antallet aksler,
 - for kjøretøyer i gruppe N:
 - understell/bunnplate (åpenbare og grunnleggende forskjeller),
 - drivakselens fjæring: luftfjæring eller tilsvarende/ikke-luftfjæring og ikke-tilsvarende,
 - antallet aksler,
 - for kjøretøyer i gruppe O:
 - understell/selvbærende karosseri (åpenbare og grunnleggende forskjeller), slepvogn/semitrailer/påhengsvogn,

- bremsesystem: uten brems/påløpsbremsing/uavbrutt virkende
- antallet aksler.

I dette nummer skal sider ved konstruksjon og utforming som særlig akselavstand, akslene utforming, fjæring, styring, dekk og de tilsvarende endringer av innretningen for fordeling av bremsekraften på akslene, eller tilføyelse eller fjerning av trykkreduksjonsventiler ved sammenstilling av semi-trailer-trekkvogner og lastebiler, og utstyr knyttet til understellet (f.eks. motor, drivstofftanker, overføring osv.) ikke anses som vesentlige.

3. SØKNAD OM EF-TYPEGODKJENNING

- 3.1. Søknad om EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 3 i direktiv 70/156/EØF for en kjøretøytype med hensyn til masse og dimensjoner innsendes av kjøretøyprodusenten.
- 3.2. Søknaden skal følges av et opplysningsdokument, som det er gitt et mønster for i vedlegg II til dette direktivet.
- 3.3. Ett eller flere kjøretøyer som er i samsvar med egenskapene beskrevet i vedlegg II til dette direktivet og utvalgt som representative for typen som skal godkjennes av den tekniske instans som har ansvar for å foreta prøvingen og verifiseringen, skal framstilles for nevnte instans.

4. EF-TYPEGODKJENNING

- 4.1. Dersom de aktuelle krav er oppfylt, skal det gis EF-typegodkjenning i henhold til artikkel 4 nr. 3 i direktiv 70/156/EØF.
- 4.2. Et mønster for EF-typegodkjenningssdokumentet er gitt i vedlegg III til dette direktivet.
- 4.3. Melding om tildeling av typegodkjenning, om utvidelse eller nektelse av typegodkjenning i henhold til dette direktivet skal meddeles medlemsstatene i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 4 nr. 6 i direktiv 70/156/EØF.
- 4.4. Et typegodkjenningsnummer bestemt i samsvar med vedlegg VII til direktiv 70/156/EØF skal tildeles hver kjøretøytype som gis typegodkjenning. Samme medlemsstat må ikke tildele en annen kjøretøytype samme nummer.

5. ENDRING AV TYPEGODKJENNINGER

- 5.1. I tilfelle endring av en typegodkjenning gitt i henhold til dette direktivet, får bestemmelsene i artikkel 5 i direktiv 70/156/EØF anvendelse.

6. PRODUKSJONSSAMSVAR

- 6.1. Tiltak med henblikk på å sikre produksjonssamsvar skal treffes i samsvar med bestemmelsene i artikkel 10 i direktiv 70/156/EØF.

7. KRAV

7.1. **Måling av massen til kjøretøyet i driftsferdig stand og massens fordeling på akslene**

Massen til kjøretøyet i driftsferdig stand og massens fordeling på akslene skal måles på kjøretøyer framstilt i henhold til nr. 3.3, mens kjøretøyet er stillestående og hjulene stilt rett.

Dersom de målte massene avviker med høyst 3 % fra massene oppgitt av produsenten for de tilsvarende tekniske konfigurasjoner av denne kjøretøytypen eller med høyst 5 % dersom kjøretøyet tilhører gruppe N₁, O₁, O₂ eller M₂ og er på høyst 3,5 tonn, skal massene til kjøretøyet i driftsferdig stand og deres fordeling på akslene som oppgitt av produsenten anvendes i forbindelse med kravene nevnt nedenfor. Ellers skal de målte masser benyttes, og den tekniske instans kan eventuelt foreta tilleggsmålinger på andre kjøretøyer enn dem framstilt i henhold til nr. 3.3.

7.2. **Måling av dimensjoner**

Måling av samlet lengde, bredde og høyde skal foretas i samsvar med bestemmelsene i nr. 2.4 på et kjøretøy/kjøretøyer i driftsferdig stand framstilt i henhold til nr. 3.3.

Dersom de målte dimensjoner avviker fra dem oppgitt av produsenten for de tilsvarende tekniske konfigurasjoner av denne kjøretøytypen, skal de målte dimensjonene anvendes i forbindelse med kravene nevnt nedenfor, og den tekniske instans kan eventuelt foreta tilleggsmålinger på andre kjøretøyer enn dem framstilt i henhold til nr. 3.3.

7.3. **Største tillatte dimensjoner for kjøretøyer**

7.3.1. *Største lengde*

7.3.1.1. Motorvogn: som angitt i nr. 1.1 i vedlegg I til direktiv 96/53/EF.

7.3.1.2. Tihenger (med unntak av semitrailere): som angitt i nr. 1.1 i vedlegg I til direktiv 96/53/EF.

7.3.1.3. Ledbus eller leddturvogn: som angitt i nr. 1.1 i vedlegg I til direktiv 96/53/EF.

7.3.1.4. Semitrailer: avstanden nevnt i nr. 7.3.1.4.1 skal måles uten at innretningene nevnt i nr. 2.4.1 medregnes, og avstanden nevnt i nr. 7.3.1.4.2 skal måles uten unntak overhodet.

7.3.1.4.1. Avstanden, målt horisontalt i kjøretøyets langsgående plan mellom kingboltens akse og semitraileren bakre kant, kan ikke være større enn grensen fastsatt i nr. 1.6 i vedlegg I til direktiv 96/53/EF.

7.3.1.4.2. Avstanden, målt horisontalt mellom kingboltens akse og ethvert punkt på semitraileren fremre kant kan ikke være større enn 2,04 m, som fastsatt i nr. 4.4 i vedlegg I til direktiv 96/53/EF.

7.3.2. *Største bredde*

7.3.2.1. For alle kjøretøyer: som angitt i nr. 1.2 i vedlegg I til direktiv 96/53/EF.

7.3.2.2. Faste eller avtakbare overbygninger på kjøretøyer i gruppe N og O, konstruert spesielt for transport av gods under kontrollert temperatur, og hvis sidevegger, med isolasjon, hver er minst 45 mm tykke: som angitt i nr. 1.2 i vedlegg I til direktiv 96/53/EF.

7.3.3. *Største høyde*

7.3.3.1. For alle kjøretøyer: som angitt i nr. 1.3 i vedlegg I til direktiv 96/53/EF.

7.4. Beregning av massens fordeling

7.4.1. Beregningsmetode

- 7.4.1.1. Ved beregning av massefordelingen beskrevet nedenfor, skal produsenten framlegge for den tekniske instans med ansvar for prøvingen de opplysninger, i form av en tabell eller på annen egnert måte, som er nødvendige for å finne, for hver type teknisk kjøretøykonfigurasjon, bestemt ved hvert sett av de mulige verdier knyttet til numrene i vedlegg II til dette direktiv, de tilsvarende tall for største teknisk tillatte totalmasse, største teknisk tillatte masse på akslene og på akselgruppene, største teknisk tillatte trekkbare masse og vogntogets teknisk tillatte totalmasse.
- 7.4.1.2. Det skal foretas nødvendige beregninger for å sikre at kravene nedenfor overholdes for hver kjøretøytypes tekniske konfigurasjon. For dette formål kan beregningene begrenses til de verst tenkelige tilfeller.
- 7.4.1.3. I de følgende krav betegner symbolene M , m_i , μ_j , TM og MC henholdsvis følgende parametre, for hvilke kravene fastsatt i nr. 7.4 skal være oppfylt:

M = kjøretøyets teknisk tillatte totalmasse,

m_i = den største teknisk tillatte masse på aksel «i», der «i» er et tall som varierer fra 1 til kjøretøyets samlede antall aksler,

μ_j = den største teknisk tillatte masse på enkelakselen eller akselgruppen «j», der «j» er et tall som varierer fra 1 til det samlede antall enkelaksler eller akselgrupper,

TM = den største teknisk tillatte trekkbare masse og

MC = vogntogets største teknisk tillatte totalmasse.

7.4.1.4. For en enkelaksel betegnet «i» som aksel og «j» som akselgruppe er m_i per definisjon lik μ_j .

7.4.1.5. For kjøretøyer utstyrt med belastbare aksler, skal beregningene nedenfor foretas med akselfjæringen belastet slik den normalt er innrettet under drift. For kjøretøyer utstyrt med løftbare aksler skal beregningene nedenfor foretas med akslene senket.

7.4.1.6. For grupper av aksler skal produsenten angi den lovmessige fordeling mellom akslene av den samlede masses virkning på gruppen (for eksempel ved å oppgi fordelingsformlene eller å framlegge fordelingskurver).

7.4.1.7. For semitrailere og påhengsvogner skal for nedenstående beregninger koplingspunktet anses som en aksel «O» og de tilsvarende masser m_o og μ_o defineres etter vanlige regler som den største teknisk tillatte masse på tilhengerens koplingspunkt.

7.4.2. Krav for kjøretøyer i gruppe N og O, med unntak av campingtilhengere

7.4.2.1. Summen av massene m_i kan ikke være mindre enn massen M .

7.4.2.2. For hver akselgruppe «j» skal summen av massene m_i på akslene ikke være mindre enn massen μ_j . Tillegg skal hver av massene m_i ikke være mindre enn den delen av μ_j som virker på akselen «i» som bestemt ved lovene for massefordeling for nevnte akselgruppe.

7.4.2.3. Summen av massene μ_j kan ikke være mindre enn massen M .

7.4.2.4. Massen i driftsferdig stand, pluss en masse tilsvarende 75 kg multiplisert med antallet passasjerer pluss største teknisk tillatte masse på koplingspunktet, skal ikke overstige massen M .

- 7.4.2.5. Når kjøretøyet er lastet til massen M i samsvar med et av de relevante tilfellene beskrevet i nr. 7.4.2.5.1-7.4.2.5.3, skal massen tilsvarende belastningen som virker på akselen «i» ikke være større enn massen m_i på nevnte aksel, og massen tilsvarende belastningen på enkelakselen eller akselgruppen «j» kan ikke være større enn massen μ_j . Dessuten skal massen tilsvarende belastningen på drivakselen eller summen av massene tilsvarende belastningene på drivakslene være minst 25 % av massen M.
- 7.4.2.5.1. Andre tilhengere og motorvogner enn trekkvogner:
- 7.4.2.5.1.1. Ensartet fordeling av massen for ferdigoppbygde eller etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer med unntak av dem nevnt i nr. 7.4.2.5.1.2: kjøretøyet i driftsferdig stand med en masse på 75 kg plassert på hvert passasjersetet belastes til massen M, med nyttelasten ensartet fordelt på området beregnet på transport av gods.
- 7.4.2.5.1.2. Ekstrem fordeling av massen (ikke-ensartet belastning) for kjøretøyer som er delvis oppbygde eller spesialkjøretøyer som utelukkende innebærer transport med ikke-ensartede belastninger: produsenten skal oppgi de ekstreme tillatte mulige plasseringer av tyngdepunktet til nyttelasten og/eller karosseriet og/eller utstyret eller den innvendige innretning (for eksempel: fra 0,50 m til 1,30 m foran første bakaksel). Kontrollen skal foretas på en slik måte at den omfatter alle mulige posisjoner tyngdepunktet kan være i, med kjøretøyet i driftsferdig stand med en masse på 75 kg plassert på hvert passasjersetet, belastet til massen M.
- 7.4.2.5.2. Trekkvogner for tilhengere (trekkbiler) og lastebiler som også er beregnet på å trekke en påhengsvogn:
- 7.4.2.5.2.1. Samme beregninger som angitt i nr. 7.4.2.5.1.1 for andre ferdigoppbygde eller etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer enn spesialkjøretøyer eller i nr. 7.4.2.5.1.2 for kjøretøyer som er delvis oppbygde eller spesialkjøretøyer, skal foretas i alle mulige følgende relevante tilfeller:
- uten belastning på koplingspunktet (bortsett fra for trekkbiler, belastningen tilsvarende massen av koplingen dersom den er montert av produsenten; den inngår da i kjøretøyets masse i driftsferdig stand i samsvar med nr. 2.5),
 - en belastning tilsvarende koplingens største masse som oppgitt av produsenten, og dersom vedkommende ikke står for monteringen av den, påført koplingspunktet (og fratrukket nyttelasten),
 - en belastning tilsvarende den største teknisk tillatte masse på koplingspunktet, påført koplingspunktet (og fratrukket nyttelasten).
- 7.4.2.5.3. Semitrailer-trekkvogner
- 7.4.2.5.3.1. For ferdigoppbygde eller etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer: produsenten skal oppgi ytterposisjonene for svingskivens akse. Kontrollen skal foretas på en slik måte at den omfatter alle mulige posisjoner svingskivens akse kan være i, med kjøretøyet i driftsferdig stand med en masse på 75 kg plassert på hvert passasjersetet, belastet til massen M (med nyttelasten påført svingskivens akse).
- 7.4.2.5.3.2. For delvis oppbygde kjøretøyer: samme kontroller som i nr. 7.4.2.5.3.1 skal foretas på grunnlag av de ytterste tillatte posisjoner for svingskivens akse oppgitt av produsenten.
- 7.4.2.6. Når et kjøretøy i gruppe N belastes til massen M og dets bakaksel («n» for en aksel) eller dets gruppe bakaksler («q» for en akselgruppe) belastes til massen m_n eller μ_q , skal massen som hviler på den styrende aksel eller de styrende akslene, ikke være mindre enn 20 % av M.

- 7.4.2.7. MC skal ikke overstige M + TM.
- 7.4.3. *Krav for busser og turvogner*
- 7.4.3.1. Kravene i nr. 7.4.2.1-7.4.2.3 og i nr. 7.4.2.7 får anvendelse.
- 7.4.3.2. Kjøretøyets masse i driftsferdig stand, pluss massen Q som bestemt i tabellen i nr. 7.4.3.3.1 ganget med det samlede antall passasjerer pluss den største teknisk tillatte masse på koplingspunktet pluss massene B og BX, definert i nr. 7.4.3.3.1, skal ikke overstige massen M.
- 7.4.3.3. Når det delvis oppbygde kjøretøyet belastes til dets masse M i henhold til tilfellet beskrevet i nr. 7.4.2.5.1.2, eller når det ferdigoppbygde eller etappevis ferdigoppbygde kjøretøyet i driftsferdig stand belastes som beskrevet i nr. 7.4.3.3.1 nedenfor, skal massen tilsvarende belastningen på hver aksel ikke overstige massen m_j på hver aksel, og massen tilsvarende belastningen på hver enkelaksel og eller akselgruppe kan ikke overstige massen μ_j på denne akselgruppen. Dessuten skal massen tilsvarende belastningen på drivakselen eller summen av massene tilsvarende belastningene på drivakslene være minst 25 % av M.
- 7.4.3.3.1. Kjøretøyet i driftsferdig stand belastes med en masse Q på hvert passasjerset, et antall SP, tilsvarende antallet stående passasjerer, hver med en masse Q jevnt fordelt på plassen som er avsatt for stående passasjerer S_1 , en masse lik B (kg) jevnt fordelt i bagasjerommene, og eventuelt en masse lik BX (kg) jevnt fordelt på den del av takflaten som er innrettet for plassering av bagasje, der:

S_1 er plassen avsatt for stående passasjerer, som definert i det kommende europaparlaments- og rådsdirektiv om særlige bestemmelser om kjøretøyer i gruppe M₂ og M₃. Tilnevnte direktiv er vedtatt, bestemmes S_1 som definert i FN/ECE-reglement nr. 36 (dok. E/CEE/TRANS/505/Rev. 1, tilf. 35), og nr. 52 (dok. E/CEE/TRANS/505/Rev. 1, tilf. 51),

SP, oppgitt av produsenten, skal ikke overstige verdien S_1/S_{s_p} , der S_{s_p} er den plass som vanligvis er avsatt for én stående passasjer, angitt i tabellen nedenfor,

B (kg), oppgitt av produsenten, skal ha en numerisk verdi på minst 100 x V (V er det samlede bagasjeromsvolum i m³),

BX, oppgitt av produsenten, skal gi en særlig belastning på minst 75 kg/m² på hele den del av takflaten som er innrettet for plassering av bagasje.

Q og S_{s_p} har verdiene fastsatt i nedenstående tabell:

Kjøretøyklasse	massen Q (kg) av én passasjer	S_{s_p} (m ² /passasjer) plass som vanligvis er avsatt for én stående passasjer
Klasse I og A (**)	68	0,125
Klasse II	71 (*)	0,15
Klasse III og B	71(*)	Ingen stående passasjerer

(*) Herunder 3 kg for håndbagasje.

(**) Dersom et kjøretøy i klasse II, III eller B gis typegodkjenning også som et klasse I- eller klasse A-kjøretøy, skal massen av bagasjen som medføres i bagasjerom som er tilgjengelige bare fra utsiden av kjøretøyet, ikke medregnes for typegodkjenning av sistnevnte klasser.

- 7.4.3.4. Når kjøretøyet er i driftsferdig stand eller belastet som angitt i nr. 7.4.3.3.1, skal massen tilsvarende belastningen på forakselen eller forakselgruppen ikke være mindre enn prosentdelen av M fastsatt i nedenstående tabell:

Vilkår for belastning	Klasse I og A		Klasse II		Klasse III og B	
	Stiv	Leddelt	Stiv	Leddelt	Stiv	Leddelt
Ubelastet	20	20	25	20	25	20
Belastet	25	20	25	20	25	20

- 7.4.4. *Krav for andre kjøretøyer i gruppe M2 og M3 enn busser og turvogner samt campingtilhengere*

Kravene i nr. 7.4.2.1-7.4.2.4 og 7.4.2.7 får anvendelse. Når det delvis oppbygde kjøretøyet er belastet til sin masse M i henhold til tilfellet beskrevet i nr. 7.4.2.5.1.2, eller når det ferdigoppbygde eller etappevis ferdigoppbygde kjøretøyet i driftsferdig stand belastes til sin masse M som beskrevet i tillegget til vedlegg II til rådsdirektiv 92/21/EØF⁽¹⁾, kan dessuten massen tilsvarende belastningen på hver aksel ikke overstige massen m_i på denne akselen, og massen tilsvarende belastningen på hver enkelaksel eller akselgruppe kan ikke overstige massen μ_j på denne akselgruppen. Videre skal massen tilsvarende belastningen på drivakselen eller summen av massene tilsvarende belastningene på drivakslene være minst 25 % av M.

7.5. Vilkår som skal kontrolleres for klassifisering av et kjøretøy som terrenggående (vedlegg II nr. 4 i direktiv 70/156/EØF)

- 7.5.1. Den tekniske instans skal kontrollere om det ferdigoppbygde eller etappevis ferdigoppbygde kjøretøyet eller semitrailertrekkvognen uten svingskive skal anses som et terrenggående kjøretøy i henhold til kravene fastsatt i vedlegg II til direktiv 70/156/EØF.

- 7.5.2. For andre delvis oppbygde kjøretøyer skal denne kontrollen foretas bare på produsentens anmodning.

7.6. Manøvreringsevne

- 7.6.1. Enhver motorvogn og semitrailere skal kunne manøvrere til begge sider i en uavbrutt sirkelformet bane på 360° innenfor et område begrenset av to koncentriske sirkler der den ytre har en radius på 12,50 m og den indre en radius på 5,30 m, uten at noen av kjøretøyets ytterpunkter (med unntak av de framstikkende deler nevnt i nr. 2.4.2 i forbindelse med kjøretøybredden) overskridet sirklenes omkretser.

For motorvogner og semitrailere med akselløfter (se nr. 2.14) får dette kravet anvendelse også når akselen eller akslene er i løftet stilling (i henhold til nr. 2.14).

Overholdelse av ovennevnte krav skal kontrolleres på følgende måte:

7.6.1.1. Motorvogner

Motorvognens fremste ytterpunkt skal følge omkretsen til den ytre sirkelen (figur A).

⁽¹⁾ EFT nr. L 129 av 14.5.1992, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 95/48/EØF (EFT nr. L 233 av 30.9.1995, s. 73).

7.6.1.2. Semitrailere

En semitrailer skal anses å oppfylle kravene i nr. 7.6.1 dersom dens akselavstand ikke overstiger:

$$\sqrt{(12,50 - 2,04)^2 - (5,30 + L/2)^2}$$

der L er semitrailerens bredde, og akselavstanden i dette nummer måles som avstanden mellom aksen til semitrailerens kingbolt og den ikke-styrende boggienes midtlinje; dersom én eller flere av boggienes ikke-styrende aksler er utstyrt med akselløfter (se nr. 2.14), skal den lengste akselavstanden legges til grunn, enten dette er tilfellet når akselen eller akslene er løftet/senktes. I tvilstilfeller kan typegodkjenningsmyndigheten kreve at det foretas en prøving som fastsatt i nr. 7.6.1.

7.6.2. Tilleggskrav for kjøretøy i gruppe M₂ eller M₃ og N

Når kjøretøyet er stillestående og dets styrende hjul er slik rettet at kjøretøyets fremste ytterpunkt ville beskrive en sirkel med en radius på 12,50 m dersom kjøretøyet ble satt i bevegelse, skal det ved å markere en linje på bakken lages et vertikalt plan som tangerer den siden av kjøretøyet som vender utover fra sirkelen. For leddelte kjøretøy i gruppe M₂ eller M₃ skal de to stive delene bringes på linje med planet.

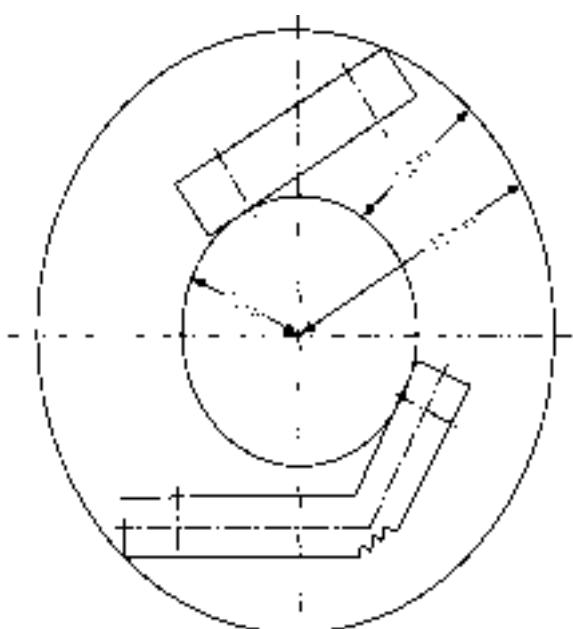
Når kjøretøyet beveges framover til en av sidene langs sirkelen med en radius på 12,50 m, skal ingen av kjøretøyets deler overskride det vertikale planet med mer enn 0,80 m (se figur B) for et stift kjøretøy, eller med mer enn 1,20 m (se figur C) for et leddelt kjøretøy i gruppe M₂ eller M₃.

For kjøretøy utstyrt med akselløfter, får dette kravet anvendelse også når akselen/akslene er i løftet stilling (i henhold til nr. 2.14).

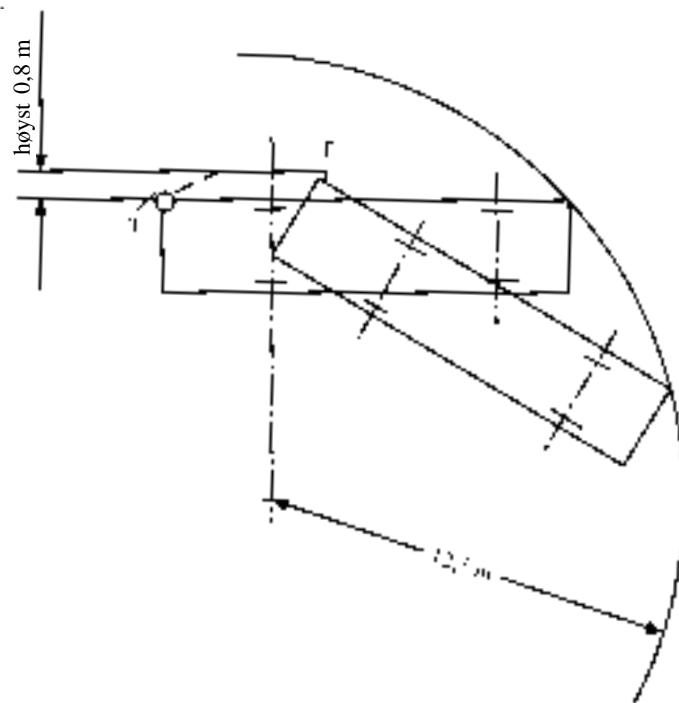
For kjøretøy i gruppe N med løftbare aksler i løftet stilling eller belastbare aksler i ubelastet tilstand, skal tallet 0,80 m erstattes med 1,00 m.

7.6.3. Kravene i nr. 7.6.1 og 7.6.2 kan på produsentens anmodning kontrolleres også ved at det foretas en tilsvarende passende beregning eller geometrisk demonstrasjon.

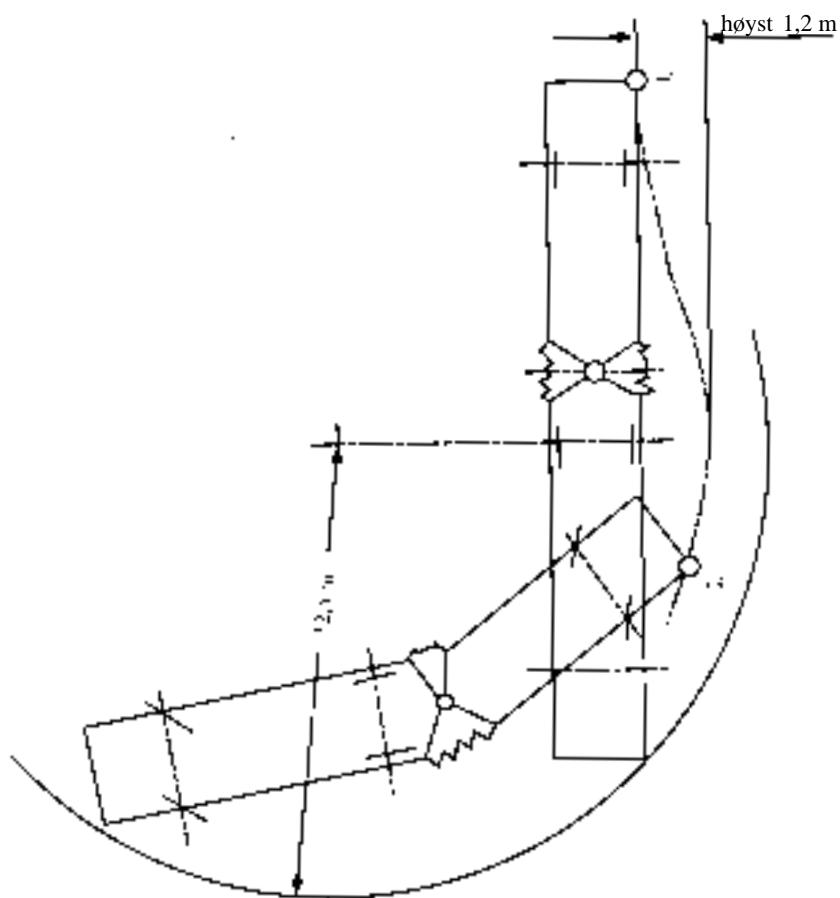
Figur A

Figur B

Figur C

7.6.4. For delvis oppbygde kjøretøy skal produsenten oppgi de største tillatte dimensjoner som kjøretøyet skal kontrolleres mot med hensyn til kravene i nr. 7.6.1 og 7.6.2.

7.7. Tilleggskrav for motorvogner i gruppe M₂ og M₃

Den største teknisk tillatte trekkbare masse skal ikke overstige 3 500 kg.

7.8. Største teknisk tillatte masse på motorvogners koplingspunkt og monteringsanvisning for koplinger

7.8.1. Den største teknisk tillatte masse på koplingspunktet til en motorvogn konstruert for å trekke en påhengsvogn og med en største teknisk tillatt trekkbar masse på mer enn 3,5 tonn skal være minst 10 % av dens største teknisk tillatte trekkbare masse eller 1000 kg, der det laveste tallet skal gjelde, pluss for andre motorvogner enn trekkvogner, koplingens masse dersom kjøretøyet er slik utstyrt av produsenten, eller koplingens største tillatte masse dersom kjøretøyet ikke er slik utstyrt av produsenten.

7.8.2. Den største teknisk tillatte masse på koplingspunktet til en motorvogn konstruert for å trekke en påhengsvogn og med en største teknisk tillatt trekkbar masse på mindre enn 3,5 tonn skal være minst 4 % av dens største teknisk tillatte totalmasse eller 25 kg, der det laveste tallet skal gjelde, pluss for andre motorvogner enn trekkvogner, koplingens masse dersom kjøretøyet er slik utstyrt av produsenten, eller koplingens største tillatte masse dersom kjøretøyet ikke er slik utstyrt av produsenten.

7.8.3. For en motorvogn med en største teknisk tillatt totalmasse som ikke overstiger 3,5 tonn, skal produsenten angi i brukerveileningen de vilkår som gjelder for festing av koplingen på motorvognen.

I et slikt tilfelle skal nevnte vilkår omfatte den største teknisk tillatte masse på motorvognens koplingspunkt, største tillatte masse på koplingen, koplingens festepunkter på motorvognen og koplingens største tillatte overhang.

7.9. Bakkestartevne

Motorvogner som trekker en tilhenger, og som er lastet til vogntogets største teknisk tillatte totalmasse, skal kunne starte fem ganger på fem minutter ved en helningsgrad oppover på minst 12 %.

7.10. Forholdet motoreffekt/totalmasse

Motorvogner skal ha en motoreffekt på minst 5 kilowatt per tonn av vogntogets teknisk tillatte totalmasse. Motoreffekten skal måles i henhold til bestemmelserne i rådsdirektiv 80/1269/EØF⁽¹⁾.

7.11. Vilkår for likeverdighet mellom visse luftfjæringssystemer og fjæringssystemer for kjøretøyers drivaksler

7.11.1. På produsentens anmodning skal den tekniske instans kontrollere et fjæringssystems likeverdighet med et luftfjæringssystem for drivaksler.

For at et fjæringssystem skal anses som likeverdig med et luftfjæringssystem, må det oppfylle følgende krav:

7.11.1.1. når massen som fjærer på en drivaksel eller en boggi, utsettes for en fri vertikal lavfrekvent svingning, skal frekvensen og dempningen som måles når fjæringen utsettes for maksimal belastning, ligge innenfor grensene definert i nr. 7.11.1.2-7.11.1.5,

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 av 31.12.1980, s. 46. Direktivet sist endret ved direktiv 89/491/EØF (EFT nr. L 238 av 15.8.1989, s 43).

- 7.11.1.2. hver aksel skal være utstyrt med hydrauliske støtdempere. På en boggi skal støtdemperne være slik plassert at boggienes svingninger reduseres til et minimum,
- 7.11.1.3. det gjennomsnittlige dempningsforholdet D_m skal være over 20 % av den kritiske dempning for en fjæring utstyrt med hydrauliske støtdempere som virker,
- 7.11.1.4. dempningsforholdet D_r , der alle hydrauliske støtdempere er fjernet eller satt ut av drift, skal ikke overstige 50 % av D_m ,
- 7.11.1.5. frekvensen for massen som fjærer på drivakselen eller boggien, skal ved fri vertikal svingning ikke være høyere enn 2,0 Hz,
- 7.11.1.6. fjæringens frekvens og dempning er definert i nr. 7.11.2. Prøvingsmetodene for måling av frekvens og dempning er fastsatt i nr. 7.11.3.

7.11.2. *Definisjon av frekvens og dempning*

Denne definisjonen tar som utgangspunkt en avfjæret masse M (kg) over en drivaksel eller boggi. Akselen eller boggien har mellom massen som fjærer og veidekket en samlet vertikal stivhet på K Newton/meter (N/m), og en samlet dempningskoeffisient på C Newton/meter per sekund (N.s/m); Z er den vertikale forskyvning av massen som fjærer. Bevegelsesligningen for den avfjærede massens frie svingninger er:

$$T \frac{d^2 Z}{dt^2} + C \frac{dZ}{dt} + KZ = 0$$

Svingningsfrekvensen F (Hz) for massen som fjærer, er:

$$F = \frac{1}{2\pi} \sqrt{\frac{K}{M} - \frac{C^2}{4M^2}}$$

Dempningen er kritisk når $C = C_0$,

der:

$$C_0 = 2\sqrt{KM}$$

Dempningsforholdet uttrykt som en brøkdel av den kritiske dempning er C/C_0 .

Ved fri svingning av den avfjærede massen vil massens vertikale bevegelse følge en dempet sinuskurve (figur 2). Frekvensen kan bestemmes ved å måle tiden for så mange svingningssykluser som kan observeres. Dempningen kan bestemmes ved å måle høyden til svingningsutslag som følger etter hverandre i samme retning. Dersom toppamplitudene i første og andre svingningssyklus kalles A_1 og A_2 , vil dempningsforholdet D være:

$$D = \frac{C}{C_0} = \frac{1}{2\pi} \ln \frac{A_1}{A_2}$$

der \ln er den naturlige logaritme av amplitudeforholdet.

7.11.3. *Prøvingsmetode*

For ved prøving å bestemme dempningsforholdet D_m , dempningsforholdet D_r , dvs. dempningsforholdet uten hydrauliske støtdempere, og fjæringsfrekvensen F bør det lastede kjøretøyet:

- a) kjøres ved lav hastighet ($5 \text{ km/t} \pm 1 \text{ km/t}$) over et 80 mm høyt trinn med profil som vist i figur 1. Svingningen som skal undersøkes med hensyn til frekvens og demping, oppstår etter at hjulene på drivakselen har passert trinnet, eller
- b) trykkes ned ved understellet slik at belastningen på drivakselen er en og en halv gang dens høyeste statiske verdi. Trykket på kjøretøyet fjernes plutselig, og den påfølgende svingning undersøkes, eller
- c) løftes opp ved understellet slik at massen som fjøres, løftes til 80 mm over drivakselen. Kjøretøyet frigjøres plutselig, og den påfølgende svingning undersøkes, eller
- d) gjøres til gjenstand for andre prøvingsmetoder, i den utstrekning produsenten har godtgjort overfor den tekniske instans at de er likeverdige.

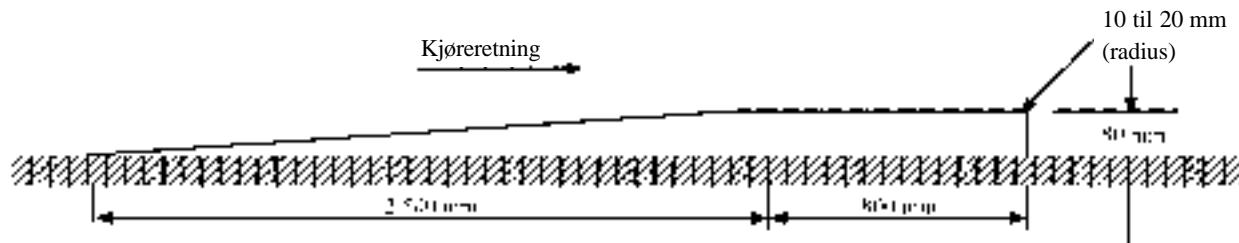
Kjøretøyet skal være utstyrt med en avstandsgiver til måling av vertikal forskyvning, montert mellom drivaksel og understell umiddelbart over drivakselen. Ved å avlese denne er det mulig å finne tidsintervallet mellom første og andre kompresjonstopp, og derved dempingen. På boggier med to drivaksler bør det monteres avstandsgivere mellom hver drivaksel og understellet umiddelbart over drivakselen.

Dekkene skal være pumpet opp til det lufttrykk som produsenten anbefaler som egnet for kjøretøyets prøvingsmasse.

Prøvingen for kontroll av fjæringssystemenes likeverdighet skal foretas med den største teknisk tillatte masse på akselen eller akselgruppen, og likeverdigheten anses å omfatte samtlige masser som er mindre enn den.

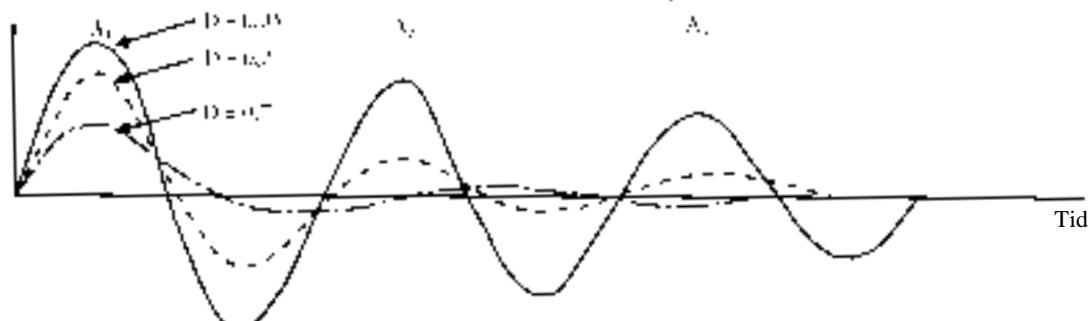
Figur 1

Trinn ved fjæringsprøving

Figur 2

Kortvarig dempningsvirkning

VEDLEGG II

OPPLYSNINGSDOKUMENT Nr.....

i henhold til vedlegg I til rådsdirektiv 70/156/EØF om EF-typegodkjenning av visse grupper kjøretøyer og deres tilhengere med hensyn til deres masser og dimensjoner

(Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/27/EF)

Følgende opplysninger skal eventuelt gis i tre eksemplarer og følges av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk, være tilstrekkelig detaljerte og leveres på et ark i A4-format (210 x 297 mm) eller brettet til den størrelsen. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

For systemer, deler eller tekniske enheter med mikroprosessorstyrt funksjoner må relevant ytelsesrelatert informasjon vedlegges.

0. ALLMENT

- 0.1. Merke (produsentens forretningsnavn):
- 0.2. Kjøretøytype:
- 0.2.1. Alminnelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet er eventuelt slik merket for type ^(b):
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe ^(c):
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.6. Lovfestede kjennemerkers og pregingers plassering og festemåte:
- 0.6.1. På understellet:
- 0.6.2. På karosseriet:
- 0.8. Monteringsanleggets/-anleggenes adresse:

1. KJØRETØYETS ALLMENNE SPESIFIKASJONER

- 1.1. Fotografier og/eller tegninger av et representativt kjøretøy:
- 1.2. Målsatt skisse av hele kjøretøyet:
- 1.3. Antall aksler og hjul:
- 1.3.1. Antall og plassering av aksler med tvillinghjul:
- 1.3.2. Styrende akslers antall og plassering:
- 1.3.3. Drivaksler (antall, plassering, innbyrdes forbindelse):

Fotnoter

I alminnelighet tilsvarer mumre og fotnoter i dette opplysningsdokument dem som er benyttet i vedlegg I til direktiv 70/156/EØF. Numre som er uten betydning for dette direktivs formål, er utelatt.

Fotnote (e) betyr: «slik oppstilt at den faktiske verdi for hver tekniske konfigurasjon av kjøretøytypen tydelig framgår».

Fotnote (nd) betyr: «ISO-standard 612-1978, term nr. 6.18.1».

- 1.4. Understell (dersom slikt forekommer) (oversiktstegning):
- 1.6. Motorens plassering og innretning:
- 1.7. Førerhus (frambygd eller normalt) ⁽²⁾:
- 1.9. Angi om motorvognen er konstruert for å trekke semitrailere eller andre tilhengere, og om tilhengeren er en semitrailer, slepvogn eller påhengsvogn; angi om det dreier seg om et kjøretøy bestemt for temperaturkontrollert transport av gods.
2. MASSER OG DIMENSJONER ^(e) (kg og mm)
(se eventuelt tegning)
- 2.1. Akselavstand(er) (ved største belastning) ^(f):
- 2.1.1. For semitrailere:
- 2.1.1.1. Avstanden mellom svingskivens akse og semitrailerens bakerste punkt:
- 2.1.1.2. Største avstand mellom svingskivens akse og et punkt foran på semitraileren:
- 2.1.1.3. Semitraileren akselavstand, som definert i nr. 7.6.1.2 i vedlegg I til dette direktivet:
- 2.2. For semitrailertrekkvogner:
- 2.2.1. Svingskivens framspring (største og minste: angi tillatte verdier for et delvis oppbygd kjøretøy) ^(g):
- 2.2.2. Svingskivens (standardiserte) største høyde ^(h):
- 2.3. Sporvidde(r) og akselavstand(er):
- 2.3.1. Sporvidde for hver styrende aksel⁽ⁱ⁾:
- 2.3.2. Sporvidde for alle andre aksler⁽ⁱ⁾:
- 2.3.3. Bredeste bakaksels bredde⁽ⁱ⁾:
- 2.4. Kjøretøyets hoveddimensjoner (utvendig):
- 2.4.1. Understell uten karosseri
- 2.4.1.1. Lengde ^(j):
- 2.4.1.1.1. Største tillatte lengde:
- 2.4.1.1.2. Minste tillatte lengde:
- 2.4.1.2. Bredde ^(k):
- 2.4.1.2.1. Største tillatte bredde:
- 2.4.1.2.2. Minste tillatte bredde:
- 2.4.1.3. Høyde (i driftsferdig stand) ^(l) (for fjæring regulerbar i høyden, angi normal driftsstilling):
- 2.4.1.4. Overheng foran ^(m):
- 2.4.1.5. Overheng bak ⁽ⁿ⁾:
- 2.4.1.5.2. Koplingspunktets minste og største tillatte overheng ^(nd):
- 2.4.1.8. Ytterste tillatte posisjoner for karosseriets tyngdepunkt og/eller innvendige innretninger og/eller utstyr og/eller nyttelast:
- 2.4.1.9. Avstanden mellom akslene (for kjøretøyer med flere aksler):

- 2.4.2. For understell med karosseri:
- 2.4.2.1. Lengde (i):
- 2.4.2.1.1. Lasteflatens lengde:
- 2.4.2.2. Bredde (k):
- 2.4.2.2.1. Vegtykkelse (for et kjøretøy bestemt for temperaturkontrollert transport av gods):
- 2.4.2.3. Høyde (i driftsferdig stand) ^(l) (for fjæring regulerbar i høyden, angi normal driftsstilling):
.....
- 2.4.2.4. Overheng foran (m):
- 2.4.2.5. Overheng bak (n):
- 2.4.2.8. Ytterste tillatte posisjoner for nyttelastens tyngdepunkt (for ikke-ensartet belastning): .
- 2.4.2.9. Avstanden mellom akslene (for kjøretøyer med flere aksler):
- 2.6. Kjøretøyets masse med karosseri og, når det gjelder trekkvogner i en annen gruppe enn M₁, med kopling, i driftsferdig stand eller understellets masse med førerhus dersom karosseriet og/eller koplingen ikke leveres av produsenten (med kjøleväske, smøremidler, drivstoff, alle øvrige væsker bortsett fra spillvann, verktøy, reservehjul og fører), og, for busser og turvogner, mannskapsmedlemmets masse (75 kg) dersom kjøretøyet er utstyrt med et mannskapssett) ^(o) ^(e):
- 2.6.1. Fordeling av massen på akslene og, for semitrailere eller påhengsvogner, belastningen på koplingspunktet ^(e):
- 2.7. For et etappevis ferdigoppbygd kjøretøy, minste masse som oppgitt av produsenten: ..
.....
- 2.7.1. Fordeling av massen på akslene og, for semitrailere eller påhengsvogner, belastningen på koplingspunktet:
- 2.8. Største teknisk tillatte totalmasse oppgitt av produsenten ^(y) ^(e):
- 2.8.1. Fordeling av massen på akslene og, for semitrailere eller påhengsvogner, belastningen på koplingspunktet ^(e):
- 2.9. Største teknisk tillatte masse på hver aksel ^(e):
- 2.10. Største teknisk tillatte masse på hver akselgruppe^(e):
- 2.11. Motorvognens største teknisk tillatte trekkbare masse^(e):
- 2.11.1. Slepvogn:
- 2.11.2. Semitrailer:
- 2.11.3. Påhengsvogn:
- 2.11.3.1. Største forhold koplingsoverheng ^(p)/akselavstand:
- 2.11.4. Vogntogets største teknisk tillatte totalmasse:
- 2.11.6. Den ubremsede tilhengers største masse:
- 2.12. Største teknisk tillatte masse på koplingspunktet:
- 2.12.1. — for motorvognen:
- 2.12.2. — for semitraileren eller påhengsvognen:

- 2.13. Koplingens største tillatte masse (dersom den ikke monteres av produsenten):
- 2.14.1. Forholdet motoreffekt/vogntogets største teknisk tillatte masse (i kW/kg) (i henhold til definisjonen gitt i nr. 7.10 i vedlegg I til dette direktiv):
- 2.16. Beregnet største tillatte masse ved registrering/i bruk: (valgfritt: når disse verdier er gitt, skal de kontrolleres i samsvar med kravene i vedlegg IV)⁽¹⁾:
- 2.16.1. Beregnet største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk (flere verdier er mulige for hver teknisk konfigurasjon) ^(€):
- 2.16.2. Beregnet største tillatte totalmasse på hver aksel ved registrering/i bruk og, for en semitrailer eller påhengsvogn, beregnet belastning på koplingspunktet som oppgitt av produsenten når den er lavere enn den største teknisk tillatte masse på koplingspunktet (flere verdier er mulige for hver teknisk konfigurasjon) ^(€):
- 2.16.3. Beregnet største tillatte masse på hver akselgruppe ved registrering/i bruk (flere verdier er mulige for hver teknisk konfigurasjon) ^(€):
- 2.16.4. Beregnet største tillatte trekkbare masse ved registrering/i bruk (flere verdier er mulige for hver teknisk konfigurasjon) ^(€):
- 2.16.5. Beregnet største tillatte masse for vogntoget ved registrering/i bruk (flere verdier er mulige for hver teknisk konfigurasjon) ^(€):

5. AKSLER

- 5.1. Beskrivelse av hver aksel:
- 5.2. Merke:
- 5.3. Type:
- 5.4. Løftbar(e) aksel/aksler:
- 5.4.1. Plassering, merke og type:
- 5.5. Belastbar(e) aksel/aksler:
- 5.5.1. Plassering, merke og type:

6. FJÆRING

- 6.1. Oversiktstegning av fjæringssystemet
- 6.2. Fjæringstype og -utforming for hver enkelt aksel, akselgruppe eller hvert enkelt hjul:
- 6.2.1. Nivåregulering: ja/nei
- 6.2.3. Luftfjæring for drivaksel/drivaksler: ja/nei
- 6.2.3.1. Drivakselens/drivakslenes fjæring likeverdig med luftfjæring: ja/nei
- 6.2.3.2. Frekvens og dempning for den fjærende massens vertikale svingning:
- 6.3. Beskrivelse av fjæringens fjærende deler (utforming, materialegenskaper og dimensjoner):
- 6.4. Stabilisatorer: ja/nei
- 6.5. Støtdempere: ja/nei

⁽¹⁾ Nr. 2.16-2.16.5 skal ikke være til hinder for at nasjonale registeringsmyndigheter kan godkjenne største masser ved registrering/i bruk utover disse.

- 6.6. DEKK OG HJUL
- 6.6.1. Dekk/hjul-kombinasjoner (for dekk angis dimensjonsbetegnelse, indeks for minste belastningskapasitet, symbol for minste hastighetskategori; for hjul angis felgdimensjon(er) og innpressing(er))^(e):
- 6.6.1.1. Aksel nr. 1:
- 6.6.1.2. Aksel nr. 2:
- osv.
- 6.6.3. Dekktrykk anbefalt av kjøretøyprodusenten:(kilopascal)^(e)
8. BREMSER
- 8.3. Betjening og overføring for tilhengerbremseanlegg i kjøretøyer konstruert for å trekke en tilhenger:
9. KAROSSERI
- 9.1. Karosseritype:
- 9.10.3. Seter:
- 9.10.3.1. Antall:
- 9.10.3.2. Plassering og innretning:
- 9.17. Lovfestede kjennemerker:
- 9.17.1. Fotografier og/eller tegninger av lovfestede kjennemerkers, lovfestede pregingers og understellsnummerets plassering:
- 9.17.2. Fotografier og/eller tegninger av den offisielle del av kjennemerker og preginger (eksempel med dimensjonene angitt):
11. FORBINDELSER MELLOM TREKKVOGNER, TILHENGERE OG SEMITRAILER
- 11.1. Klasse og type av den/de kopling(er) som er montert/skal monteres:
- 11.2. Kjennetegn for D, U, S og V for den/de kopling(er) som er montert, eller minste kjennetegn for D, U, S og V for den/de kopling(er) som skal monteres:dekanewton
- 11.3. Anvisning for festing av koplingen på kjøretøyet og fotografier eller tegninger av festepunktene på kjøretøyet som angitt av produsenten; tilleggsopplysninger dersom bruken av vedkommende koplingstype er begrenset til visse kjøretøytyper:
- 11.4. Opplysninger om montering av særlige tilhengerfester eller -beslag:
13. SÆRLIGE BESTEMMELSER OM BUSSER OG TURVOGNER
- 13.1. Klasse buss eller turvogn:
- 13.2. Antall ståplasser:
- 13.3. Antall seter (for passasjerer og mannskap):

- 13.3.1. Mannskapssete: ja/nei⁽¹⁾
- 13.6. Bagasjeromsvolum: m³
- 13.7. Takflate innrettet for transport av bagasje: m²

TILLEGSOPPLYSNINGER FOR TERRENGGÅENDE KJØRETØYER

- 2.4.1. For understell uten karosseri:
- 2.4.1.4.1. Frivinkel foran (na):.....grader
- 2.4.1.5.1. Frivinkel bak (nb):.....grader
- 2.4.1.6. Bakkeklaring (som definert i avsnitt A nr. 4.5 i vedlegg II til rådsdirektiv 70/156/EØF):
- 2.4.1.6.1. mellom akslene:
- 2.4.1.6.2. under forakselen (-akslene):
- 2.4.1.6.3. under bakakselen (-akslene):
- 2.4.1.7. Rampevinkel (nc):.....grader
- 2.4.2. For understell med karosseri:
- 2.4.2.4.1. Frivinkel foran (na):.....grader
- 2.4.2.5.1. Frivinkel bak (nb):.....grader
- 2.4.2.6. Bakkeklaring (som definert i avsnitt A nr. 4.5 i vedlegg II til rådsdirektiv 70/156/EØF)
- 2.4.2.6.1. mellom akslene:
- 2.4.2.6.2. under forakselen (-akslene):
- 2.4.2.6.3. under bakakselen (-akslene):
- 2.4.2.8. Rampevinkel (nc):.....grader
- 2.15. Bakkestartevne (bare kjøretøyet.....prosent):
- 4.9. Differentialsperre: ja/nei/valgfritt⁽¹⁾

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

VEDLEGG III

MØNSTER

[Største format: A4 (210 x 297 mm)]

EF-TYPEGODKJENNINGSDOKUMENT

Myndighetens stempel

Melding om:

- typegodkjenning
- utvidelse av typegodkjenning⁽¹⁾
- nektelse av typegodkjenning⁽¹⁾
- tilbakekalling av typegodkjenning⁽¹⁾

for en kjøretøytype i henhold til direktiv 97/27/EØF om masse og dimensjoner for visse grupper motorvogner og deres tilhengere og om endring av direktiv 70/156/EØF.

EF-typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Kjøretøytype:
- 0.2.1. Handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Kjøretøyet er eventuelt merket for identifikasjon av typen:
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe:
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
Navn og adresse til produsenten med ansvar for siste trinn i produksjonen av kjøretøyet:
-
- 0.8. Monteringsanleggets (-anleggenes) adresse:

AVSNITT II

1. Tilleggsopplysninger (eventuelle): se tilføyelsen
2. Den tekniske instans med ansvar for å foreta prøvingen:
3. Prøvingsrapportens dato:
4. Prøvingsrapportens nummer:
5. Eventuelle merknader: se tilføyelsen
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Listen over dokumentene som er levert godkjenningsmyndigheten, og som uteveres på anmodning, er vedlagt.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

*Tilføyelse**til EF-typegodkjenningsdokument nr. ...*

om typegodkjenning av visse grupper motorvogner og deres tilhengere i henhold til direktiv 97/27/EU

1. Tilleggsopplysninger
- 1.0. Dimensjonene overstiger de største tillatte dimensjoner i nr. 7.3 i vedlegg I til direktiv 97/27/EU (i henhold til artikkel 3 og 7 i nevnte direktiv: ja/nei⁽¹⁾)
 - 1.1. Lengde (samlet):mm (ferdigoppbygd eller etappevis ferdigoppbygd kjøretøy)
 - 1.1.1. Lasteflatens lengde:
 - 1.1.2. Avstanden mellom svingskivens akse og semitrailerens forreste punkt:
 - 1.1.3. Avstanden mellom svingskivens akse og semitrailerens bakerste punkt:
 - 1.2. Bredde (samlet):mm (ferdigoppbygd eller etappevis ferdigoppbygd kjøretøy)
 - 1.3. Høyde (samlet):mm (ferdigoppbygd eller etappevis ferdigoppbygd kjøretøy)
 - 1.4. Største tillatte lengde:mm (delvis oppbygd kjøretøy)
 - 1.5. Største tillatte bredde:mm (delvis oppbygd kjøretøy)
 - 1.6. Ytterste tillatte posisjoner for karosseriets tyngdepunkt og/eller innvendige innretninger og/eller utstyr og/eller nyttelast (delvis oppbygd kjøretøy eller ikke-ensartet belastning):
 - 1.7. Kjøretøyets masse i driftsferdig stand⁽²⁾:
 - 1.7.1. Kjøretøyets største teknisk tillatte totalmasse⁽²⁾:kg
 - 1.9. Største teknisk tillatte akselmasse⁽²⁾:
 - 1.9.1. Aksel nr. 1:kg
 - Aksel nr. 2⁽¹⁾:kg
 - Aksel nr. 3⁽¹⁾:kg
 - Aksel nr. 4⁽¹⁾:kg
 - Aksel nr. 5⁽¹⁾:kg
 - 1.11. Største teknisk tillatte masse på akselgruppen⁽²⁾:
 - 1.11.1. Første akselgruppe:kg
 - Andre akselgruppe⁽¹⁾:kg
 - 1.13. Vogntogets største teknisk tillatte totalmasse:
 - 1.14. Løftbare aksler:
 - 1.15. Belastbare aksler:
 - 1.17. Motorvognens største teknisk tillatte trekkbare masse⁽¹⁾⁽²⁾:
 - 1.17.1. Slepvogn⁽¹⁾:
 - 1.17.2. Semitrailer⁽¹⁾:
 - 1.17.3. Påhengsvogn⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

⁽²⁾ Slik oppstilt at den faktiske verdi for hver tekniske konfigurasjon av kjøretøytypen tydelig framgår.

- 1.17.4. Ubremset tilhenger⁽¹⁾:
- 1.18. Største teknisk tillatte masse på motorvognens/semitrailerens/påhengsvognens koplingspunkt⁽¹⁾⁽²⁾:kg
- 1.19. Koplingens største tillatte masse (dersom den ikke monteres av produsenten):kg
- 1.20. Beregnede største tillatte masser ved registrering/i bruk⁽²⁾⁽³⁾:
- 1.20.1. Beregnet største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk (flere verdier er mulige for hver teknisk konfigurasjon)⁽²⁾:
- 1.20.2. Beregnet største tillatte totalmasse på hver aksel ved registrering/i bruk og, for en semitrailer eller påhengsvogn, beregnet belastning på koplingspunktet som oppgitt av produsenten når den er lavere enn den teknisk tillatte masse på koplingspunktet (flere verdier er mulige for hver teknisk konfigurasjon)⁽²⁾:
- 1.20.3. Beregnet største tillatte masse på hver akselgruppe ved registrering/i bruk (flere verdier er mulige for hver teknisk konfigurasjon)⁽²⁾:
- 1.20.4. Beregnet største tillatte trekkbare masse ved registrering/i bruk (flere verdier er mulige for hver teknisk konfigurasjon)⁽²⁾:
- 1.20.5. Beregnet største tillatte masse for vogntoget ved registrering/i bruk (flere verdier er mulige for hver teknisk konfigurasjon)⁽²⁾:
- 1.21. Luftfjæring for drivaksel: ja/nei⁽¹⁾.
- 1.22. Drivakselens fjæring ansett likeverdig med luftfjæring: ja/nei⁽¹⁾.
- 1.23. Terrenggående kjøretøy: ja/nei⁽¹⁾.
- 1.24. Antall passasjerer:
- 1.24.1. Antall seter⁽²⁾:
- 1.24.2. For kjøretøy i gruppe M₂ eller M₃, antall ståplasser⁽²⁾:
- 1.25. Fotografier eller tegninger av koplingens festepunkter på kjøretøyet.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

⁽²⁾ Slik oppstilt at den faktiske verdi for hver tekniske konfigurasjon av kjøretøytypen tydelig framgår.

⁽³⁾ Utfyller bare dersom opplysningen finnes i opplysningsdokumentet.

VEDLEGG IV

Dette vedlegg inneholder den ensartede framgangsmåte nevnt i artikkel 4 i dette direktiv for bestemmelse av «de største tillatte masser ved registrering/i bruk» i hver medlemsstat og de ensartede tekniske krav for lastbare og løftbare aksler nevnt i artikkel 5 i dette direktiv.

1. Definisjoner

Følgende betegnelser får anvendelse innen rammen av artikkel 4 i dette direktiv, til den endres for å innføre harmoniserte største tillatte masser. I dette vedlegg menes med

- 1.0. «*udelelig last*»: en last som ikke kan deles opp i to eller flere laster med henblikk på veittransport uten urimelige kostnader eller fare for skade, og som på grunn av sine dimensjoner eller masse ikke kan transporteres av et kjøretøy hvis masser og dimensjoner er i samsvar med de gjeldende største tillatte masser og dimensjoner i en medlemsstat,
- 1.1. «*største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk*»: kjøretøyets største totalmasse som selve kjøretøyet kan registreres eller tas i bruk for i en medlemsstat på anmodning av kjøretøyprodusenten,
- 1.1.1. For alle tekniske konfigurasjoner av kjøretøytypen, som bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktiv, kan kjøretøyprodusenten på tidspunktet for typegodkjenning i henhold til dette direktiv framlegge et sett av beregnede største tillatte totalmasser ved registrering/i bruk, slik at typegodkjenningsmyndigheten på forhånd kan kontrollere at nevnte masser er i samsvar med kravene i nr. 2 i dette vedlegg.
- 1.1.2. Medlemsstatenes myndigheter skal hver for sin respektive stat bestemme et gitt kjøretøys største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk i henhold til følgende prinsipper:
 - per definisjon kan bare én største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk tildeles en gitt teknisk konfigurasjon av kjøretøytypen, som bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktiv,
 - den største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk bestemmes som den største masse som er mindre enn eller lik den største teknisk tillatte totalmasse og den gjeldende største tillatte masse for kjøretøyet i medlemsstaten (eller, på anmodning av produsenten og med samtykke av myndighetene i medlemsstaten, en lavere masse), og som oppfyller kravene fastsatt i nr. 2 i dette vedlegg.
- 1.1.3. Ved anvendelsen av særdirektivene oppregnert i vedlegg IV til direktiv 70/156/EØF kan medlemsstatene kreve at kjøretøyet er i samsvar med de bestemmelser i nevnte direktiver som i henhold til vedlegg II til direktiv 70/156/EØF får anvendelse på gruppen som tilsvarer den faktiske verdi for kjøretøyets største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk, og, for påhengsvogner og semitrailere, den faktiske verdi for massen som tilsvarer belastningen på akslene når kjøretøyet er belastet til sin største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk.
- 1.1.4. Medlemsstatene kan kreve at største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk skal være uavhengig av hvilke dekk kjøretøyet er utstyrt med.

- 1.2. «*største tillatte masse på akselen ved registrering/i bruk i en medlemsstat*»: største totalmasse på akselen fastsatt av myndighetene i nevnte medlemsstat som selve kjøretøyet skal registreres eller tas i bruk for i medlemsstaten, på kjøretøyprodusentens anmodning.
- 1.2.1. For alle tekniske konfigurasjoner av kjøretøytypen, som bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktiv, kan kjøretøyprodusenten på tidspunktet for typegodkjenning i henhold til dette direktiv framlegge et sett av beregnede største tillatte masser på akslene ved registrering/i bruk, slik at typegodkjenningsmyndigheten på forhånd kan kontrollere at nevnte masser er i samsvar med kravene i nr. 2 i dette vedlegg.
- 1.2.2. Medlemsstatenes myndigheter skal hver for sin respektive stat bestemme den største tillatte masse på akselen ved registrering/i bruk i henhold til følgende prinsipper:
 - per definisjon kan bare én største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk tildeles hver aksel for en gitt teknisk konfigurasjon av kjøretøytypen, som bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktiv,
 - den største tillatte masse på akselen ved registrering/i bruk bestemmes som den største masse som er mindre enn eller lik den største teknisk tillatte masse på akselen og den gjeldende største tillatte masse på akselen i medlemsstaten (eller, på anmodning av produsenten og med samtykke av myndighetene i medlemsstaten, en lavere masse), og som oppfyller kravene fastsatt i nr. 2 i dette vedlegg.

Dette skal ikke hindre medlemsstatene i å tildele en høyere masse, innen grensene for den største teknisk tillatte masse på akselen, for transport av udeelig last eller for visse typer nasjonal transportvirksomhet uten vesentlig innvirkning på den internasjonale konkurransen i transportsektoren.

- 1.2.3. Medlemsstatene kan kreve at den største tillatte masse på akselen ved registrering/i bruk skal være uavhengig av hvilke dekk kjøretøyet er utstyrt med.
- 1.3. «*største tillatte masse på akselgruppen ved registrering/i bruk i en medlemsstat*»: største totalmasse på akselgruppen, fastsatt av myndighetene i nevnte medlemsstat som selve kjøretøyet skal registreres eller tas i bruk for i medlemsstaten, på kjøretøyprodusentens anmodning.
 - 1.3.1. For alle tekniske konfigurasjoner av kjøretøytypen, som bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktiv, kan kjøretøyprodusenten på tidspunktet for typegodkjenning i henhold til dette direktiv framlegge et sett av beregnede største tillatte masser på akselgruppen ved registrering/i bruk, slik at typegodkjenningsmyndigheten på forhånd kan kontrollere at nevnte masser er i samsvar med kravene i nr. 2 i dette vedlegg.
 - 1.3.2. Medlemsstatenes myndigheter skal hver for sin respektive stat bestemme den største tillatte masse på akselgruppen ved registrering/i bruk i henhold til følgende prinsipper:
 - per definisjon kan bare én største tillatte masse ved registrering/i bruk tildeles hver akselgruppe for en gitt teknisk konfigurasjon av kjøretøytypen, som bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktiv,
 - den største tillatte masse på akselgruppen ved registrering/i bruk bestemmes som den største masse som er mindre enn eller lik den største teknisk tillatte masse på akselgruppen og den gjeldende største tillatte masse på akselgruppen i medlemsstaten (eller, på anmodning av produsenten og med samtykke av myndighetene i medlemsstaten, en lavere masse), og som oppfyller kravene fastsatt i nr. 2 i dette vedlegg.

Dette skal ikke hindre medlemsstatene i å tildele en høyere masse, innen grensene for den største teknisk tillatte masse på akselgruppen, for transport av udelelig last eller for visse typer nasjonal transportvirksomhet uten vesentlig innvirkning på den internasjonale konkurransen i transportsektoren.

- 1.3.3. Medlemsstatene kan kreve at den største tillatte masse på akselgruppen ved registrering/i bruk skal være uavhengig av hvilke dekk kjøretøyet er utsyrt med.
- 1.4. en motorvogns «*største tillatte trekkbare masse ved registrering/i bruk i en medlemsstat*»: den største masse som kan trekkes av motorvognen, fastsatt av myndighetene i nevnte medlemsstat, og som motorvognen skal registreres eller tas i bruk for i medlemsstaten, på kjøretøyprodusentens anmodning.
 - 1.4.1. For alle tekniske konfigurasjoner av kjøretøytypen, som bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktiv, kan kjøretøyprodusenten på tidspunktet for typegodkjenning i henhold til dette direktiv framlegge et sett av beregnede største tillatte trekkbare masser ved registrering/i bruk, slik at typegodkjenningsmyndigheten på forhånd kan kontrollere at nevnte masser er i samsvar med kravene i nr. 2 i dette vedlegg.
 - 1.4.2. Medlemsstatenes myndigheter skal hver for sin respektive stat bestemme den største tillatte trekkbare masse ved registrering/i bruk for et gitt kjøretøy i henhold til følgende prinsipper:
 - per definisjon kan bare én største tillatte trekkbare masse ved registrering/i bruk tildeles for en gitt teknisk konfigurasjon av kjøretøytypen, som bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktiv,
 - den største tillatte trekkbare masse ved registrering/i bruk bestemmes som den største masse som er mindre enn eller lik den største teknisk tillatte trekkbare masse og de gjeldende største tillatte masser i medlemsstaten (eller, på anmodning av produsenten og med samtykke av myndighetene i medlemsstaten, en lavere masse), og som oppfyller kravene fastsatt i nr. 2 i dette vedlegg.

Dette skal ikke hindre medlemsstatene i å tildele en høyere masse, innen grensene for kjøretøyets største teknisk tillatte trekkbare masse, for transport av udelelig last eller for visse typer nasjonal transportvirksomhet uten vesentlig innvirkning på den internasjonale konkurransen i transportsektoren.

- 1.5. «*vogntogets største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk i en medlemsstat*»: summen av massene til det belastede kjøretøyet og dets belastede tilhenger som motorvognen skal registreres eller tas i bruk for i medlemsstaten, på kjøretøyprodusentens anmodning.
 - 1.5.1. For alle tekniske konfigurasjoner av kjøretøytypen, som bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktiv, kan kjøretøyprodusenten på tidspunktet for typegodkjenning i henhold til dette direktiv framlegge et sett av vogntogets beregnede største tillatte totalmasser ved registrering/i bruk, slik at typegodkjenningsmyndigheten på forhånd kan kontrollere at nevnte masser er i samsvar med kravene i nr. 2 i dette vedlegg.
 - 1.5.2. Medlemsstatenes myndigheter skal hver for sin respektive stat bestemme vogntogets største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk for et gitt kjøretøy i henhold til følgende prinsipper:
 - per definisjon kan i prinsippet bare én vogntogets største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk tildeles en gitt teknisk konfigurasjon av motorvogntypen, som bestemt ved et sett av de mulige verdier for numrene fastsatt i opplysningsdokumentet i vedlegg II til dette direktiv. Imidlertid kan det i samsvar med gjeldende praksis i den berørte medlemsstat bestemmes en vogntogets største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk

etter vogntogets samlede beregnede antall aksler, og denne massen kan avhenge også av andre egenskaper hos det beregnede vogntog, som beregnet transporttype (f.eks. 40-fot ISO-containere i kombinert transport osv.),

- vogntogets største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk bestemmes som den største masse som er mindre enn eller lik vogntogets største teknisk tillatte totalmasse og de gjeldende største tillatte masser i medlemsstaten (eller, på anmodning av produsenten og med samtykke av myndighetene i medlemsstaten, en lavere masse), og som oppfyller kravene fastsatt i nr. 2 i dette vedlegg.

Dette skal ikke hindre medlemsstatene i å tildele en høyere masse, innen grensene for vogntogets største teknisk tillatte totalmasse, for transport av udeelig last eller for visse typer nasjonal transportvirksomhet uten vesentlig innvirkning på den internasjonale konkurransen i transportsektoren.

2. Bestemmelse av største tillatte masser ved registrering/i bruk

2.1. Bestemmelsene i nr. 7.4 i vedlegg I til dette direktiv får anvendelse på medlemsstatsmyndighetenes bestemmelse av de forskjellige største tillatte masser ved registrering/i bruk. For dette formål betegner de benyttede symbolene M , m_i , μ_i , TM og MC henholdsvis kjøretøyets største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk, den største tillatte masse på akselen betegnet « i » ved registrering/i bruk, på enkelakselen eller akselgruppen betegnet « j » ved registrering/i bruk, den største tillatte trekkbare masse ved registrering/i bruk og vogntogets største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk.

2.2. Bestemmelse av en motorvogns største tillatte trekkbare masse ved registrering/i bruk:

2.2.1. Den største teknisk tillatte trekkbare masse ved registrering/i bruk for en motorvogn som er beregnet på å trekke en tilhenger, enten det er en trekkvogn eller ikke, skal være den laveste av følgende verdier:

- a) den største teknisk tillatte trekkbare masse, som er basert på kjøretøyets konstruksjon og ytelse og/eller den mekaniske koplingens styrke,
- b) for kjøretøyer beregnet bare på å trekke tilhengere uten driftsbremser: halvparten av kjøretøyets masse i driftsferdig stand, høyst 0,75 tonn,
- c) for kjøretøyer hvis største masse ikke overstiger 3,5 tonn, og som er beregnet bare på trekke tilhengere med driftsbremser: kjøretøyets største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk eller, for terrenggående kjøretøyer (se nr. 7.5 i vedlegg I), nevnte masse multiplisert med en og halv, høyst 3,5 tonn,
- d) for kjøretøyer hvis største masse overstiger 3,5 tonn, og som er beregnet bare på trekke tilhengere utstyrt med driftsbremseanlegg med påløpsbremser: 3,5 tonn,
- e) for kjøretøyer hvis største masse overstiger 3,5 tonn, og som er beregnet på trekke tilhengere med gjennomgående bremseanlegg: kjøretøyets største tillatte totalmasse ved registrering/i bruk multiplisert med en og halv, forutsatt at de relevante tekniske bestemmelser i direktiv 96/53/EF er overholdt.

Som unntak fra bestemmelsene i nr. 1.4 i dette vedlegg, for kjøretøyer beregnet på å trekke flere enn én av de typer tilhengere som er nevnt i nr. 2.2.1 bokstav b), c), d) og e), kan det bestemmes inntil tre forskjellige største tillatte trekkbare masser ved registrering/i bruk for hver tekniske konfigurasjon av kjøretøytypen, basert på kjennetegnene til motorvognens bremsetilkoplinger: en for tilhengere uten driftsbremser, en for tilhengere med påløpsbremser og en for tilhengere med gjennomgående bremseanlegg. Disse massene skal bestemmes som nevnt over, ved at henholdsvis bokstav b), c), d) og e) får anvendelse.

Medlemsstaten kan på produsentens anmodning godta en mindre masse enn den som bestemmes på denne måten.

3. **Tekniske krav for montering av løftbare eller belastbare aksler på kjøretøyer (vedlegg I nr. 2.14-2.16)**

- 3.1. Det er tillatt med en eller flere løftbare eller belastbare aksler på ethvert kjøretøy.
- 3.2. Dersom et kjøretøy er utstyrt med én eller flere løftbare eller belastbare aksler (vedlegg I nr. 2.14-2.16), skal det påses at den største tillatte masse på akslene og akselgruppene ved registrering/i bruk ikke overskrides under noen kjørevilkår, med unntak av dem nevnt i nr. 3.5 nedenfor. For dette formål må den løftbare eller belastbare akselen kunne senkes automatisk til bakkenivå dersom den/de nærmeste akselen eller akslene i akselgruppen eller motorvognens foraksel er belastet til sin(e) største tillatte masse(r) ved registrering/i bruk.
- 3.3. Én eller flere gule varsellamper i førerhuset skal fortelle føreren at motorvognens eller tilhengerens løftbare eller belastbare akselen/aksler er løftet.
- 3.4. Alle akselløftere som er montert på et kjøretøy som dette direktiv får anvendelse på, samt deres driftssystemer, skal være slik utformet og montert at de er beskyttet mot feilaktig bruk og ulovlige inngrep.
- 3.5. Krav for motorvogners start på glatt underlag
 - 3.5.1. Som unntak fra bestemmelsene i nr. 3.2 og for å lette motorvogners eller vogntogs start på glatt underlag og å bedre dekkenes veigrep på slike underlag skal akselløfteren også aktivere motorvognens eller semitrailerens løftbare eller belastbare aksel for å øke massen på motorvognens drivaksel, på følgende vilkår:
 - massen tilsvarende belastningen på hver av kjøretøyets aksler kan overstige den gjeldende største tillatte masse i medlemsstaten på akselen med høyst 30 %, så lenge den ikke overstiger verdien oppgitt av produsenten for dette særlige formål,
 - massen tilsvarende restbelastningen på forakselen skal være større enn null (dvs. at for en bakre belastbar aksel med langt bakre overheng må kjøretøyet ikke vippe opp),
 - den løftbare eller belastbare akselen skal kunne aktiveres bare med en særlig betjeningsinnretning,
 - etter at motorvognen har startet og nådd en hastighet på 30 km/t, skal akselen igjen senkes automatisk til bakkenivå eller belastes.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

99/EØS/16/03

nr. 57/98
av 4. juli 1998

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 5/95 av 27. januar 1995⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 97/53/EF av 11. september 1997 om tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 79/196/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektrisk utstyr med visse beskyttelsesarter til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkell 1

I avtalens vedlegg II kapittel X nr. 3 (rådsdirektiv 79/196/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- 397 L 0053: Kommisjonsdirektiv 97/53/EF av 11. september 1997 (EFT nr. L 257 av 20.9.1997, s. 27).”

Artikkell 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 97/53/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkell 3

Denne beslutning trer i kraft 1. august 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkell 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Uførdiget i Brussel, 4. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

(¹) EFT nr. L 47 av 2.3.1995, s. 25, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 7 av 2.3.1995, s. 60.

(²) EFT nr. L 257 av 20.9.1997, s. 27.

KOMMISJONSDIREKTIV 97/53/EØF

av 11. september 1997

om tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 79/196/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektrisk utstyr med visse beskyttelsesarter til bruk i ekspløsjonsfarlige omgivelser(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR –**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 76/117/EØF av 18. desember 1975 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektrisk utstyr til bruk i ekspløsjonsfarlige omgivelser⁽¹⁾, sist endra ved tilmeldingsakta for Spania og Portugal,

med tilvising til rådsdirektiv 79/196/EØF av 6. februar 1979 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektrisk utstyr med visse beskyttelsesarter til bruk i ekspløsjonsfarlige omgivelser⁽²⁾, sist endra ved kommisjondirektiv 94/26/EØF⁽³⁾, særleg artikkel 5, og

ut frå desse synsmåtane:

Vedlegg I til direktiv 79/196/EØF må tilpassast den tekniske utviklinga gjennom å innarbeide sju nye europeiske standardar som nyleg er utarbeidde av Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC).

På bakgrunn av det noverande utviklingssteget i teknikken er det naudsynt å tilpasse dei harmoniserte standardane som er nemnde i vedlegg I til direktiv 79/196/EØF.

På grunn av eigenarta til det aktuelle utstyret bør det fastsetjast ei overgangsordning som gjev industrien høve til fullgodt å tilpasse seg dei endringane som vert gjorde i standardane.

Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråseguna frå Utvalet for tilpassing til den tekniske utviklinga av direktiv om fjerning av tekniske handelshindringar på området elektrisk utstyr til bruk i ekspløsjonsfarlege omgjevnader –

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Vedlegg I til direktiv 79/196/EØF vert bytt ut med vedlegget til dette direktivet.

Artikkel 2

1. Medlemsstatane skal setje i kraft dei lovane og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, innan 31. mai 1998. Dei skal straks melde frå til Kommisjonen om dette.

Når desse føresegne vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

2. Fram til 30. juni 2003 skal medlemsstatane framleis nytte dei tiltaka som er fastsette i artikkel 4 i direktiv 76/117/EØF, på utstyr som det er utferda eit samsvarssertifikat for i medhald av artikkel 8 i direktiv 76/117/EØF, og som følgjeleg er i samsvar med dei harmoniserte standardane som er nemnde i direktiv 79/196/EØF, slik det er endra, dersom sertifikatet er utferda før 30. september 1998.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde 20. dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 11. september 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 257 av 20.9.1997, s. 27, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 57/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standardar, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 24 av 30.1.1976, s. 45.

(²) TEF L 43 av 20.2.1979, s. 20.

(³) TEF L 157 av 24.6.1994, s. 33.

VEDLEGG«*VEDLEGG I***HARMONISERTE STANDARDER**

De harmoniserte standarder som utstyret skal være i samsvar med, avhengig av beskyttelsesart, er de europeiske standarder som det vises til i tabellen nedenfor.

Europeiske standarder

(utarbeidet av CENELEC, Rue de Stassart 35, B-1050 Brussel)

Nummer	Tittel	Utgave	Dato
EN 50014	Elektrisk utstyr til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser — Generelle regler	2	desember 1992
EN 50015	Elektrisk utstyr til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser — Oljefyldt utførelse «o»	2	april 1994
EN 50016	Elektrisk utstyr til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser — Overtrykkskapsling «p»	2	oktober 1995
EN 50017	Elektrisk utstyr til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser — Sandfylt utførelse «q»	2	april 1994
EN 50018	Elektrisk utstyr til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser — Eksplosjonssikker utførelse «d»	2	august 1994
EN 50019	Elektrisk utstyr til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser — Tenssikker utførelse «e»	2	mars 1994
EN 50020	Elektrisk utstyr til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser — Egensikker utførelse «i»	2	august 1994
EN 50028	Elektrisk utstyr til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser — Innkapsling «m»	1	februar 1987
EN 50039	Elektrisk utstyr til bruk i eksplosjonsfarlige omgivelser — Egensikre elektriske systemer «i»	1	mars 1980
EN 50050	Elektrostatisk håndsprøyte-utstyr	1	januar 1986
EN 50053 (del 1)	Elektrostatisk håndsprøyte-utstyr for maling med en energi på maksimum 0,24 mJ og tilhørende utstyr	1	februar 1987(*)
EN 50053 (del 2)	Elektrostatisk håndsprøyte-utstyr for pulver med en energi på maksimum 5 mJ og tilhørende utstyr	1	juni 1989(*)
EN 50053 (del 3)	Elektrostatisk håndsprøyte-utstyr for fnugg med en energi på maksimum 0,24 mJ eller 5 mJ og tilhørende utstyr	1	juni 1989(*)

(*) Bare de nummer som omhandler produksjon av det utstyr som er beskrevet i standard EN 50053 del 1, 2 og 3, får anvendelse.»

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/16/04**

**nr. 58/98
av 4. juli 1998**

**om endring av EØS-avtalens vedlegg II
(Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)**

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 47/98 av 29. mai 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 97/48/EF av 29. juli 1997 om annen endring av rådsdirektiv 82/711/EØF om fastsettelse av nødvendige grunnregler for undersøkelse av migrasjon av bestanddeler fra plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkell 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 30 (rådsdirektiv 82/711/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 L 0048**: Kommisjonsdirektiv 97/48/EF av 29. juli 1997 (EFT nr. L 222 av 12.8.1997, s. 10).”

Artikkell 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 97/48/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkell 3

Denne beslutning trer i kraft 1. august 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkell 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 4.2.1999, s. 47, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 6 av 4.2.1999, s. 207.

⁽²⁾ EFT nr. L 222 av 12.8.1997, s. 10.

KOMMISJONSDIREKTIV 97/48/EØF

av 29. juli 1997

om annen endring av rådsdirektiv 82/711/EØF om fastsettelse av nødvendige grunnregler for undersøkelse av migrasjon av bestanddeler fra plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler^(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 89/109/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om materialer og gjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler⁽¹⁾, særlig artikkkel 3, og

ut fra følgende betraktninger:

I rådsdirektiv 82/711/EØF av 18. oktober 1982 om fastsettelse av nødvendige grunnregler for undersøkelse av migrasjon av bestanddeler fra plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler⁽²⁾, endret ved direktiv 93/8/EØF⁽³⁾, er det ikke presisert hvilke migrasjonsanalyser som skal foretas når simulanter for fete næringsmidler er uegnede.

Analysen som foretas ved hjelp av simulanter for fete næringsmidler, er tidkrevende og vanskelig å utføre, og alternative analyser bør derfor tillates på visse fastlagte vilkår.

Det er ikke klart om det i henhold til direktiv 82/711/EØF er tillatt å bruke plastmaterialer og plastgjenstander som ikke er beregnet på å komme i kontakt med alle typer næringsmidler, men som er beregnet på å komme i kontakt med mer enn ett næringsmiddel eller mer enn én bestemt næringsmiddelgruppe. Slik bruk kan tillates uten at det medfører helsefare, forutsatt at en passende angivelse opplyser forbrukeren eller detaljisten om

hvilke(n) næringsmiddeltype(r) som gjenstandene eller materialene ikke må komme i kontakt med.

En angivelse av et for stort antall næringsmiddeltyper som kan komme i kontakt med visse plastmaterialer og plastgjenstander, kan være vanskelig å forstå. For å verne forbrukerne bør derfor disse plastmaterialene og plastgjenstandene utsettes for alle de næringsmiddelsimulanter eller testmedier som er fastsatt i dette direktivet.

Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmidler –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Vedlegget til direktiv 82/711/EØF erstattes med vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv fra 1. juli 1998. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 222 av 12.8.1997, s. 10, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 58/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 40 av 11.2.1989, s. 38.

(²) EFT nr. L 297 av 23.10.1982, s. 26.

(³) EFT nr. L 90 av 14.4.1993, s. 22.

Artikkkel 3

Dette direktivet trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utfordiget i Brussel, 29. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

«VEDLEGG

GRUNNREGLER FOR KONTROLLAV SAMLET OG SPESIFIKK MIGRASJON

1. «Migrasjonsanalyserne» for bestemmelse av spesifikk og samlet migrasjon skal foretas ved å bruke «næringsmiddelsimulante» fastsatt i kapittel I i dette vedlegg og i de «vedtatte vilkår for migrasjonsanalyse» nevnt i kapittel II i dette vedlegg.
2. «Erstatningsanalyser» der det benyttes «testmedier» på de «konvensjonelle vilkår for erstatningsanalyse» som fastsatt i kapittel III, skal foretas dersom migrasjonsanalyse ved å benytte simulanter for fete næringsmidler (se kapittel I) ikke kan gjennomføres av tekniske grunner forbundet med analysemетодen.
3. «Alternative analyser» nevnt i kapittel IV er tillatt i stedet for migrasjonsanalyser med simulanter for fete næringsmidler dersom vilkårene angitt i nevnte kapittel er oppfylt.
4. I alle tre tilfeller er det tillatt
 - a) å begrense analysene som skal foretas, til den eller dem som i det enkelte tilfellet generelt anses for å være strengest på grunnlag av vitenskapelig erfaring,
 - b) å unnlate å foreta migrasjonsanalyser, erstatningsanalyser eller alternative analyser dersom det foreligger entydige bevis på at migrasjonsgrensene ikke kan overskrides på noen av materialets eller gjenstandens forutsigelige bruksvilkår.

KAPITTEL I

Næringsmiddelsimulanter

1. Innledning

Ettersom det ikke alltid er mulig å benytte næringsmidler for å prøve materialer som kommer i kontakt med næringsmidler, blir det innført næringsmiddelsimulanter. De klassifiseres vanligvis etter om de har kjennetegn fra én eller flere næringsmiddeltyper. Næringsmiddeltypene og næringsmiddelsimulante som skal benyttes, er angitt i tabell 1. I praksis er det mulig å blande forskjellige næringsmiddeltyper, f.eks. fete og vannholdige næringsmidler. Disse er beskrevet i tabell 2, sammen med angivelsen av næringsmiddelsimulanten eller næringsmiddelsimulante som skal velges ved utføring av migrasjonsanalyse.

Tabell 1*Næringsmiddeltyper og næringsmiddelsimulanter*

Næringsmiddeltype	Vedtatt klassifisering	Næringsmiddelsimulant	Forkortelse
Vannholdige næringsmidler (pH > 4,5)	Næringsmidler som i henhold til rådsdirektiv 85/572/EØF(¹) skal omfattes av analyse bare med simulant A	Destillert vann eller vann av tilsvarende kvalitet	Simulant A
Sure næringsmidler (pH ≤ 4,5)	Næringsmidler som i henhold til rådsdirektiv 85/572/EØF skal omfattes av analyse bare med simulant B	3 % (w/v) eddiksyre	Simulant B
Alkoholholdige næringsmidler	Næringsmidler som i henhold til rådsdirektiv 85/572/EØF skal omfattes av analyse bare med simulant C	10 % (v/v) etanol. Denne konsentrasjonen skal tilpasses næringsmidlets sanne alkoholstyrke dersom den overstiger 10 % (v/v)	Simulant C
Fete næringsmidler	Næringsmidler som i henhold til rådsdirektiv 85/572/EØF skal omfattes av analyse bare med simulant D	Renset olivenolje eller andre simulanter for fete næringsmidler	Simulant D
Tørre næringsmidler		Ingen	Ingen

⁽¹⁾ EFT nr. L 372 av 31.12.1985, s. 14.

2. Valg av næringsmiddelsimulanter

2.1. Materialer og gjenstander beregnet på å komme i kontakt med alle næringsmiddeltyper

Analysene skal foretas ved å benytte alle næringsmiddelsimulanter nevnt nedenfor som anses for å være de strengeste på vilkårene som er nevnt i kapittel II, og ved å ta en ny prøve av plastmaterialet eller plastgjenstanden for hver simulant:

- 3 % (w/v) eddiksyre i vandig løsning,
- 10 % (v/v) etanol i vandig løsning,
- renset olivenolje (referansesimulant D).

Referansesimulant D kan imidlertid erstattes med en syntetisk blanding av triglyserider eller solsikkeolje eller maisolje med standardiserte spesifikasjoner («andre simulanter for fete næringsmidler», kalt «simulant D»). Dersom migrasjonsgrensen overskrides når en av de andre simulantene for fete næringsmidler benyttes, er det obligatorisk å bekrefte resultatet ved hjelp av olivenolje, forutsatt at dette kan gjennomføres teknisk sett, for å fastslå manglende overholdelse av bestemmelsene. Dersom bekreftelsen ikke kan gjennomføres teknisk sett og materialet eller gjenstanden overskridet migrasjonsgrensen, anses bestemmelsene i direktiv 90/128/EØF for ikke å være overholdt.

2.2. Materialer og gjenstander beregnet på å komme i kontakt med bestemte næringsmiddeltyper

Dette tilfellet gjelder bare følgende situasjoner:

- a) når materialet eller gjenstanden allerede er i kontakt med et kjent næringsmiddel,
- b) når det for materialet eller gjenstanden i henhold til bestemmelsene i artikkel 6 i direktiv 89/109/EØF er særlig angitt hvilke næringsmiddeltyper oppført i tabell 1 som de kan eller ikke kan brukes sammen med, f.eks. «bare for vannholdige næringsmidler»,
- c) når det for materialet eller gjenstanden i henhold til bestemmelsene i artikkel 6 i direktiv 89/109/EØF er særlig angitt hvilke næringsmidler eller næringsmiddelgrupper nevnt i direktiv 85/572/EØF som de kan eller ikke kan brukes sammen med. Denne angivelsen skal uttrykkes:
 - i) på andre stadier i markedsføringen enn i detaljstilleddet, ved å benytte «referansenummeret» eller «beskrivelsen av næringsmidlene» som framgår av tabellen i direktiv 85/572/EØF,
 - ii) i detaljstilleddet, ved å benytte en angivelse som gjelder bare noen få næringsmidler eller næringsmiddelgrupper, fortrinnsvis sammen med lett forståelige eksempler.

I slike situasjoner skal analysene foretas, for tilfellet i bokstav b), ved å benytte næringsmiddelsimulanten eller næringsmiddelsimulantene som er angitt som eksempler i tabell 2, og, for tilfellene i bokstav a) og c), ved å benytte næringsmiddelsimulanten eller næringsmiddelsimulantene nevnt i direktiv 85/572/EØF. Når næringsmidlene eller næringsmiddelgruppene ikke er oppført på listen nevnt i direktiv 85/572/EØF, skal elementet som best samsvarer med næringsmidlene eller næringsmiddelgruppene som undersøkes, velges fra tabell 2.

Dersom materialet eller gjenstanden er beregnet på å komme i kontakt med mer enn ett næringsmiddel eller én næringsmiddelgruppe med ulike reduksjonsfaktorer, skal den relevante reduksjonsfaktor for hvert enkelt næringsmiddel anvendes på prøvingsresultatet. Dersom ett eller flere resultater av en slik beregning overstiger grensen, er materialet ikke egnet til å bli brukt sammen med næringsmidlet eller næringsmiddelgruppen.

Analysene skal foretas på de vilkårene som er nevnt i kapittel II, og ved å ta en ny prøve for hver simulant.

Tabell 2

Næringsmiddelsimulanter som skal velges for å prøve materialer som kommer i kontakt med næringsmidler i særige tilfeller

Næringsmiddel	Simulant
Bare vannholdige næringsmidler	Simulant A
Bare sure næringsmidler	Simulant B
Bare alkoholholdige næringsmidler	Simulant C
Bare fete næringsmidler	Simulant D
Alle vannholdige og sure næringsmidler	Simulant B
Alle alkoholholdige og vannholdige næringsmidler	Simulant C

Næringsmiddel	Simulant
Alle alkoholholdige og sure næringsmidler	Simulant C og B
Alle fete og vannholdige næringsmidler	Simulant D og A
Alle fete og sure næringsmidler	Simulant D og B
Alle fete, alkoholholdige og vannholdige næringsmidler	Simulant D og C
Alle fete, alkoholholdige og sure næringsmidler	Simulant D, C og B

KAPITTEL II

Vilkår for migrasjonsanalyse (tid og temperatur)

1. Migrasjonsanalysene skal foretas ved å velge fra tabell 3 de tider og temperaturer som best samsvarer med de ugunstigste forutsigelige vilkår for kontakt for de undersøkte plastmaterialer og plastgjenstander samt med enhver opplysning om maksimumstemperatur for bruk som er oppført på etiketten. Dersom et plastmateriale eller en plastgjenstand er beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler på vilkår der to eller flere tider og temperaturer fra tabellen kombineres, skal derfor migrasjonsanalysen foretas ved at prøven gjentatte ganger utsettes for alle de ugunstigste forutsigelige vilkår ved bruk av den samme delmengde næringsmiddelsimulant.

2. **Vilkår for kontakt som generelt anses for å være strengere**

For å illustrere det generelle kriterium at bestemmelse av migrasjon bør begrenses til å omfatte de vilkår som på grunnlag av vitenskapelig erfaring anses for å være strengest i det enkelte tilfellet som undersøkes, gis det i det følgende enkelte konkrete eksempler på vilkår for kontakt under prøvingen.

- 2.1. *Plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler uansett vilkår for tid og temperatur*

Dersom den forutsigelige kontakttemperaturen og kontakttiden i praktisk bruk ikke er angitt på etiketten eller i bruksanvisningen, skal simulant A og/eller B og/eller C benyttes, avhengig av næringsmiddletype, i fire timer ved en temperatur på 100°C eller i fire timer ved refluks temperatur, og/eller simulant D skal benyttes i bare to timer ved 175°C. Disse vilkårene for tid og temperatur anses normalt for å være de strengeste.

- 2.2. *Plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler ved romtemperatur eller ved en lavere temperatur i et ubestemt tidsrom*

Når det er angitt på etiketten at materialet eller gjenstanden er beregnet på bruk ved romtemperatur eller ved en lavere temperatur, eller når det av materialets eller gjenstandens art klart framgår at de er beregnet på bruk ved romtemperatur eller ved en lavere temperatur, skal prøvingen foretas ved 40°C i ti døgn. Disse vilkårene for tid og temperatur anses normalt for å være de strengeste.

3. **Migrasjon av flyktige stoffer**

Når flyktige stoffer skal prøves for spesifikk migrasjon, skal analysen med simulanter foretas på en måte som viser tapet av flyktige stoffer som kan finne sted på de ugunstigste forutsigelige bruksvilkår.

4. Særlige tilfeller

- 4.1. For materialer og gjenstander beregnet på bruk i mikrobølgeovner kan migrasjonsanalyse foretas i en vanlig ovn eller i en mikrobølgeovn, forutsatt at passende vilkår for tid og temperatur er valgt fra tabell 3.
- 4.2. Dersom det fastslås at anvendelse av vilkårene angitt i tabell 3 fører til fysiske eller andre endringer i prøven som ikke finner sted på de ugunstigste forutsigelige bruksvilkår for materialet eller gjenstanden som undersøkes, skal migrasjonsanalyesen foretas på de ugunstigste forutsigelige bruksvilkår der fysiske eller andre endringer ikke finner sted.
- 4.3. Som unntak fra vilkårene fastsatt i tabell 3 og i nr. 2 skal bare prøvingen i to timer ved 70°C utføres dersom plastmaterialet eller plastgjenstanden i praktisk bruk er beregnet på å brukes i tidsrom kortere enn 15 minutter ved temperaturer mellom 70°C og 100°C (f.eks. varmfylling) og dette er angitt på etiketten eller i bruksanvisningen. Dersom materialet eller artikkelen også er beregnet på lagring ved romtemperatur, skal imidlertid prøvingen ovenfor erstattes med en prøving ved 40°C i ti døgn, som konvensjonelt anses for å være strengere.
- 4.4. I tilfeller der de konvensjonelle vilkår for migrasjonsanalyse ikke samsvarer tilfredsstillende med vilkårene for kontakt angitt i tabell 3 (f.eks. kontakttemperaturer over 175 °C eller kontakttid under fem minutter), kan det anvendes andre vilkår for kontakt som er bedre tilpasset tilfellet som undersøkes, forutsatt at vilkårene som velges, kan representere de ugunstigste forutsigelige vilkår for kontakt for materialet eller gjenstanden som undersøkes.

Tabell 3

Vedtatte vilkår for migrasjonsanalyse med næringsmiddelsimulanter

Vilkår for kontakt på de ugunstigste forutsigelige bruksvilkår	Vilkår for prøving
Kontakttid	Prøvingens varighet
$t \leq 5$ min	Se vilkårene i nr. 4.4.
$5 \text{ min} < t \leq 0,5$ time	0,5 time
$0,5 \text{ time} < t \leq 1$ time	1 time
$1 \text{ time} < t \leq 2$ timer	2 timer
$2 \text{ timer} < t \leq 4$ timer	4 timer
$4 \text{ timer} < t \leq 24$ timer	24 timer
$t > 24$ timer	10 døgn
Kontakttemperatur	Temperatur ved prøving
$T \leq 5^\circ\text{C}$	5°C
$5^\circ\text{C} < T \leq 20^\circ\text{C}$	20°C
$20^\circ\text{C} < T \leq 40^\circ\text{C}$	40°C

Vilkår for kontakt på de ugunstigste forutsigelige bruksvilkår	Vilkår for prøving
$40^{\circ}\text{C} < \text{T} \leq 70^{\circ}\text{C}$	70°C
$70^{\circ}\text{C} < \text{T} \leq 100^{\circ}\text{C}$	100°C eller refluks temperatur
$100^{\circ}\text{C} < \text{T} \leq 121^{\circ}\text{C}$	$121^{\circ}\text{C}^{(*)}$
$121^{\circ}\text{C} < \text{T} \leq 130^{\circ}\text{C}$	$130^{\circ}\text{C}^{(*)}$
$130^{\circ}\text{C} < \text{T} \leq 150^{\circ}\text{C}$	$150^{\circ}\text{C}^{(*)}$
$\text{T} > 150^{\circ}\text{C}$	$175^{\circ}\text{C}^{(*)}$

(*) Denne temperaturen skal brukes bare for simulant D. For simulant A, B eller C kan prøvingen erstattes med en prøving ved 100°C eller ved refluks temperatur i fire ganger så lang tid som tiden som velges i henhold til de generelle regler i nr. 1.

KAPITTEL III

Erstatningsanalyse for fete næringsmidler for samlet og spesifikk migrasjon

- Når migrasjonsanalyse med simulanter for fete næringsmidler ikke kan gjennomføres av tekniske grunner forbundet med analysemетодen, skal alle testmedier angitt i tabell 4 brukes i stedet, på vilkår som tilsvarer dem som gjelder for simulant D.

Denne tabellen gir noen eksempler på de viktigste konvensjonelle vilkår for migrasjonsanalyse og de tilsvarende konvensjonelle vilkår for erstatningsanalyse. For andre vilkår som ikke er oppført i tabell 4, bør disse eksemplene samt den erfaring som er gjort, tas i betraktning for den polymertypen som undersøkes.

En ny prøve må tas for hver ny prøving. For hvert testmedium skal de samme regler som er fastsatt i kapittel I og II for simulant D, anvendes. Reduksjonsfaktorene definert i direktiv 85/572/EØF kan om nødvendig anvendes. For å kontrollere om migrasjonsgrensene er overholdt, skal den høyeste verdi som er oppnådd med alle testmediene, anvendes.

Dersom det fastslås at slik prøving fører til fysiske eller andre endringer i prøven som ikke finner sted på de ugunstigste forutsigelige bruksvilkår for materialet eller gjenstanden som undersøkes, skal resultatet som er oppnådd for dette testmediet, forkastes, og den høyeste av de resterende verdier skal velges.

- Som unntak fra nr. 1 er det mulig å utelate én eller to av erstatningsanalysene nevnt i tabell 4, forutsatt at disse analysene generelt anses for å være uegnet for den aktuelle prøven på grunnlag av vitenskapelig erfaring.

Tabell 4

Konvensjonelle vilkår for erstatningsanalyse

Vilkår for prøving med simulant D	Vilkår for prøving med isooktan	Vilkår for prøving med 95 % etanol	Vilkår for prøving med MPPO ^(*)
10 døgn ved 5°C	0,5 døgn ved 5°C	10 døgn ved 5°C	—
10 døgn ved 20°C	1 døgn ved 20°C	10 døgn ved 20°C	—
10 døgn ved 40°C	2 døgn ved 20°C	10 døgn ved 40°C	—
2 timer ved 70°C	0,5 time ved 40°C	2,0 timer ved 60°C	—
0,5 time ved 100°C	0,5 time ved 60°C (**)	2,5 timer ved 60°C	0,5 time ved 100°C
1 time ved 100°C	1 time ved 60°C(**)	3,0 timer ved 60°C(**)	1 time ved 100°C
2 timer ved 100°C	1,5 time ved 60°C(**)	3,5 timer ved 60°C(**)	2 timer ved 100°C
0,5 time ved 121°C	1,5 time ved 60°C(**)	3,5 timer ved 60°C(**)	0,5 time ved 121°C
1 time ved 121°C	2 timer ved 60°C(**)	4,0 timer ved 60°C(**)	1 time ved 121°C
2 timer ved 121°C	2,5 timer ved 60°C(**)	4,5 timer ved 60°C(**)	2 timer ved 121°C
0,5 time ved 130°C	2,0 timer ved 60°C(**)	4,0 timer ved 60°C(**)	0,5 time ved 130°C
1 time ved 130°C	2,5 timer ved 60°C(**)	4,5 timer ved 60°C(**)	1 time ved 130°C
2 timer ved 150°C	3,0 timer ved 60°C(**)	5,0 timer ved 60°C(**)	2 timer ved 150°C
2 timer ved 175°C	4,0 timer ved 60°C(**)	6,0 timer ved 60°C(**)	2 timer ved 175°C

(*) MPPO = modifisert polyfenylenoksid

(**) Flyktige testmedier brukes opp til en maksimumstemperatur på 60°C. Et forhåndsvilkår for å anvende erstatningsanalyse er at materialet eller gjenstanden kan tåle vilkårene som ellers ville gjelde for prøving med simulant D. En prøve senkes ned i olivenolje på passende vilkår. Dersom det oppstår endringer i de fysiske egenskaper (f.eks. smelting, deformering), skal materialet anses for å være uegnet for bruk ved denne temperaturen. Dersom det ikke oppstår endringer i de fysiske egenskaper, skal det foretas erstatningsanalyser med nye prøver.

KAPITTEL IV

Alternative analyser for fete næringsmidler for samlet og spesifik migrasjon

1. Det er tillatt å bruke resultater fra de alternative analysene beskrevet i dette kapittel, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
 - a) verdiene som oppnås ved en «sammenlignende analyse», er høyere enn eller like høye som dem som oppnås ved prøving med simulant D,
 - b) migrasjonen ved alternativ analyse overskridet ikke migrasjonsgrensene etter anvendelse av relevante reduksjonsfaktorer som fastsatt i direktiv 85/572/EØF.

Dersom ett eller begge vilkår ikke er oppfylt, skal det foretas migrasjonsanalyser.

2. Som unntak fra vilkåret nevnt i nr. 1 bokstav a) er det mulig å unnlate å foreta sammenlignende analyse dersom det finnes andre entydige beviser, basert på resultater fra vitenskapelige forsøk, på at verdiene som oppnås ved alternativ analyse, er like høye eller høyere enn dem som oppnås ved migrasjonsanalyse.

3. Alternative analyser

3.1. *Alternative analyser med flyktige testmedier*

Ved disse analysene benyttes flyktige medier som isooktan, 95 % etanol eller andre flyktige løsemidler eller blandinger av løsemidler. De skal foretas på slike vilkår for kontakt at vilkåret nevnt i nr. 1 bokstav a) oppfylles.

3.2. «Ekstraksjonsprøving»

Det kan foretas annen prøving der det på svært strenge vilkår benyttes medier med svært høy ekstraksjonsevne, dersom resultatene oppnådd ved hjelp av slik prøving («ekstraksjonsprøving») på grunnlag av vitenskapelig erfaring generelt anses for å være høyere enn eller like høye som dem som oppnås ved prøving med simulant D.»

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

99/EØS/16/05

**nr. 59/98
av 4. juli 1998**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 47/98 av 29. mai 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/97 av 29. juli 1997 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkell 1

I avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54b (rådsforordning (EØF) nr. 2092/91) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 R 1488**: Kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/97 av 29. juli 1997 (EFT nr. L 202 av 30.7.1997, s. 12).”

Artikkell 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/97 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkell 3

Denne beslutning trer i kraft 1. august 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkell 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Uferdiget i Brussel, 4. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 4.2.1999, s. 47, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 6 av 4.2.1999, s. 207.

⁽²⁾ EFT nr. L 202 av 30.7.1997, s. 12.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1488/97

av 29. juli 1997

om endring av rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler(*)

**KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP
HAR –**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 418/96⁽²⁾, særlig artikkel 12, og

ut fra følgende betraktninger:

I samsvar med artikkel 7 nr. 1a i forordning (EØF) nr. 2092/91 får villkårene fastsatt i artikkel 7 nr. 1 i nevnte forordning ikke anvendelse på produkter som før vedtakelsen av forordningen var i alminnelig bruk i samsvar med de regler for økologisk landbruk som anvendes i Fellesskapet.

Flere medlemsstater har oversendt Kommisjonen de relevante opplysninger om produktene som var i alminnelig bruk i økologisk landbruk på deres territorium før 24. juni 1991, og som ikke er oppført i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91. De har også angitt at produktene fremdeles er tillatt bruk i alminnelig landbruk i den berørte medlemsstat. Etter en gjennomgåelse av medlemsstatenes anmodninger synes det hensiktsmessig på dette trinn å oppføre produktet «leire» blant jordforbedringsmidlene og følgende produkter blant plantevernmidlene: azadiraktin, bivoks, visse kobberforbindelser, etylen, gelatin, kalialun, svovelpolysulfid, lecitin, ekstrakt av *Nicotiana tabacum*, mikroorganismekulturer, mineraloljer, kaliumpermanganat og kvartssand.

I denne sammenheng bør også visse produkter (kompostert husholdningsavfall, kalkslam fra sukkerfabrikker) som tradisjonelt brukes i nye medlemsstater (Østerrike, Finland, Sverige), oppføres.

Enkelte medlemsstater har dessuten anmodet om at visse gjødseltyper, plantevernmidler og andre produkter som brukes i landbruket, oppføres i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91 for at disse produktene skal kunne tillates bruk i økologisk landbruk. En gjennomgåelse av disse anmodningene har vist at kravene i nevnte forordnings artikkel 7 nr. 1 er oppfylt for diammoniumfosfat og visse pyretroider, ettersom disse produktene bare godkjennes til bruk i feller, og for hydrolyserte proteiner når de brukes i feller eller til godkjent bruk sammen med andre plantevernmidler oppført i del B i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91.

Oppføringen av kompostert husholdningsavfall, kalkslam fra sukkerfabrikker, ekstrakt av *Nicotiana tabacum*, kobberforbindelser, mineraloljer, metaldehydfeller og pyretroidfeller bør begrenses til et tidsrom på fem år, i påvente av resultatene av en ny undersøkelse med sikte på ytterligere å spesifisere kravene eller eventuelt å erstatte disse produktene med andre løsninger. Denne nye undersøkelsen bør påbegynnes snarest mulig på grunnlag av ytterligere opplysninger som skal framlegges av de medlemsstater som er interessert i å beholde disse produktene.

For visse gjødseltyper og for alle plantevernmidler bør det fastsettes restriktive bruksvilkår og/eller krav til sammensetning. Særlig for kobberforbindelser og ekstrakt av *Nicotiana tabacum* bør det snarest mulig og innen 30. juni 1999 undersøkes om bruksvilkårene bør skjerpes i forbindelse med visse typer avlinger og skadedyr.

Det har vist seg at visse plantevernmidler oppført i del B i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91 ikke brukes og derfor kan utgå av nevnte vedlegg.

Enkelte medlemsstater har anmodet om at visse produkter oppføres i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91, og om at det fastsettes mer restriktive bruksvilkår for visse produkter av ikke-landbruksopprinnelse som allerede er oppført i nevnte vedlegg. En gjennomgåelse av anmodningene har vist at de oppfyller kravene fastsatt i artikkel 5 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 2092/91 og i artikkel 2 i kommisjonsforordning (EØF) nr. 207/93⁽³⁾, som endret ved forordning (EF) nr. 345/97⁽⁴⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 202 av 30.7.1997, s. 12, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 59/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 198 av 22.7.1991, s. 1.

(²) EFT nr. L 59 av 8.3.1996, s. 10.

(³) EFT nr. L 25 av 2.2.1993, s. 5.

(⁴) EFT nr. L 58 av 27.2.1997, s. 38.

Det bør gis mulighet til en overgangsperiode for lagre av produkter som utgår eller som underlegges strengere vilkår.

Forordning (EØF) nr. 2092/91 bør derfor endres.

Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen omhandlet i artikkel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkkel 1

Vedlegg II og VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkkel 2

Denne forordning trer i kraft den sjuende dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Produktene oppført i del B i vedlegg II og i del B og C i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 før datoен for denne forordnings ikrafttredelse kan fortsatt brukes på tidligere gjeldende vilkår inntil nåværende lagre er tømt, men ikke lenger enn til 31. mars 1998.

Produkter oppført i vedlegg II og VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 som omfattes av strengere vilkår enn dem som gjaldt før datoen for denne forordnings ikrafttredelse, kan fortsatt brukes på tidligere gjeldende vilkår inntil nåværende lagre er tømt, men ikke lenger enn til 31. mars 1998.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 29. juli 1997.

For Kommisjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

1. I del A i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde:

«*Gjødsel og jordforbedringsmidler*».

b) Under overskriften innsettes følgende tekst:

«*Generelle vilkår for alle produkter*:

— brukes i samsvar med bestemmelsene i vedlegg I,

— brukes bare i samsvar med bestemmelsene i den enkelte medlemsstats lovgivning om gjødsel.»

c) Følgende produkt innsettes etter «*Flytende husdyrgjødsel*»:

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
«Kompostert husholdningsavfall	Kompost av kildesortert husholdningsavfall Bare vegetabilsk avfall og avfall fra dyr Produsert i et lukket og overvåket innsamlingssystem som er godkjent av medlemsstaten Høyeste konsentrasjon i mg/kg tørrstoff: kadmium: 0,7; kobber: 70; nikkel: 25; bly: 45; sink: 200; kvikksølv: 0,4; krom (i alt): 70; krom (VI): 0 (*) Bare i et tidsrom som utløper 31. mars 2002 Behovet anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten

(*) **Bestemmelsesgrense**.

d) Følgende produkt innsettes etter «*Torv*»:

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
«Leire (f.eks. perlitt, vermiculitt osv.)	

e) Følgende tilføyes i kolonnen «Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår» i forbindelse med produktene nevnt nedenfor:

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
«Skinn	Høyeste konsentrasjon i mg/kg av krom (VI) i tørrstoffet: 0 (*)

(*) **Bestemmelsesgrense**.

- f) Betegnelsen «Alger og algeprodukter» og tilhørende «Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår» skal lyde:

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
«Alger og algeprodukter	<p>Når de er framkommet direkte ved:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) fysisk behandling, herunder dehydrering, innfrysing og maling ii) ekstraksjon med vann eller sure og/eller basiske vandige løsninger iii) gjæring <p>Behovet anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten»</p>

- g) Følgende produkter tilføyes etter «kalsiumsulfat (gips)»:

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
«Kalkslam fra sukkerfabrikker	<p>Behovet anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten</p> <p>Bare i et tidsrom som utløper 31. mars 2002»</p>

2. Del B i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91 skal lyde:

«B. PLANTEVERNMIDLER

Generelle vilkår for alle produkter som er sammensatt av eller inneholder følgende aktive stoffer:

- brukes i samsvar med bestemmelserne i vedlegg I,
- brukes bare i samsvar med særskilte bestemmelser i lovgivningen om plantevernmidler som gjelder i den medlemsstaten der produktet benyttes (dersom det er relevant (*)).

I. Stoffer av vegetabilsk eller animalsk opprinnelse

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
Azadiraktin utvunnet av <i>Azadirachta indica</i>	<p>Insektmiddel</p> <p>Må brukes bare på morplanter ved produksjon av frø og på foreldreplanter ved produksjon av annet vegetativt foryngelsesmateriale samt på prydplanter</p>
(*) Bivoks	Middel til beskyttelse av sår på trær
Gelatin	Insektmiddel
(*) Hydrolyserte proteiner	<p>Lokkestoff</p> <p>Bare til godkjent bruk sammen med andre egnede produkter fra dette vedlegg II del B</p>
Lecitin	Soppdrepende middel

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
Ekstrakt (vandig løsning) fra <i>Nicotiana tabacum</i>	Insektmiddel Bare mot bladlus i subtropiske frukttrær (f.eks. appelsintrær og sitrontrær) og tropiske vekster (f.eks. bananer); må brukes bare ved begynnelsen av vekstperioden Behovet anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten Bare i et tidsrom som utløper 31. mars 2002
Planteoljer (f.eks. olje av mynte, furu, karve)	Insektmiddel, acaricid, soppdrepende middel og spiringshemmer
Pyretriner utvunnet av <i>Chrysanthemum cinerariaefolium</i>	Insektmiddel
Kvassia utvunnet av <i>Quassia amara</i>	Insektmiddel, repellent
Rotenon utvunnet av <i>Derris spp.</i> og <i>Lonchocarpus spp.</i> og <i>Terphrosia spp.</i>	Insektmiddel Behovet anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten

(*) I enkelte medlemsstater anses ikke produktene merket med asterisk som plantevernmidler og er ikke underlagt bestemmelsene i lovgivningen om plantevernmidler.

II. Mikroorganismer som brukes til biologisk bekjempelse av skadedyr

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
Mikroorganismer (bakterier, virus og sopp) f.eks. <i>Bacillus thuringiensis</i> , <i>Granulosis virus</i> osv.	Bare produkter som ikke er genetisk endret i henhold til direktiv 90/220/EØF(*)

(*) EFT nr. L 117 av 8.5.1990, s. 15.

III. Stoffer som skal brukes i feller og/eller dispensere

Generelle vilkår:

- fellene og/eller dispenserne må hindre at stoffene slipper ut i miljøet og hindre kontakt mellom stoffene og avlinger,
- fellene må samles inn etter bruk og lagres sikkert.

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
(*) Diammoniumfosfat	Lokkestoff Bare i feller
Metaldehyd	Molluscicid Bare i feller som inneholder en repellent mot høyrestående dyrearter Bare i et tidsrom som utløper 31. mars 2002.
Feromoner	Insektmiddel, lokkestoff I feller og dispensere
Pyretroider (bare deltametrin eller lambdacyhalotrin)	Insektmiddel Bare i feller med særskilte lokkestoffer Bare mot <i>Bactrocera oleae</i> og <i>Ceratitis capitata wied</i> Behovet anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten Bare i et tidsrom som utløper 31. mars 2002

(*) I enkelte medlemsstater anses ikke produktene merket med asterisk som plantevernmidler og er ikke underlagt bestemmelsene i lovgivningen om plantevernmidler.

IV. Andre stoffer som tradisjonelt brukes i økologisk landbruk

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
Kobber i form av kobberhydroksid, kobberoksyklorid, (tribasisk) kobbersulfat, kobberoksid	Soppdrepende middel Bare i et tidsrom som utløper 31. mars 2002 Behovet anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten
(*) Etylen	Middel til ettermodning av bananer
Kaliumsalt av fettsyrer (bløt såpe)	Insektmiddel
(*) Kalialun (kalinit)	Middel som hindrer modning av bananer
Svovelpolysulfid (kalsiumpolysulfid)	Soppdrepende middel, insektmiddel, acaricid Bare til behandling av frukttrær, oliventrær og vinstokker om vinteren
Parafinolje	Insektmiddel, acaricid

Betegnelse	Beskrivelse: krav til sammensetning, bruksvilkår
Mineraloljer	Insektmiddel, soppdrepande middel Bare til frukttrær, vinstokker, oliventrær og tropiske vekster (f.eks. bananer) Bare i et tidsrom som utløper 31. mars 2002 Behovet anerkjent av kontrollorganet eller kontrollmyndigheten
kaliumpermanganat	Soppdrepande middel, bakteriedrepande middel
	Bare til frukttrær, oliventrær og vinstokker
(*) Kvartssand	Repellent
Svovel	Soppdrepande middel, acaricid, repellent

(*) I enkelte medlemsstater anses ikke produktene merket med asterisk som plantevernmidler og er ikke underlagt bestemmelsene i lovgivningen om plantevernmidler.»

3. I vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91 gjøres følgende endringer:

- a) Punkt A.5 (mineraler (herunder sporstoffer) og vitaminer) skal lyde:

«A.5 Mineraler (herunder sporstoffer), vitaminer, aminosyrer og andre nitrogenforbindelser

Mineraler (herunder sporstoffer), vitaminer, aminosyrer og andre nitrogenforbindelser, tillatt bare dersom det foreligger et lovbestemt krav om at de skal brukes i de næringsmidlene de inngår i.»

- b) I del B gjøres følgende endringer:

- i) Det særskilte vilkåret for natriumhydroksid skal lyde:

«— Sukkerproduksjon

— oljeframstilling av rapsfrø (*Brassica spp*) bare i et tidsrom som utløper 31. mars 2002».»

- ii) Følgende produkt innsettes etter «Natriumkarbonat»:

Betegnelse	Særskilte vilkår
«Sitronsyre	oljeframstilling og hydrolyse av stivelse»

- c) I del C utgår følgende produkt fra punkt C.2.3:

«Sitronsaft».

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

99/EØS/11/06

**nr. 60/98
av 4. juli 1998**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 80/97 av 12. november 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 96/629/EF av 23. oktober 1996 om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk av telefoni i det offentlige nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, fase II⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 96/630/EF av 23. oktober 1996 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til det offentlige nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, fase II⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkkel 1

I avtalens vedlegg II kapittel XVIII etter nr. 4m (kommisjonsvedtak 96/71/EF) skal nytt nr. 4n og 4o lyde:

“4n. **396 D 0629**: Kommisjonsvedtak 96/629/EF av 23. oktober 1996 om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk av telefoni i det offentlige nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, fase II (EFT nr. L 282 av 1.11.1996, s. 75).

4o. **396 D 0630**: Kommisjonsvedtak 96/630/EF av 23. oktober 1996 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til det offentlige nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, fase II (EFT nr. L 282 av 1.11.1996, s. 79).”

Artikkkel 2

Teksten til kommisjonsvedtak 96/629/EF og 96/630/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. august 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 av 7.5.1998, s. 9, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 18 av 7.5.1998, s. 71.

⁽²⁾ EFT nr. L 282 av 1.11.1996, s. 75.

⁽³⁾ EFT nr. L 282 av 1.11.1996, s. 79.

KOMMISJONSVEDTAK

av 23. oktober 1996

om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk av telefon i det offentlege nettet for fellesueuropeisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, fase II(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(96/629/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾), særleg artikkel 6 nr. 2, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifa.

Det rette standardiseringsorganet har utarbeidd dei harmoniserte standardane som dei gjeldande grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av.

Dei tilsvarende harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

Dei aktuelle delane av den harmoniserte standarden som gjeld prøvingseksempl, krev at det vert utført validering på førehand. Status for validerte prøvingseksempl bør offentleggjera i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Dei melde organa bør i ein overgangsperiode på to år kunne halde fram med å godkjenne terminalutstyr i samsvar med krava i kommisjonsvedtak 94/12/EF⁽³⁾), og slikt utstyr bør framleis kunne marknadsførast og takast i bruk etter denne perioden.

Vedtak 94/12/EF bør opphevest når overgangsperioden går ut.

Dette vedtaket bør granskast på nytt for å sikre at dei melde organa vurderer samsvar med dei gjeldande harmoniserte standardane på ein einsarta måte.

Den felles tekniske forskrifa som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå ACTE –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

1. Dette vedtaket skal gjelde for terminalutstyr, medrekna aktivt tilleggsutstyr dersom dette endrar yteevna til terminalutstyret på ein slik måte at det verkar inn på samsvaret med dei grunnleggjande krava, som i samsvar med føresegnene i artikkel 2 nr. 2 er meint for tilkopling til det offentlege nettet for fellesueuropeisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift om krav til bruk av telefon i terminalutstyr til mobilstasjonar i det offentlege nettet for fellesueuropeisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, som har ein modulasjon med konstant omhyllingskurve, som nyttar 900 MHz-bandet med ein kanalavstand på 200 kHz, og som har trafikkanner etter TDMA-prinsippet.

Artikkel 2

1. Den felles tekniske forskrifa skal femne om dei aktuelle delane av den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav g) i direktiv 91/263/EØF skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden og dei aktuelle delane av han er oppførd i vedlegg I og II.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskrifa som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽⁴⁾ og 89/336/EØF⁽⁵⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 282 av 1.11.1996, s. 75, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 60/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF nr. L 8 av 12.1.1994, s. 23.

(⁴) TEF nr. L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁵) TEF nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19.

Artikkkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som er meint for fase II og kjem inn under artikkkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte dei aktuelle delane av den harmoniserte standarden som er nemnd i vedlegg I og II, eller syte for at dei vert nyitta, innan 24. oktober 1996.

Artikkkel 4

Terminalutstyr kan framleis godkjennast av melde organ i samsvar med krava i vedtak 94/12/EF i to år frå 24. oktober 1996 og marknadsførast og takast i bruk etter dette tidsrommet.

Artikkkel 5

Dette vedtaket skal granskast på nytt seinast seks månader etter at det er vedteke.

Artikkkel 6

Vedtak 94/12/EF vert oppheva med verknad frå 24. oktober 1998.

Artikkkel 7

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 23. oktober 1996.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Europeisk digitalt mobiltelekommunikasjonssystem (fase II)

Krav til bruk av telefoner for GSM-mobilstasjonar (Global System for Mobile Communications)

Telefoni

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 20 — oktober 1996

(utan forordet og alle andre krav enn dei som er nemnde i vedlegg II)

Tilleggsopplysningar

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei aktuelle framgangsmåtane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar
F-06921 Sophia Antipolis Cedex.

⁽¹⁾ TEF nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8.

VEDLEGG II**Aktuelle delar av TBR 20**

TBR-referanse	TBR-referanse	TBR-referanse
TBR 20-30.1	TBR 20-32.8 *	
TBR 20-30.2	TBR 20-32.9 *	
TBR 20-30.3	TBR 20-14.4.3 *	
TBR 20-30.4		
TBR 20-30.5.1		
TBR 20-30.6.1 *		
TBR 20-30.6.2		
TBR 20-30.7.1		
TBR 20-32.2 *		
TBR 20-32.3 *		
TBR 20-32.4 *		
TBR 20-32.7 *		

* Desse prøvingseksempla vil ligge på eit seinare tidspunkt. Inntil dei er validerte, skal produsentane eller representantane deira i medlemsstatane leggje fram for det melde organet som er valt, ei fråsegn om samsvar med dei grunnleggjande krava som prøvinga omfattar, og opplysningar om kva tiltak som er gjorde for å stette dei tilsvarande grunnleggjande krava.

KOMMISJONSVEDTAK

av 23. oktober 1996

om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til det offentlege nettet for felleseuropéisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, fase II(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(96/630/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPEN HAR –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾), særleg artikkel 6 nr. 2, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifter.

Det rette standardiseringsorganet har utarbeidd dei harmoniserte standardane som dei gjeldande grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av.

Dei tilsvarende harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

Dei aktuelle delane av den harmoniserte standarden som gjeld prøvingseksempl, krev at det vert utført validering på førehand. Status for validerte prøvingseksempl bør offentleggjera i *Tidende for Dei europeiske fellesskapa*.

Dei melde organa bør i ein overgangsperiode på to år kunne halde fram med å godkjenne terminalutstyr i samsvar med krava i kommisjonsvedtak 94/11/EF⁽³⁾), og slikt utstyr bør framleis kunne marknadsførast og takast i bruk etter denne perioden.

Vedtak 94/11/EF bør opphevest når overgangsperioden går ut.

Dette vedtaket bør granskast på nytt for å sikre at dei melde organa vurderer samsvar med dei gjeldande harmoniserte standardane på ein einsarta måte.

Den felles tekniske forskrifa som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå ACTE –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

1. Dette vedtaket skal gjelde for terminalutstyr, medrekna aktivt tilleggsutstyr dersom dette endrar yteevna til terminalutstyret på ein slik måte at det verkar inn på samsvaret med dei grunnleggjande krava, som i samsvar med føresegndene i artikkel 2 nr. 2 er meint for tilkopling til det offentlege nettet for felleseuropéisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av terminalutstyr til mobilstasjonar i det offentlege nettet for felleseuropéisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, som har ein modulasjon med konstant omhyllingskurve, som nyttar 900 MHz-bandet med ein kanalavstand på 200 kHz, og som har trafikkanner etter TDMA-prinsippet.

Artikkel 2

1. Den felles tekniske forskrifa skal femne om dei aktuelle delane av den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav c)-f) i direktiv 91/263/EØF skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden og dei aktuelle delane av han er oppførd i vedlegg I og II.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskrifa som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽⁴⁾ og 89/336/EØF⁽⁵⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 282 av 1.11.1996, s. 79, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 60/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF nr. L 8 av 12.1.1994, s. 20.

(⁴) TEF nr. L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁵) TEF nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19.

Artikkkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som er meint for fase II og kjem inn under artikkkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte dei aktuelle delane av den harmoniserte standarden som er nemnd i vedlegg I og II, eller syte for at dei vert nyutta, innan 24. oktober 1996.

Artikkkel 4

Terminalutstyr kan framleis godkjennast av melde organ i samsvar med krava i vedtak 94/11/EF i to år frå 24. oktober 1996 og marknadsførast og takast i bruk etter dette tidsrommet.

Artikkkel 5

Dette vedtaket skal granskast på nytt seinast seks månader etter at det er vedteke.

Artikkkel 6

Vedtak 94/11/EF vert oppheva med verknad frå 24. oktober 1998.

Artikkkel 7

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 23. oktober 1996.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Europeisk digitalt mobiltelekommunikasjonssystem (fase II)

Krav til tilkopling til GSM-mobilstasjonar (Global System for Mobile Communications)

Tilgang

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 19 — oktober 1996

(utan forordet og alle andre krav enn dei som er nemnde i vedlegg II)

Tilleggsopplysning

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei aktuelle framgangsmåtane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar
F-06921 Sophia Antipolis Cedex.

⁽¹⁾ TEF nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8.

VEDLEGG II**Aktuelle delar av TBR 19**

TBR-referanse	TBR-referanse	TBR-referanse
TBR 19-11.1.1	TBR 19-14.1.2.2 *	TBR 19-14.7.1
TBR 19-11.1.2	TBR 19-14.2.1	TBR 19-14.8.1 *
TBR 19-11.2	TBR 19-14.2.2 *	TBR 19-14.8.2 *
TBR 19-11.3	TBR 19-14.2.3	TBR 19-15
TBR 19-11.4	TBR 19-14.2.4 *	TBR 19-16 *
TBR 19-11.5	TBR 19-14.3	TBR 19-17.1
TBR 19-12.1.1	TBR 19-14.4.1	TBR 19-17.2
TBR 19-12.1.2	TBR 19-14.4.2 *	TBR 19-18
TBR 19-12.2.1		TBR 19-19.1
TBR 19-12.2.2	TBR 19-14.4.4	TBR 19-19.2
TBR 19-13.1	TBR 19-14.4.5 *	TBR 19-19.3
TBR 19-13.2	TBR 19-14.5.1	TBR 19-20.1
TBR 19-13.3.1	TBR 19-14.5.2	TBR 19-20.2
TBR 19-13.4	TBR 19-14.6.1	TBR 19-20.3
TBR 19-14.1.1.2 *	TBR 19-14.6.2	TBR 19-20.4 *
TBR 19-20.5	TBR 19-25.2.1.1.1	TBR 19-25.2.6.2
TBR 19-20.6	TBR 19-25.2.1.1.2.1	TBR 19-25.2.7
TBR 19-20.7	TBR 19-25.2.1.1.2.2	TBR 19-26.2.1.1
TBR 19-20.8	TBR 19-25.2.1.1.2.3	TBR 19-26.2.1.2
TBR 19-20.9	TBR 19-25.2.1.1.3	TBR 19-26.2.1.3
TBR 19-20.10	TBR 19-25.2.1.1.4	TBR 19-26.2.2
TBR 19-20.11	TBR 19-25.2.1.2.1	TBR 19-26.2.3
TBR 19-20.12	TBR 19-25.2.1.2.2	TBR 19-26.2.4 pr1
TBR 19-20.13	TBR 19-25.2.1.2.3	TBR 19-26.2.4 pr3
TBR 19-20.15 *	TBR 19-25.2.1.2.4	TBR 19-26.2.4 pr4

TBR-referanse	TBR-referanse	TBR-referanse
TBR 19-20.16	TBR 19-25.2.2.1	TBR 19-26.2.4 pr5
TBR 19-20.17	TBR 19-25.2.2.2	TBR 19-26.2.4 pr6
TBR 19-20.19	TBR 19-25.2.2.3	TBR 19-26.2.4 pr7
TBR 19-21.1 *	TBR 19-25.2.3	TBR 19-26.2.4 pr8
TBR 19-21.2 *	TBR 19-25.2.4.3	TBR 19-26.5.1
TBR 19-21.3 *	TBR 19-25.2.5.1	TBR 19-26.5.2.1.1
TBR 19-21.4 *	TBR 19-25.2.5.2	TBR 19-26.5.2.1.2
TBR 19-22 *	TBR 19-25.2.6.1	TBR 19-26.5.2.2
TBR 19-26.5.2.3	TBR 19-26.5.7.1.1	TBR 19-26.6.3.2 *
TBR 19-26.5.3.1	TBR 19-26.5.7.1.3	TBR 19-26.6.3.3 *
TBR 19-26.5.3.2	TBR 19-26.5.7.1.4	TBR 19-26.6.3.4 *
TBR 19-26.5.3.3	TBR 19-26.5.7.2	TBR 19-26.6.4.1 *
TBR 19-26.5.3.4	TBR 19-26.5.7.3	TBR 19-26.6.4.2.2
TBR 19-26.5.4.1	TBR 19-26.6.1.1	TBR 19-26.6.5.1-1
TBR 19-26.5.5.1.1.1	TBR 19-26.6.1.2	TBR 19-26.6.5.1-2 *
TBR 19-26.5.5.1.1.2	TBR 19-26.6.1.3	TBR 19-26.6.5.1-3 *
TBR 19-26.5.5.1.2	TBR 19-26.6.1.4	TBR 19-26.6.5.1-4 *
TBR 19-26.5.5.2.1	TBR 19-26.6.2.1.1	TBR 19-26.6.5.1-5 *
TBR 19-26.5.5.2.3	TBR 19-26.6.2.1.2	TBR 19-26.6.5.1-6 *
TBR 19-26.5.5.3.1.1	TBR 19-26.6.2.1.3	TBR 19-26.6.5.1-7 *
TBR 19-26.5.5.3.2	TBR 19-26.6.2.2	TBR 19-26.6.5.1-8 *
TBR 19-26.5.6.1.1	TBR 19-26.6.2.3.1	TBR 19-26.6.5.2-1
TBR 19-26.5.6.1.2	TBR 19-26.6.2.3.2	TBR 19-26.6.5.2-2 *
TBR 19-26.5.6.2.1	TBR 19-26.6.2.4	TBR 19-26.6.5.2-3
TBR 19-26.5.6.2.4	TBR 19-26.6.2.5	TBR 19-26.6.5.2-4
TBR 19-26.5.6.3	TBR 19-26.6.3.1 *	TBR 19-26.6.5.2-5 *
TBR 19-26.6.5.2-6 *	TBR 19-26.6.7.1	TBR 19-26.7.4.1
TBR 19-26.6.5.2-7 *	TBR 19-26.6.8.4	TBR 19-26.7.4.2.1

TBR-referanse	TBR-referanse	TBR-referanse
TBR 19-26.6.5.2-8 *	TBR 19-26.6.8.5	TBR 19-26.7.4.2.2-1
TBR 19-26.6.5.2-9	TBR 19-26.6.12.1	TBR 19-26.7.4.2.2-2
TBR 19-26.6.5.2-10 *	TBR 19-26.6.12.2	TBR 19-26.7.4.2.3
TBR 19-26.6.5.3-1	TBR 19-26.6.12.3	TBR 19-26.7.4.2.4 pr1
TBR 19-26.6.5.3-2 *	TBR 19-26.6.12.4 *	TBR 19-26.7.4.3.1
TBR 19-26.6.5.4-1	TBR 19-26.6.13.3 *	TBR 19-26.7.4.3.2
TBR 19-26.6.5.4-2	TBR 19-26.6.13.5 *	TBR 19-26.7.4.3.3
TBR 19-26.6.5.4-3 *	TBR 19-26.6.13.6 *	TBR 19-26.7.4.3.4
TBR 19-26.6.5.4-4	TBR 19-26.6.13.8 *	TBR 19-26.7.4.5.1
TBR 19-26.6.5.5.1	TBR 19-26.6.13.9 *	TBR 19-26.7.4.5.2
TBR 19-26.6.5.5.2	TBR 19-26.6.13.10 *	TBR 19-26.7.4.6
TBR 19-26.6.5.6 *	TBR 19-26.7.1	TBR 19-26.7.5.3
TBR 19-26.6.5.7	TBR 19-26.7.2.1	TBR 19-26.7.5.5
TBR 19-26.6.5.8	TBR 19-26.7.2.2	TBR 19-26.7.5.7.1
TBR 19-26.6.5.9	TBR 19-26.7.3.1	TBR 19-26.8.1.2.2.1
TBR 19-26.6.6.1 *	TBR 19-26.7.3.2	TBR 19-26.8.1.2.2.2
TBR 19-26.8.1.2.3.2	TBR 19-26.8.1.2.7.3	TBR 19-26.8.1.4.3.2
TBR 19-26.8.1.2.3.5	TBR 19-26.8.1.2.8.1	TBR 19-26.8.1.4.5.1 *
TBR 19-26.8.1.2.3.6	TBR 19-26.8.1.2.9.1	TBR 19-26.8.2.1 *
TBR 19-26.8.1.2.4.2	TBR 19-26.8.1.2.9.2	TBR 19-26.8.2.2
TBR 19-26.8.1.2.4.3	TBR 19-26.8.1.2.9.4	TBR 19-26.8.2.3
TBR 19-26.8.1.2.4.4	TBR 19-26.8.1.3.1.1	TBR 19-26.8.3
TBR 19-26.8.1.2.4.5	TBR 19-26.8.1.3.3.1	TBR 19-26.9.2
TBR 19-26.8.1.2.4.6	TBR 19-26.8.1.3.3.3	TBR 19-26.9.3
TBR 19-26.8.1.2.4.7	TBR 19-26.8.1.3.3.4	TBR 19-26.9.4
TBR 19-26.8.1.2.4.8	TBR 19-26.8.1.3.4.2	TBR 19-26.9.5
TBR 19-26.8.1.2.4.13	TBR 19-26.8.1.3.4.3	TBR 19-26.9.6.1.1

TBR-referanse	TBR-referanse	TBR-referanse
TBR 19-26.8.1.2.5.2	TBR 19-26.8.1.3.4.8	TBR 19-26.9.6.1.2 *
TBR 19-26.8.1.2.5.3	TBR 19-26.8.1.3.5.2	TBR 19-26.9.6.2.1
TBR 19-26.8.1.2.6.2	TBR 19-26.8.1.3.5.3	TBR 19-26.9.6.2.2
TBR 19-26.8.1.2.6.3	TBR 19-26.8.1.3.5.4	TBR 19-26.10.2.1 *
TBR 19-26.8.1.2.6.5	TBR 19-26.8.1.3.5.5	TBR 19-26.10.2.2 *
TBR 19-26.8.1.2.6.6	TBR 19-26.8.1.4.2.1	TBR 19-26.10.2.3 *
TBR 19-26.8.1.2.7.1	TBR 19-26.8.1.4.3.1	TBR 19-26.10.2.4.1 *
TBR 19-26.10.2.4.2 *	TBR 19-27.11.1.2	TBR 19-27.17.1.5.1
TBR 19-26.10.2.5 *	TBR 19-27.11.1.3	TBR 19-27.17.1.5.2
TBR 19-26.10.3.1 *	TBR 19-27.11.1.4	TBR 19-27.17.1.5.3
TBR 19-27.3	TBR 19-27.11.1.5	TBR 19-27.17.1.5.4
TBR 19-27.4	TBR 19-27.11.2.1	TBR 19-27.17.2.1.1
TBR 19-27.5	TBR 19-27.11.2.2	TBR 19-27.17.2.1.2
TBR 19-27.6	TBR 19-27.11.2.3	TBR 19-27.17.2.2
TBR 19-27.7	TBR 19-27.11.2.4	TBR 19-27.17.2.3
TBR 19-27.10a	TBR 19-27.11.3	
TBR 19-27.10b	TBR 19-27.12.1	TBR 19-27.17.2.5
TBR 19-27.10c	TBR 19-27.12.2	TBR 19-27.18.1
TBR 19-27.10d	TBR 19-27.14.3	TBR 19-27.18.2
TBR 19-27.10e	TBR 19-27.14.4	TBR 19-27.19
TBR 19-27.10f	TBR 19-27.17.1.1	TBR 19-27.20 *
TBR 19-27.10g *	TBR 19-27.17.1.2	TBR 19-27.21.1
TBR 19-27.10h *	TBR 19-27.17.1.3	TBR 19-27.21.3
TBR 19-27.11.1.1	TBR 19-27.17.1.4	TBR 19-27.21.4
TBR 19-29.3.2.6.7 *	TBR 19-31.8.1.1	
TBR 19-29.3.2.6.9 *	TBR 19-31.8.3.1	
TBR 19-29.3.3.2 *	TBR 19-31.10	

TBR-referanse	TBR-referanse	TBR-referanse
TBR 19-29.3.3.3 *	TBR 19-32.11 *	
TBR 19-29.3.3.5 *	TBR 19-32.12 *	
TBR 19-29.4.2.5 *	TBR 19-33.6	
TBR 19-31.6.1.1	TBR 19-34.2.1	
TBR 19-31.6.1.2	TBR 19-34.2.2	
TBR 19-31.6.1.5	TBR 19-34.2.3 *	
TBR 19-31.6.1.6	TBR 19-34.2.5.3 *	
TBR 19-31.6.1.7	TBR 19-34.3	
TBR 19-31.6.1.8	TBR 19-31.6.2.5	TBR 19-26.2.4 pr2 *
TBR 19-31.6.2.1		TBR 19-26.6.3.6 *
TBR 19-31.6.2.2		
TBR 19-31.6.2.3		
TBR 19-31.6.2.4		

* Desse prøvingseksempla vil ligge føre på eit seinare tidspunkt. Inntil dei er validerte, skal produsentane eller representantane deira i medlemsstatane leggje fram for det melde organet som er valt, ei fråsegn om samsvar med dei grunnleggjande krava som prøvinga omfattar, og opplysningar om kva tiltak som er gjorde for å stette dei tilsvarende grunnleggjande krava.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/11/07**

**nr. 61/98
av 4. juli 1998**

**om endring av EØS-avtalens vedlegg II
(Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)**

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 80/97 av 12. november 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 97/544/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om terminalutstyr som skal koplast til offentlige linjesvitsja datanett og leide ONP-samband med eit grensesnitt som er i samsvar med X.21-rekommandasjonen til CCITT⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/545/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling for dataterminalutstyr til offentlige pakkesvitsja datanett (PSPDN) med grensesnitt i samsvar med X.25-rekommandasjonen til CCITT⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/545/EF opphever, med virkning fra 10. juli 1998, kommisjonsvedtak 96/71/EF om en felles teknisk forskrift om tilgang til offentlige pakkesvitsjede datanett (PSPDN) med grensesnitt som definert i CCITTs X.25-rekommandasjon, som er innlemt i avtalen og dermed skal utgå fra avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkelen 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XVIII etter nr. 4o (kommisjonsvedtak 96/630/EF) skal nytt nr. 4p og 4q lyde:

Utferdiget i Brussel, 4. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 av 7.5.1998, s. 9, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 18 av 7.5.1998, s. 71.

⁽²⁾ EFT nr. L 223 av 13.8.1997, s. 18.

⁽³⁾ EFT nr. L 223 av 13.8.1997, s. 21.

“4p. **397 D 0544:** om ei felles teknisk forskrift om terminalutstyr som skal koplast til offentlige linjesvitsja datanett og leide ONP-samband med eit grensesnitt som er i samsvar med X.21-rekommandasjonen til CCITT (EFT nr. L 223 av 13.8.1997, s. 18).

4q. **397 D 0545:** om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling for dataterminalutstyr til offentlige pakkesvitsja datanett (PSPDN) med grensesnitt i samsvar med X.25-rekommandasjonen til CCITT (EFT nr. L 223 av 13.8.1997, s. 21).”

Artikkelen 2

Teksten til vedlegg II kapittel XVIII nr. 4m (kommisjonsvedtak 96/71/EF) utgår med virkning fra 10. juli 1998.

Artikkelen 3

Teksten til kommisjonsvedtak 97/544/EF og 97/545/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkelen 4

Denne beslutning trer i kraft 5. juli 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkelen 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

KOMMISJONSVEDTAK

av 9. juli 1997

om ei felles teknisk forskrift om terminalutstyr som skal koplast til offentlege linjesvitsja datanett og leigde ONP-samband med eit grensesnitt som er i samsvar med X.21-rekommandasjonen til CCITT(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/544/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPEN HAR –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 2 andre strekpunktet, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråseguna om verkeområdet for forskrifta.

Dei tilsvarende harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

Den felles tekniske forskriften som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråseguna frå Utvalet for godkjenning av teleterminalutstyr (ACTE) –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

1. Dette vedtaket skal gjelde for dataterminalutstyr som skal koplast til offentlege linjesvitsja datanett og leigde ONP-samband med eit grensesnitt som er i samsvar med X.21-rekommandasjonen til CCITT, og som fell inn under verkeområdet for den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1 i dette vedtaket.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift om dei tekniske spesifikasjonane (krav til elektrisk og mekanisk grensesnitt og protokoll for tilgangskontroll) for terminalutstyr med eit grensesnitt som er i samsvar med X.21-rekommandasjonen til CCITT, eller med eit grensesnitt som fysisk, funksjonelt og elektrisk er kompatibelt med X.21-rekommandasjonen til CCITT, men som har ein datasignalart på inntil 1 984 kbit/s.

Artikkel 2

1. Den felles tekniske forskriften skal femne om den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav d) i direktiv 91/263/EØF skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden er oppførd i vedlegget.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskriften som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽³⁾ og 89/336/EØF⁽⁴⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 223 av 13.8.1997, s. 18, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 61/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF nr. L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁴) TEF nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19.

Artikkkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som kjem inn under artikkkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkkel 2 nr. 1, eller syte for at han vert nytta, innan eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 9. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Krav til tilkopling for terminalutstyr som skal koplast til offentlege linjesvisjsa datanett og leide samband med eit grensesnitt som er i samsvar med X.21-rekommandasjonen til CCITT, eller med eit grensesnitt som fysisk, funksjonelt og elektrisk er kompatibelt med X.21-rekommandasjonen til CCITT, men som har ein datasignalfart på inntil 1 984 kbit/s

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 1 — oktober 1995

(utan forordet)

Tilleggsopplysningar

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei aktuelle framgangsmåtane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet
for telekommunikasjonar
650, Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Kommisjonen for
Dei europeiske fellesskapa
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ TEF nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8.

KOMMISJONSVEDTAK

av 9. juli 1997

om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av dataterminalutstyr til offentlege pakkesvitsja datanett (PSPDN) med grensesnitt i samsvar med X.25-rekommandasjonen til CCITT(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/545/EF)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR –**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 2 andre strekpunktet, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifter.

Dei tilsvarende harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

For å sikre at marknadstilgangen for produsentane vert halden ved lag, må det fastsetjast overgangsføresegner for utstyr som er godkjent i medhald av kommiserdalsvedtak 96/71/EF⁽³⁾.

Vedtak 96/71/EF bør opphevast når overgangsperioden går ut.

Den felles tekniske forskrifa som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for godkjenning av teleterminalutstyr (ACTE) –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

1. Dette vedtaket skal gjelde for dataterminalutstyr som skal koplast til offentlege pakkesvitsja datanett (PSPDN) med grensesnitt i samsvar med X.25-rekommandasjonen til CCITT og med ein datasignalfart på inntil 1 920 kbit/s, som nyttar grensesnitt baserte på X.21- og X.21a-rekommandasjonen til CCITT, og som fell inn under verkeområdet for den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av det terminalutstyret som er nemnt i nr. 1.

Artikkel 2

1. Den felles tekniske forskrifa skal femne om den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav d) og f) i direktiv 91/263/EØF skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden er oppførd i vedlegget.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskrifa som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽⁴⁾ og 89/336/EØF⁽⁵⁾.

Artikkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som kjem inn under artikkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkel 9 i direktiv

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 223 av 13.8.1997, s. 21, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 61/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF nr. L 13 av 18.1.1996, s. 23.

(⁴) TEF nr. L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁵) TEF nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19.

91/263/EØF, nytte den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1, eller syte for at han vert nytta, innan eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkkel 4

1. Vedtak 96/71/EF skal opphevast eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

2. Terminalutstyr som er godkjent i medhald av vedtak 96/71/EF, kan framleis marknadsførast og takast i bruk, på det vilkåret at godkjenninga vert gjeven innan eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkkel 5

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 9. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Krav til tilkopling for dataterminalutstyr som skal koplast til offentlege pakkesvitsja datanett (PSPDN) med grensesnitt i samsvar med X.25-rekommandasjonen til CCITT og med ein datasignalfart på høgst 1 920 kbit/s, og som nyttar grensesnitt baserte på X.21- og X.21a-rekommandasjonen til CCITT

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 2 — januar 1997

(utan forordet)

Tilleggsopplysningar

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei aktuelle framgangsmåtane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet
for telekommunikasjonar
650, Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Kommisjonen for
Dei europeiske fellesskapa
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ TEF nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

99/EØS/11/08

**nr. 62/98
av 4. juli 1998**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 80/97 av 12. november 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 97/486/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til analoge leide totrådssamband i opne telenett (ONP)⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/487/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til analoge leide firetrådssamband i opne telenett (ONP)⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/639/EF av 19. september 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til 34 mbit/s strukturerte og ustukturerte digitale leide samband⁽⁴⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkelf 1

I avtalens vedlegg II kapittel XVIII etter nr. 4q (kommisjonsvedtak 97/545/EF) skal nytt 4r, 4s og 4t lyde:

“4r. **397 D 0486:** Kommisjonsvedtak 97/486/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til analoge leide totrådssamband i opne telenett (ONP) (EFT nr. L 208 av 2.8.1997, s. 44).

4s. **397 D 0487:** Kommisjonsvedtak 97/487/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til analoge leide firetrådssamband i opne telenett (ONP) (EFT nr. L 208 av 2.8.1997, s. 47).

4t. **397 D 0639:** Kommisjonsvedtak 97/639/EF av 19. september 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til 34 mbit/s strukturerte og ustukturerte digitale leide samband (EFT nr. L 271 av 3.10.1997, s. 16.”

Artikkelf 2

Teksten til kommiserjonsvedtak 97/486/EF, 97/487/EF og 97/639/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkelf 3

Denne beslutning trer i kraft 5. juli 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkelf 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utfordiget i Brussel, 4. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 av 7.5.1998, s. 9, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 18 av 7.5.1998, s. 71.

⁽²⁾ EFT nr. L 208 av 2.8.1997, s. 44.

⁽³⁾ EFT nr. L 208 av 2.8.1997, s. 47.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 271 av 3.10.1997, s. 16.

KOMMISJONSVEDTAK

av 9. juli 1997

om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til analoge leigde totrådssamband i opne telenett (ONP)(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/486/EF)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR –**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 2 andre strekpunktet, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifa.

Dei tilsvarande harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

Den felles tekniske forskrifta som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for godkjenning av teleterminalutstyr (ACTE) –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

1. Dette vedtaket skal gjelde for terminalutstyr som er meint for tilkopling til eit termineringspunkt i det offentlege telenettet av analoge leigde totrådssamband med talebandbreidd av vanleg eller særskild kvalitet i opne telenett (ONP), og som fell inn under verkeområdet for den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av det terminalutstyret som er nemnt i nr. 1.

Artikkel 2

1. Den felles tekniske forskrifta skal femne om den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav c), d) og f) i direktiv 91/263/EØF så langt mogleg skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden er oppførd i vedleddet.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskriften som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽³⁾ og 89/336/EØF⁽⁴⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 208 av 2.8.1997, s. 44, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 62/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF nr. L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁴) TEF nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19.

Artikkkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som kjem inn under artikkkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkkel 2 nr. 1, eller syte for at han vert nyttta, innan eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 9. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Telekommunikasjon i forretningslivet (BTC: Business TeleCommunications)

Tekniske krav til tilgang til opne telenett (ONP)

Analoge leigde totrådssamband med talebandbreidd av vanleg eller særskild kvalitet (A2O og A2S)

Krav til tilkopling til grensesnittet til terminalutstyr

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 15 — januar 1997

(utan forordet)

Tilleggsopplysning

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei aktuelle framgangsmåtane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet
for telekommunikasjonar
650, Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Kommisjonen for
Dei europeiske fellesskapa
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussel

KOMMISJONSVEDTAK

av 9. juli 1997

om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til analoge leigde firetrådssamband i opne telenett (ONP)(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/487/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 2 andre strekpunktet, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifa.

Dei tilsvarande harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

Den felles tekniske forskrifa som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for godkjenning av teleterminalutstyr (ACTE) –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

1. Dette vedtaket skal gjelde for terminalutstyr som er meint for tilkopling til eit termineringspunkt i det offentlege telenettet av analoge leigde firetrådssamband med talebandbreidd av vanleg eller særskild kvalitet i opne telenett (ONP), og som fell inn under verkeområdet for den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift som omfattar allmenne krav til tilkopling av det terminalutstyret som er nemnt i nr. 1.

Artikkel 2

1. Den felles tekniske forskrifa skal femne om den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav c, d) og f) i direktiv 91/263/EØF så langt mogleg skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvinga til standarden er oppførd i vedlegget.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskrifa som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽³⁾ og 89/336/EØF⁽⁴⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 208 av 2.8.1997, s. 47, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 62/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF nr. L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁴) TEF nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19.

Artikkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som kjem inn under artikkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1, eller syte for at han vert nytta, innan eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 9. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Telekommunikasjon i forretningsslivet (BTC: Business TeleCommunications)

Tekniske krav til tilgang til opne telenett (ONP)

Analoge leide firetrådssamband med talebandbreidd av vanleg eller særskild kvalitet (A4O og A4S)

Krav til tilkopling til grensesnittet til terminalutstyr

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 17 — januar 1997

(utan forordet)

Tilleggsopplysningar

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei relevante framgangsmåtane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet
for telekommunikasjonar
650, Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Kommisjonen for
Dei europeiske fellesskapa
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ TEF nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8.

KOMMISJONSVEDTAK

av 19. september 1997

om ei felles teknisk forskrift om krav til tilkopling av terminalutstyr med grensesnitt til 34 mbit/s strukturerte og ustrukturerte digitale leigde samband^(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/639/EF)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 2 andre strekpunktet, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifa.

Dei tilsvarande harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

Den felles tekniske forskrifta som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for godkjenning av teleterminalutstyr (ACTE) -

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

- I dette vedtaket er det fastsett krav til terminalutstyr som skal koplast til eit termineringspunkt i offentlege telenett av ustrukturerte 34 368 kbit/s digitale leigde ONP-samband (D34U) eller strukturerte 34 368 kbit/s digitale leigde ONP-samband (D34S) med ein dataoverføringsfart på 33 920 kbit/s utan avgrensing av binærinnhaldet, og som fell inn under verkeområdet for den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1.
- I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift om krav til tilkopling av terminalutstyr.

Artikkel 2

- Den felles tekniske forskrifta skal femne om den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav d) og f) i direktiv 91/263/EØF skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden er oppførd i vedlegget.
- Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskrifta som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽³⁾ og 89/336/EØF⁽⁴⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 271 av 3.10.1997, s. 16, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 62/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁴) TEF L 139 av 23.5.1989, s. 19.

Artikkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som kjem inn under artikkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1, eller syte for at han vert nyttta, innan eitt år etter at dette vedtaket er gjort.

Artikkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 19. september 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Telekommunikasjon i forretningsslivet (BTC: Business TeleCommunications)
34 mbit/s ustrukturerte og strukturerte digitale leigde samband (D34U og D34S)
Krav til tilkopling til grensesnittet til terminalutstyr

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 24 — juli 1997

(utan forordet)

Tilleggsopplysningar

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei aktuelle framgangsmåttane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet
for telekommunikasjonar
650, Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Kommisjonen for
Dei europeiske fellesskapa
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ TEF L 109 av 26.4.1983, s. 8.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/11/09**

**nr. 63/98
av 4. juli 1998**

**om endring av EØS-avtalens vedlegg II
(Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)**

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 80/97 av 12. november 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 97/526/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til det offentlege nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon (2. utgåve)⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/527/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk av telefoni i det offentlege nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon (2. utgåve)⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/528/EF om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til mobilstasjonar som er meinte for bruk i offentlege nett for digital mobiltelekommunikasjon, fase II, og som nyttar DCS 1800-bandet⁽⁴⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/529/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk i telefon i mobilstasjonar som er meinte for bruk i offentlege nett for digital mobiltelekommunikasjon, fase II, og som nyttar DCS 1800-bandet⁽⁵⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/526/EF opphever, med virkning fra 10. juli 1998, kommiserdak 94/11/EF om felles tekniske forskrifter med hensyn til de generelle krav i forbindelse med tilslutning til det felleseuropiske digitale offentlige landmobile telekommunikasjonsnett, som er innlemmet i avtalen og dermed skal utgå fra avtalen.

Kommisjonsvedtak 97/527/EF opphever, med virkning fra 10. juli 1998, kommiserdak 94/12/EF om felles tekniske forskrifter med hensyn til kravene i forbindelse med anvendelse av telefoni i det felleseuropiske digitale offentlige landmobile telekommunikasjonsnett, som er innlemmet i avtalen og dermed skal utgå fra avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg II kapittel XVIII etter nr. 4t (kommisjonsvedtak 97/639/EF) skal nytt nr. 4u, 4v, 4w og 4x lyde:

- “4u. **397 D 0526:** Kommisjonsvedtak 97/526/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til det offentlege nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon (2. utgåve) (EFT nr. L 215 av 7.8.1997, s. 54).
- 4v. **397 D 0527:** Kommisjonsvedtak 97/527/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk av telefon i det offentlege nettet for felleseuropisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon (2. utgåve) (EFT nr. L 215 av 7.8.1997, s. 57).
- 4w. **397 D 0528:** Kommisjonsvedtak 97/528/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til mobilstasjonar som er meinte for bruk i offentlege nett for digital mobiltelekommunikasjon, fase II, og som nyttar DCS 1800-bandet (EFT nr. L 215 av 7.8.1997, s. 60).
- 4x. **397 D 0529:** Kommisjonsvedtak 97/529/EF av 9. juli 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk i telefon i mobilstasjonar som er meinte for bruk i offentlege nett for digital mobiltelekommunikasjon, fase II, og som nyttar DCS 1800-bandet (EFT nr. L 215 av 7.8.1997, s. 65).”

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 av 7.5.1998, s. 9, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 18 av 7.5.1998, s. 71.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 av 7.8.1997, s. 54.

⁽³⁾ EFT nr. L 215 av 7.8.1997, s. 57.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 215 av 7.8.1997, s. 60.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 215 av 7.8.1997, s. 65.

Artikkkel 2

Teksten til nr. 4a (kommisjonsvedtak 94/11/EF) og nr. 4b (kommisjonsvedtak 94/12/EF) utgår med virkning fra 10. juli 1998.

Artikkkel 3

Teksten til kommisjonsvedtak 97/526/EF, 97/527/EF, 97/528/EF og 97/529/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkkel 4

Denne beslutning trer i kraft 5. juli 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkkel 103 nr. 1.

Artikkkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

KOMMISJONSVEDTAK**av 9. juli 1997****om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til det offentlege nettet for felleseuropéisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon (2. utgåve)(*)**

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/526/EF)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPEN
HAR –**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 2 andre strekpunktet, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifa.

Dei tilsvarende harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

For å sikre at marknadstilgangen for produsentane vert halden ved lag, må det fastsetjast overgangsføresegner for utstyr som er godkjent i medhald av kommiserdalsvedtak 94/11/EF⁽³⁾.

Vedtak 94/11/EF bør opphevast når overgangsperioden går ut.

Den felles tekniske forskriften som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for godkjenning av teleterminalutstyr (ACTE) –

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

1. Dette vedtaket skal gjelde for terminalutstyr, medrekna aktivt tilleggsutstyr dersom dette endrar yteevna til terminalutstyret på ein slik måte at det verkar inn på samsvaret med dei grunnleggjande krava, som er meint for tilkopling til det offentlege nettet for felleseuropéisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, fase 1, og som fell inn under verkeområdet for den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1 i dette vedtaket.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av terminalutstyr som har ein modulasjon med konstant omhyllingskurve, som nyttar 900 MHz-bandet med ein kanalavstand på 200 kHz, og som har åtte trafikkanner med full kapasitet per berebølgje etter TDMA-prinsippet.

Artikkel 2

1. Den felles tekniske forskriften skal femne om den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav d), e) og f) i direktiv 91/263/EØF så langt mogleg skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden er oppførd i vedlegget.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskriften som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽⁴⁾ og 89/336/EØF⁽⁵⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 215 av 7.8.1997, s. 54, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 63/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF nr. L 8 av 12.1.1994, s. 20.

(⁴) TEF nr. L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁵) TEF nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19.

Artikkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som kjem inn under artikkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1, eller syte for at han vert nytta, innan eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkel 4

1. Vedtak 94/11/EF skal opphevast eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.
2. Terminalutstyr som er godkjent i medhald av vedtak 94/11/EF, kan framleis marknadsførast og takast i bruk, på det vilkåret at godkjenninga vert gjeven innan eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkel 5

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 9. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Europeisk digitalt mobiltelekommunikasjonssystem

Krav til tilkopling til GSM-mobilstasjonar (Global System for Mobile Communications)

Tilgang

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 5, 2. utgåve — oktober 1995

(utan forordet)

Tilleggsopplysning

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei aktuelle framgangsmåttane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet
for telekommunikasjonar
650, Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Kommisjonen for
Dei europeiske fellesskapa
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ TEF nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8.

KOMMISJONSVEDTAK

av 9. juli 1997

om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk av telefon i det offentlege nettet for felleseuropéisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon (2. utgåve)(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/527/EF)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPEN
HAR –**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 2 andre strekpunktet, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifa.

Dei tilsvarende harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

For å sikre at marknadstilgangen for produsentane vert halden ved lag, må det fastsetjast overgangsføresegner for utstyr som er godkjent i medhald av kommisionsvedtak 94/12/EF⁽³⁾.

Vedtak 94/12/EF bør opphevast når overgangsperioden går ut.

Den felles tekniske forskriften som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for godkjenning av teleterminalutstyr (ACTE) –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

1. Dette vedtaket skal gjelde for terminalutstyr, medrekna aktivt tilleggsutstyr dersom dette endrar yteevna til terminalutstyret på ein slik måte at det verkar inn på samsvaret med dei grunnleggjande krava, som er meint for tilkopling til det offentlege nettet for felleseuropéisk jordbasert, digital mobiltelekommunikasjon, fase 1, og som fell inn under verkeområdet for den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1 i dette vedtaket.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift om krav til GSM-telefoni (tale) for terminalutstyr som har ein modulasjon med konstant omhyllingskurve, som nyttar 900 MHz-bandet med ein kanalavstand på 200 kHz, og som har åtte trafikkanner med full kapasitet per berebølgje etter TDMA-prinsippet.

Artikkel 2

1. Den felles tekniske forskriften skal femne om den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav g) i direktiv 91/263/EØF så langt mogleg skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden er oppførd i vedlegget.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskriften som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽⁴⁾ og 89/336/EØF⁽⁵⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 215 av 7.8.1997, s. 57, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 63/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF nr. L 8 av 12.1.1994, s. 23.

(⁴) TEF nr. L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁵) TEF nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19.

Artikkkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som kjem inn under artikkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1, eller syte for at han vert nytta, innan eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkkel 4

1. Vedtak 94/12/EØF skal opphevast eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

2. Terminalutstyr som er godkjent i medhald av vedtak 94/12/EØF, kan framleis marknadsførast og takast i bruk, på det vilkåret at godkjenninga vert gjeven innan eitt år etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkkel 5

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 9. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Europeisk digitalt mobiltelekommunikasjonssystem

Krav til tilkopling til GSM-mobilstasjonar (Global System for Mobile Communications)

Telefoni

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 9, 2. utgåve — oktober 1995

(utan forordet)

Tilleggsopplysning

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som gjeve etter dei aktuelle framgangsmåtane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet
for telekommunikasjonar
650, Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Kommisjonen for
Dei europeiske fellesskapa
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ TEF nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8.

KOMMISJONSVEDTAK

av 9. juli 1997

om ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling til mobilstasjonar som er meinte for bruk i offentlege nett for digital mobiltelekommunikasjon, fase II, og som nyttar DCS 1800-bandet(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/528/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 2 andre strekpunktet, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifter.

Dei tilsvarande harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

Dette vedtaket bør granskast på nytt for å sikre at dei melde organa vurderer samsvar med dei gjeldande harmoniserte standardane på ein einsarta måte.

Den felles tekniske forskrifter som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for godkjening av teleterminalutstyr (ACTE) –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

1. Dette vedtaket skal gjelde for terminalutstyr, medrekna aktivt tilleggsutstyr dersom dette endrar yteevna til terminalutstyret på ein slik måte at det verkar inn på samsvaret med dei grunnleggjande krava, som nyttar DCS 1800-bandet, og som fell inn under verkeområdet for den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1 i dette vedtaket. Vedtaket skal også gjelde for terminalutstyr som kan nytte både GSM- og DCS 1800-frekvensbandet.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift om allmenne krav til tilkopling av det terminalutstyret som er nemnt i nr. 1.

Artikkel 2

1. Den felles tekniske forskrifter skal femne om dei aktuelle delane av den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav c), d), e) og f) i direktiv 91/263/EØF skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden og dei aktuelle delane av han er oppførd i vedlegga.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskrifter som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽³⁾ og 89/336/EØF⁽⁴⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 215 av 7.8.1997, s. 60, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 63/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF nr. L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁴) TEF nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19.

Artikkkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som kjem inn under artikkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1, eller syte for at han vert nytta, innan seks månader etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkkel 4

Dette vedtaket skal granskast på nytt seinast seks månader etter at det er vedteke.

Artikkkel 5

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 9. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Digitalt mobiltelekommunikasjonssystem (fase 2)

Krav til tilkopling til mobilstasjonar i DCS 1800- og GSM 900-bandet

Tilgang

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 31 — januar 1997

(utan forordet og alle andre krav enn dei som er nemnde i vedlegg II)

Tilleggsopplysningar

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei aktuelle framgangsmåttane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet
for telekommunikasjonar
650, Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Kommisjonen for
Dei europeiske fellesskapa
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ TEF nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8.

VEDLEGG II

Aktuelle delar av TBR 31 for terminalar som nyttar DCS 1800-bandet

TBR-referanse		
TBR 31-11.1.1	TBR 31-20.2	TBR 31-26.5.2.1.2
TBR 31-11.1.2	TBR 31-20.3	TBR 31-26.5.2.2
TBR 31-11.2	TBR 31-20.4	TBR 31-26.5.2.3
TBR 31-11.3	TBR 31-20.5	TBR 31-26.5.3.1
TBR 31-11.4	TBR 31-20.6	TBR 31-26.5.3.2
TBR 31-11.5	TBR 31-20.7	TBR 31-26.5.3.3
TBR 31-12.1.1	TBR 31-20.8	TBR 31-26.5.3.4
TBR 31-12.1.2	TBR 31-20.9	TBR 31-26.5.4.1
TBR 31-12.2.1	TBR 31-21.1	TBR 31-26.5.5.1.1.1
TBR 31-12.2.2	TBR 31-21.2	TBR 31-26.5.5.1.1.2
TBR 31-13.1	TBR 31-21.3.1	TBR 31-26.5.5.1.2
TBR 31-13.2	TBR 31-21.3.2	TBR 31-26.5.5.2.1
TBR 31-13.3-1	TBR 31-21.4	TBR 31-26.5.5.2.3
TBR 31-13.4	TBR 31-22	TBR 31-26.5.5.3.1.1
TBR 31-14.1.1.2	TBR 31-25.2.1.1.1	TBR 31-26.5.5.3.2
TBR 31-14.1.2.2	TBR 31-25.2.1.1.2.1	TBR 31-26.5.6.1.1
TBR 31-14.2.1	TBR 31-25.2.1.1.2.2	TBR 31-26.5.6.1.2
TBR 31-14.2.2	TBR 31-25.2.1.1.2.3	TBR 31-26.5.6.2.1
TBR 31-14.2.3	TBR 31-25.2.1.1.3	TBR 31-26.5.6.2.4
TBR 31-14.2.4	TBR 31-25.2.1.1.4	TBR 31-26.5.6.3
TBR 31-14.3	TBR 31-25.2.1.2.1	TBR 31-26.5.7.1.1
TBR 31-14.4.1	TBR 31-25.2.1.2.2	TBR 31-26.5.7.1.3
TBR 31-14.4.2	TBR 31-25.2.1.2.3	TBR 31-26.5.7.1.4
TBR 31-14.4.4	TBR 31-25.2.1.2.4	TBR 31-26.5.7.2
TBR 31-14.4.5	TBR 31-25.2.2.1	TBR 31-26.5.7.3
TBR 31-14.5.1	TBR 31-25.2.2.2	TBR 31-26.6.1.1
TBR 31-14.5.2	TBR 31-25.2.2.3	TBR 31-26.6.1.2
TBR 31-14.6.1	TBR 31-25.2.3	TBR 31-26.6.1.3
TBR 31-14.6.2	TBR 31-25.2.4.3	TBR 31-26.6.1.4
TBR 31-14.7.1	TBR 31-25.2.5.1	TBR 31-26.6.12.1
TBR 31-14.8.1	TBR 31-25.2.5.2	TBR 31-26.6.12.2
TBR 31-14.8.2	TBR 31-25.2.6.1	TBR 31-26.6.12.3
TBR 31-15	TBR 31-25.2.6.2	TBR 31-26.6.12.4
TBR 31-16	TBR 31-25.2.7	TBR 31-26.6.13.10
TBR 31-17.1	TBR 31-26.2.1.1	TBR 31-26.6.13.3
TBR 31-17.2	TBR 31-26.2.1.2	TBR 31-26.6.13.5
TBR 31-18	TBR 31-26.2.1.3	TBR 31-26.6.13.6
TBR 31-19.1	TBR 31-26.2.2	TBR 31-26.6.13.8
TBR 31-19.2	TBR 31-26.2.3	TBR 31-26.6.13.9
TBR 31-19.3	TBR 31-26.2.4 pr1	TBR 31-26.6.2.1.1
TBR 31-20.1	TBR 31-26.2.4 pr2	TBR 31-26.6.2.1.2
TBR 31-20.10	TBR 31-26.2.4 pr3	TBR 31-26.6.2.1.3
TBR 31-20.11	TBR 31-26.2.4 pr4	TBR 31-26.6.2.2
TBR 31-20.12	TBR 31-26.2.4 pr5	TBR 31-26.6.2.3.1
TBR 31-20.13	TBR 31-26.2.4 pr6	TBR 31-26.6.2.3.2
TBR 31-20.15	TBR 31-26.2.4 pr7	TBR 31-26.6.2.4
TBR 31-20.16	TBR 31-26.2.4 pr8	TBR 31-26.6.2.5
TBR 31-20.17	TBR 31-26.5.1	TBR 31-26.6.3.1
TBR 31-20.19	TBR 31-26.5.2.1.1	TBR 31-26.6.3.2

TBR-referanse		
TBR 31-26.6.3.3	TBR 31-26.7.4.5.2	TBR 31-26.9.6.2.1
TBR 31-26.6.3.4	TBR 31-26.7.4.6	TBR 31-26.9.6.2.2
TBR 31-26.6.3.6	TBR 31-26.7.5.3	TBR 31-27.10
TBR 31-26.6.4.1	TBR 31-26.7.5.5	TBR 31-27.11.1.1
TBR 31-26.6.4.2.2	TBR 31-26.7.5.7.1	TBR 31-27.11.1.2
TBR 31-26.6.5.1-1	TBR 31-26.8.1.2.2.1	TBR 31-27.11.1.3
TBR 31-26.6.5.1-2	TBR 31-26.8.1.2.2.2	TBR 31-27.11.1.4
TBR 31-26.6.5.1-3	TBR 31-26.8.1.2.3.2	TBR 31-27.11.1.5
TBR 31-26.6.5.1-4	TBR 31-26.8.1.2.3.5	TBR 31-27.11.2.1
TBR 31-26.6.5.1-5	TBR 31-26.8.1.2.3.6	TBR 31-27.11.2.2
TBR 31-26.6.5.1-6	TBR 31-26.8.1.2.4.13	TBR 31-27.11.2.3
TBR 31-26.6.5.1-7	TBR 31-26.8.1.2.4.2	TBR 31-27.11.2.4
TBR 31-26.6.5.1-8	TBR 31-26.8.1.2.4.3	TBR 31-27.11.3
TBR 31-26.6.5.2-1	TBR 31-26.8.1.2.4.4	TBR 31-27.12.1
TBR 31-26.6.5.2-10	TBR 31-26.8.1.2.4.5	TBR 31-27.12.2
TBR 31-26.6.5.2-2	TBR 31-26.8.1.2.4.6	TBR 31-27.14.3
TBR 31-26.6.5.2-3	TBR 31-26.8.1.2.4.7	TBR 31-27.14.4
TBR 31-26.6.5.2-4	TBR 31-26.8.1.2.4.8	TBR 31-27.17.1.1
TBR 31-26.6.5.2-5	TBR 31-26.8.1.2.5.2	TBR 31-27.17.1.2
TBR 31-26.6.5.2-6	TBR 31-26.8.1.2.5.3	TBR 31-27.17.1.3
TBR 31-26.6.5.2-7	TBR 31-26.8.1.2.6.2	TBR 31-27.17.1.4
TBR 31-26.6.5.2-8	TBR 31-26.8.1.2.6.3	TBR 31-27.17.1.5.1
TBR 31-26.6.5.2-9	TBR 31-26.8.1.2.6.5	TBR 31-27.17.1.5.2
TBR 31-26.6.5.3-1	TBR 31-26.8.1.2.6.6	TBR 31-27.17.1.5.3
TBR 31-26.6.5.3-2	TBR 31-26.8.1.2.7.1	TBR 31-27.17.1.5.4
TBR 31-26.6.5.4-1	TBR 31-26.8.1.2.7.3	TBR 31-27.17.2.1.1
TBR 31-26.6.5.4-2	TBR 31-26.8.1.2.8.1	TBR 31-27.17.2.1.2
TBR 31-26.6.5.4-3	TBR 31-26.8.1.2.9.1	TBR 31-27.17.2.2
TBR 31-26.6.5.4-4	TBR 31-26.8.1.2.9.2	TBR 31-27.17.2.3
TBR 31-26.6.5.5.1	TBR 31-26.8.1.2.9.4	TBR 31-27.17.2.5
TBR 31-26.6.5.5.2	TBR 31-26.8.1.3.1.1	TBR 31-27.18.1
TBR 31-26.6.5.6	TBR 31-26.8.1.3.3.1	TBR 31-27.18.2
TBR 31-26.6.5.7	TBR 31-26.8.1.3.3.3	TBR 31-27.19
TBR 31-26.6.5.8	TBR 31-26.8.1.3.3.4	TBR 31-27.20
TBR 31-26.6.5.9	TBR 31-26.8.1.3.4.2	TBR 31-27.21.1
TBR 31-26.6.6.1	TBR 31-26.8.1.3.4.3	TBR 31-27.21.3
TBR 31-26.6.7.1	TBR 31-26.8.1.3.4.8	TBR 31-27.21.4
TBR 31-26.6.8.4	TBR 31-26.8.1.3.5.2	TBR 31-27.3
TBR 31-26.6.8.5	TBR 31-26.8.1.3.5.3	TBR 31-27.4
TBR 31-26.7.1	TBR 31-26.8.1.3.5.4	TBR 31-27.5
TBR 31-26.7.2.1	TBR 31-26.8.1.3.5.5	TBR 31-27.6
TBR 31-26.7.2.2	TBR 31-26.8.1.4.2.1	TBR 31-27.7
TBR 31-26.7.3.1	TBR 31-26.8.1.4.3.1	TBR 31-29.3.2.6.7
TBR 31-26.7.3.2	TBR 31-26.8.1.4.3.2	TBR 31-29.3.2.6.9
TBR 31-26.7.4.1	TBR 31-26.8.1.4.5.1	TBR 31-29.3.3.2
TBR 31-26.7.4.2.1	TBR 31-26.8.2.1	TBR 31-29.3.3.3
TBR 31-26.7.4.2.2-1	TBR 31-26.8.2.2	TBR 31-29.3.3.5
TBR 31-26.7.4.2.2-2	TBR 31-26.8.2.3	TBR 31-29.4.2.5
TBR 31-26.7.4.2.3	TBR 31-26.8.3	TBR 31-31.10
TBR 31-26.7.4.2.4 pr1	TBR 31-26.9.2	TBR 31-31.6.1.1
TBR 31-26.7.4.3.1	TBR 31-26.9.3	TBR 31-31.6.1.2
TBR 31-26.7.4.3.2	TBR 31-26.9.4	TBR 31-31.6.1.5
TBR 31-26.7.4.3.3	TBR 31-26.9.5	TBR 31-31.6.1.6
TBR 31-26.7.4.3.4	TBR 31-26.9.6.1.1	TBR 31-31.6.1.7
TBR 31-26.7.4.5.1	TBR 31-26.9.6.1.2	TBR 31-31.6.1.8

TBR-referanse		
TBR 31-31.6.2.1	TBR 31-31.8.1.1	TBR 31-34.2.1
TBR 31-31.6.2.2	TBR 31-31.8.3.1	TBR 31-34.2.2
TBR 31-31.6.2.3	TBR 31-32.11	TBR 31-34.2.3
TBR 31-31.6.2.4	TBR 31-32.12	TBR 31-34.2.5.3
TBR 31-31.6.2.5	TBR 31-33.6	TBR 31-34.3

Aktuelle delar av TBR 31 for terminalar som nyttar både DCS 1800-bandet og GSM 900-bandet eller det utvida GSM 900-bandet

TBR-referanse		
TBR 31-20.20.1	TBR 31-26.11.2.2.1	TBR 31-26.11.3.2
TBR 31-20.20.2	TBR 31-26.11.2.2.2	TBR 31-26.11.5.1
TBR 31-21.1	TBR 31-26.11.2.3	
TBR 31-26.11.2.1	TBR 31-26.11.3.1	

Dersom prøvingseksempla enno ikkje er validerte, skal produsentane eller representantane deira i medlemsstatane leggje fram for det melde organet som er valt, ei fråsegn om samsvar med dei grunnleggjande krava som prøvinga omfattar, og opplysningar om kva tiltak som er gjorde for å stette dei tilsvarende grunnleggjande krava.

KOMMISJONSVEDTAK

av 9. juli 1997

om ei felles teknisk forskrift om krav til bruk i telefoni av mobilstasjonar som er meinte for bruk i offentlege nett for digital mobiltelekommunikasjon, fase II, og som nyttar DCS 1800-bandet(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/529/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teleterminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 2 andre strekpunktet, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har vedteke eit tiltak for å klarleggje kva type terminalutstyr som bør omfattast av ei felles teknisk forskrift, og den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifa.

Dei tilsvarende harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

Dette vedtaket bør granskast på nytt for å sikre at dei melde organa vurderer samsvar med dei gjeldande harmoniserte standardane på ein einsarta måte.

Den felles tekniske forskrifa som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for godkjennning av teleterminalutstyr (ACTE) –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

1. Dette vedtaket skal gjelde for terminalutstyr, medrekna aktivt tilleggsutstyr dersom dette endrar yteevna til terminalutstyret på ein slik måte at det verkar inn på samsvaret med dei grunnleggjande krava, som nyttar DCS 1800-bandet, og som fell inn under verkeområdet for den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1 i dette vedtaket. Vedtaket skal òg gjelde for terminalutstyr som kan nytte både GSM- og DCS 1800-frekvensbandet.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift om krav til bruk i telefoni av det terminalutstyret som er nemnt i nr. 1.

Artikkel 2

1. Den felles tekniske forskrifa skal femne om dei aktuelle delane av den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav g) i direktiv 91/263/EØF skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden og dei aktuelle delane av han er oppførd i vedlegga.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskrifa som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽³⁾ og 89/336/EØF⁽⁴⁾.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 215 av 7.8.1997, s. 65, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 63/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF nr. L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁴) TEF nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19.

Artikkkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som kjem inn under artikkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1, eller syte for at han vert nytta, innan seks månader etter at det er gjeve melding om dette vedtaket.

Artikkkel 4

Dette vedtaket skal granskast på nytt seinast seks månader etter at det er vedteke.

Artikkkel 5

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 9. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Digitalt mobiltelekommunikasjonssystem (fase 2)

Krav til tilkopling til mobilstasjonar i DCS 1800- og GSM 900-bandet

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar

ETSI-sekretariatet

TBR 32 — januar 1997

(utan forordet og alle andre krav enn dei som er nemnde i vedlegg II)

Tilleggsopplysningar

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjonar er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei aktuelle framgangsmåtane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet
for telekommunikasjonar
650, Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Kommisjonen for
Dei europeiske fellesskapa
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussel

VEDLEGG II

Aktuelle delar av TBR 32

TBR-referanse		
TBR 32-14.4.3	TBR 32-30.5.1	TBR 32-32.3
TBR 32-30.1	TBR 32-30.6.1	TBR 32-32.4
TBR 32-30.2	TBR 32-30.6.2	TBR 32-32.7
TBR 32-30.3	TBR 32-30.7.1	TBR 32-32.8
TBR 32-30.4	TBR 32-32.2	TBR 32-32.9

Dersom prøvingseksempla enno ikkje er validerte, skal produsentane eller representantane deira i medlemsstatane leggje fram for det melde organet som er valt, ei fråsegn om samsvar med dei grunnleggjande krava som prøvinga omfattar, og opplysningar om kva tiltak som er gjorde for å stette dei tilsvarende grunnleggjande krava.

⁽¹⁾ TEF nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**99/EØS/16/10**

**nr. 64/98
av 14. juli 1998**

**om endring av EØS-avtalens vedlegg II
(Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)**

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 95/97 av 9. desember 1997⁽¹⁾.

Rådsresolusjon 96/C 224/03 av 8. juli 1996 om samarbeid mellom forvaltingar om handhevinga av regelverket for den indre marknaden⁽²⁾ og rådsresolusjon 96/C 224/05 av 8. juli 1996 om forenkling av regelverk og administrasjon i samband med den indre marknaden⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkell 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XIX etter nr. 12 (rådsresolusjon 94/C 179/01) skal nytt nr. 13 og 14 lyde:

“13. **96/C 224/03**: Rådsresolusjon av 8. juli 1996 om samarbeid mellom forvaltingar om handhevinga av regelverket for den indre marknaden (EFT nr. C 224 av 1.8.1996, s. 3).

14. **96/C 224/05**: Rådsresolusjon av 8. juli 1996 om forenkling av regelverk og administrasjon i samband med den indre marknaden (EFT nr. C 224 av 1.8.1996, s. 5).”

Artikkell 2

Teksten til rådsresolusjon 96/C 224/03 og rådsresolusjon 96/C 224/05 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkell 3

Denne beslutning trer i kraft 15. juli 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkell 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 14. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

(¹) EFT nr. L 193 av 9.7.1998, s. 51, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 27 av 9.7.1998, s. 75.

(²) EFT nr. C 224 av 1.8.1996, s. 3.

(³) EFT nr. C 224 av 1.8.1996, s. 5.

RÅDSRESOLUSJON

av 8. juli 1996

om samarbeid mellom forvaltingar om handhevinga av regelverket for den indre marknaden(*)

(96/C 224/02)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN -

som viser til traktaten om skiping av Det europeiske fellesskapet,

som viser til meldinga frå Kommisjonen til Rådet av 22. desember 1993 om det strategiske programmet «Best mogleg utnytting av den indre marknaden»,

som viser til rådsresolusjon av 16. juni 1994 om utvikling av forvaltingssamarbeidet i forbindelse med gjennomføringen og håndhevingen av Fellesskapets regelverk innen rammen av det indre marked⁽¹⁾),

som viser til rådsresolusjon av 10. oktober 1994 om fritt spelerom for dynamikken og potensialet for nyskaping hjå små og mellomstore føretak, medrekna handverkssektoren og svært små føretak, i ein konkurranseprega økonomi⁽²⁾),

som viser til rapporten frå Kommisjonen til Rådet og Europaparlamentet av 29. januar 1996 med tittelen «Samarbeid mellom forvaltingar om handhevinga av regelverket for den indre marknaden — ein framdriftsrapport», og

som legg desse synsmåtan til grunn:

For at Fellesskapet skal verke på ein tilfredsstillande måte, er det svært viktig å auke den innbyrdes tilliten mellom forvaltingane og gjere tilhøvet mellom dei opnare, og såleis sikre at fellesskapsregelverket vert handheva i praksis, effektivt og på ein einsarta måte i alle medlemsstatane.

For at den indre marknaden skal verke på ein tilfredsstillande måte, må samarbeidet mellom forvaltingane styrkast, særleg på området industriprodukt, der slikt samarbeid har vore lite utvikla, for å sikre at fellesskapsreglane vert etterlevde.

Medlemsstatane har, slik dei vart oppmoda om i rådsresolusjonen av 16. juni 1994, meldt frå til Kommisjonen om kontaktpunkta for handhevingsoppgåvene på nesten alle dei områda som er oppførde i vedlegget til resolusjonen, for å sikre sambandet mellom dei nasjonale forvaltingsstyremaktene med ansvar for å handheve

regelverket for den indre marknaden og sambandet mellom dei og Kommisjonen. I den førnemnde resolusjonen vart medlemsstatane òg oppmoda om å sende Kommisjonen viktige opplysningar om forvaltingsstrukturen sin, slik at alle dei det gjeld, kan få ei betre forståing av korleis kvar einskild medlemsstat handhevar regelverket for den indre marknaden.

I rådsresolusjonen av 10. oktober 1994 vart medlemsstatane og Kommisjonen oppmoda om å røkke etter om det er mogleg å skipe nasjonale kontaktpunkt for å hjelpe føretak, særleg små og mellomstore føretak, med å overvinne eventuelle handelshindringar i Fellesskapet. Einskildpersonar har òg bruk for å vite kven dei kan vende seg til med spørsmål om korleis dei skal nytte rettane sine i den indre marknaden.

Forvaltingssamarbeidet og skipinga av kontaktpunkt for føretak og einskildpersonar bør følgje prinsippet om rimeleg samhøve mellom førespurnadene til forvaltingane og den tilsvarende nytten, og likeins prinsippet om fortruleg handsaming av opplysningar og om vern av forretningsløyndommar og teieplikt. Dette bør ikkje føre til undaudsynleg byråkrati og overlapping med gjeldande ordningar og bør heller ikkje røre ved forvaltingsstrukturen i medlemsstatane.

Forvaltingssamarbeidet bør gjennomførast i samsvar med gjeldande fellesskapsføresegner og nasjonale føresegner om vern av personopplysningar.

Eit nært samarbeid mellom slike kontaktpunkt og dei rette organa som medlemsstatane har peika ut, vil gjere det mogleg for både partar å utføre oppgåvene sine meir effektivt og vil særleg medverke til at føretak og einskildpersonar snøggare kan få løyst problema sine.

Føresetnaden for eit effektivt samarbeid er at det vert fastsett klare grunnreglar der det for kvar av dei aktuelle sektorane vert fastsett kva type opplysningar som skal utvekslast, på kva stadium i handhevingsprosessen opplysningane skal utvekslast, kva kriterium for fortruleg handsaming av opplysningar og for rimeleg samhøve som skal gjelde, kva svarfristar som skal haldast, og andre tekniske sider ved utvekslinga av opplysningar.

Det regelverket som det er viktig å handheve for at den indre marknaden skal verke, omfattar dei områda som er oppførde i

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT C 224 av 1.8.1996, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 64/98 av 14. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. C 179 av 1.7.1994, s. 1.

(²) TEF nr. C 294 av 22.10.1994, s. 6.

vedlegget til rådsresolusjonen av 16. juni 1994. Eit samarbeid på andre område bør òg vurderast.

Med omsyn til teknisk harmonisering må det leggjast særleg vekt på korleis «ny metode»-direktiva vert handheva, særleg med sikte på å gjennomføre ei effektiv marknadsovervaking, noko som er eit veleigna verkemiddel for å sikre at produkt som vert marknadsførde, stettar dei grunnleggjande krava.

Fellesskapet bør støtte samarbeid på alle område ved hjelp av telematikk-, opplærings- og utvekslingsprogram -

ER GLAD FOR rapporten frå Kommisjonen til Europaparlamentet og Rådet om samarbeid mellom forvaltingar om handhevinga av regelverket for den indre marknaden,

SANNKJENNER at det er naudsynt med ein vedvarande innsats for å betre dette samarbeidet med sikte på å styrke den faktiske handhevinga av regelverket, løse problem som kan melde seg for føretak og einskildpersonar, og motverke at hindringar for den frie rørsla mellom medlemsstatane vinn fram på nyt,

VIL RØKJE ETTER, saman med Kommisjonen, i kor stor grad forvaltingssamarbeidet må utviklast på område der det enno er lite utvikla, særleg på området industriprodukt,

STREKAR UNDER at det på dette området må skaffast fram verkemiddel som er naudsynte for å handheve fellesskapsreglane på ein samanhengande, einsarta og snøgg måte,

OPPMODAR medlemsstatane om

- a) å fullføre, dersom det ikkje alt er gjort, oversendinga av meldingar om dei nasjonale kontaktpunkta deira for handheving av fellesskapsregelverket på dei områda som er oppførde i vedlegget til rådsresolusjonen av 16. juni 1994, og i samsvar med den førnemnde resolusjonen å sende over viktige opplysningar om dei delane av forvaltingsstrukturen deira som har ansvaret for handhevinga av regelverket,
- b) å ajourføre listene over kontaktpunkt som det er gjeve melding om, og å gjere dei til ein effektiv arbeidsreiskap for dei styresmaktene som har det daglege ansvaret for handhevinga av regelverket for den indre marknaden,
- c) snarast mogleg og på ein høveleg måte å skipe, dersom det ikkje alt er gjort, eitt eller fleire kontaktpunkt for føretak, slik det er fastsett i rådsresolusjonen av 10. oktober 1994, samstundes som det vert teke omsyn til kva det er føretak og einskildpersonar treng, og om naudsynt å skipe eitt eller fleire kontaktpunkt som skal gjere det lettare å utøve dei rettane som einskildpersonar har i medhald av reglane for den indre marknaden,
- d) å skipe eit samband mellom dette kontaktpunktet eller desse kontaktpunkta og dei rette organa som medlemsstatane har peika ut,

OPPMODAR medlemsstatane og Kommisjonen om

- a) å halde fram med innsatsen sin for eventuelt å fastsetje grunnreglar, på område der slike reglar enno ikkje finst, for samarbeid mellom forvaltingar med sikte på å handheve regelverket for den indre marknaden og for å nytte regelverket på ein slik måte at samarbeidet vert effektivt,
- b) når det gjeld industriprodukt, å røkje etter om følgjande kan innførast:
 - allmenne prinsipp for gjennomføring av kontroll,
 - ordningar for forvaltingssamarbeid i «ny metode»-direktiv,
 - kvalitetsstandardar for laboratorium som utfører offisiell kontroll,
 - dersom det er naudsynt, samordna kontrollprogram,
- c) å føre vidare programmet sitt for gransking av forvaltingssamarbeidet på dei områda av regelverket som er viktige for verkemåten til den indre marknaden, og som er oppførde i vedlegget til rådsresolusjonen av 16. juni 1994, særleg
 - ved å utvikle fellesskapstiltak for tverrsektoriell støtte til samarbeid, som t.d. programmet for telematisk datautveksling mellom forvaltingar i Fellesskapet (IDA), som vart skipa ved avgjerd 95/468/EF⁽¹⁾), og programmet for utveksling av nasjonale tenestemenn mellom forvaltingane i medlemsstatane (Karolus-programmet), som vart skipa ved vedtak 92/481/EØF⁽²⁾),
 - ved å leggje til, i denne samanhengen, andre område av regelverket for den indre marknaden der det er naudsynt å styrke samarbeidet for å handheve regelverket, særleg når det gjeld industriprodukt,
- d) framfor alt å røkje etter om det er mogleg å styrke forvaltingssamarbeidet om handhevinga av regelverket på andre område.

⁽¹⁾ TEF nr. L 269 av 11.11.1995, s. 23.

⁽²⁾ TEF nr. L 286 av 1.10.1992, s. 65.

RÅDSRESOLUSJON

av 8. juli 1996

om forenkling av regelverk og administrasjon i samband med den indre marknaden(*)

(96/C 224/03)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN –

som viser til traktaten om skiping av Det europeiske fellesskapet,

som viser til den fråsegna om gjennomføringa av fellesskapsretten som er lagd ved sluttakta til traktaten om Den europeiske unionen,

som viser til konklusjonane frå møtet til Det europeiske rådet i Cannes 26.-27. juni 1995,

som viser til rapporten av 21. mai 1995 frå gruppa av uavhengige sakkunnige om forenkling av regelverk og administrasjon (Molitorgruppa) og til merknadene frå Kommisjonen til rapporten,

som viser til rapporten frå Kommisjonen til Det europeiske rådet med tittelen «Betre regelverksutforming — rapport om bruken av nærlieksprinsippet og prinsippet om rimelig samhøve og om forenkling og konsolidering»,

som viser til meldinga frå Kommisjonen til Europaparlamentet og Rådet med tittelen «Enklare regelverk for den indre marknaden (SLIM): eit forsøksprosjekt», og

som legg desse synsmåtane til grunn:

Ei av dei viktigaste prioriteringane til Den europeiske unionen er å fremje vekst og sysselsetjing. For at dette målet skal kunne nåast i ein situasjon med auka økonomisk konkurranse, er det særleg ein føresetnad at det vert gjort tiltak som gjer det mogleg for føretak å betre konkurranseevna si og å skape ein positiv verknad på sysselsetjinga.

Regelverket for den indre marknaden har gjort det mogleg å skape eit stort økonomisk område utan indre grenser, noko som er ein avgjerande faktor for å stimulere og liberalisere den europeiske økonomien og sysselsetjinga, som det er svært viktig å halde ved lag.

Verkeleggjeringa av den indre marknaden inneber i seg sjølv forenkling, anten ved at ei fellesskapsføresegn kjem i staden for ei rekkje nasjonale føresegner, eller ved at prinsippet om innbyrdes godkjenning vert nyttaa.

Det er likevel ei viktig oppgåve for organa til Den europeiske unionen, for regjeringane i medlemsstatane og for det europeiske næringslivet å få i stand forenkling av regelverk og administrasjon med sikte på å fjerne overdrivne og urimelege kostnader som hemmar konkurranseevna til føretak.

Forenklinga må gjennomførast med sikte på å halde ved lag den gjeldande fellesskapsretten og å føre vidare harmoniseringa i Fellesskapet i dei aktuelle sektorane der det er naudsynt, og det må leggjast særleg vekt på dei krava i fellesskapsføresegnene som gjeld helsevern, tryggleik, god forretningskikk, miljøvern, vern av arbeidstakrar og forbrukarvern.

Av omsyn til interessene til marknadsdeltakarar og borgarar bør dessutan regelverket for den indre marknaden gjera lettare tilgjengeleg og meir forståeleg, særleg ved at kvaliteten på regelverket vert betra gjennom konsolidering og gjennom utarbeiding av meir samanhengande og forståelege tekster. Det er alt teke initiativ til å forenkle og konsolidere det eksisterande regelverket med sikte på eventuelt å minske talet på føresegner ved å nytte prinsippet om rimelig samhøve.

I alle framtidige initiativ til nytt regelverk, både på nasjonalt plan og på fellesskapsplan, bør det takast omsyn til kva det er føretak treng, særleg små og mellomstore føretak, og til kva avgrensingar som gjeld for dei.

Dessutan er det påvist at det særleg er naudsynt å forenkle det eksisterande regelverket i visse sektorar. Difor bør det takast konkrete initiativ på dette området for å minske dei administrative byrdene for føretak.

Ei altfor innvikla nasjonal lovgjeving kan også føre til at den indre marknaden ikkje verkar på ein tilfredsstilande måte, og det bør difor gjera ein liknande innsats for å forenkle lovgjevinga på nasjonalt plan, slik at det ikkje veks fram nye handelshindringar som kan føre til at den indre marknaden vert oppdelt att –

MED OMSYN TIL FRAMTIDIGE INITIATIV TIL NYTT REGELVERK:

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT C 224 av 1.8.1996, s. 5, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 64/98 av 14. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

MERKJER SEG at Kommisjonen har utarbeidd overordna retningslinjer for korleis han skal utøve initiativretten sin med sikte på å betre kvaliteten på nye framlegg til regelverk ut frå den verknaden dei kan tenkast å få for dei aktuelle delane av næringslivet eller fagmiljøet,

STREKAR UNDER at det må sikrast at nytt regelverk vert innarbeidd i nasjonal lovgjeving på ein effektiv måte, og at det gjennom heile regelverksutformingsprosessen må sytast for at det finst ein overordna samanheng i regelverket for ein særskild sektor,

OPPMODAR Kommisjonen om å utarbeide analysekriterium og i det arbeidet å dra nytte av røynsler og opplysningar frå alle medlemsstatane i samarbeid med dei,

GJER MERKSAM PÅ at svært detaljerte forskrifter i hovudsak bør unngåast og nyttast berre når det er strengt naudsynt for at den indre marknaden skal verke tilfredsstillande, i samsvar med føresegnene i traktaten,

MED OMSYN TIL EKSISTERANDE REGELVERK:

MERKJER SEG at det alt er gjort framsteg med omsyn til konsolidering og andre forenklingsmetodar, lovar å påkunde granskinga av dei framlegga til konsolidering som Kommisjonen alt har lagt fram, og OPPMODAR Kommisjonen om snarast råd å leggje fram dei nye framlegga som alt er varsla,

STREKAR UNDER, liksom Kommisjonen, at desse tiltaka dessutan bør styrkast gjennom ein meir konkret innsats med sikte på å fremje måla om klarleik, rimeleg samhøve og samanheng i regelverket,

ER SAMD med Kommisjonen om at denne innsatsen i byrjinga bør gå ut på m.a. å setje i verk eit forsøksprosjekt i nokre få sektorar med sikte på særleg å granske korleis det gjennom forenkling av regelverk og administrasjon kan vere mogleg å minske dei avgrensingane og formalitetane som føretak må etter leve som følgje av regelverket; dette prosjektet kan tene som ei prøve for ein meir omfattande innsats som òg omfattar andre sektorar,

MERKJER SEG difor MED GLEDE at Kommisjonen har teke initiativ til å skipe, i fire sektorar, arbeidsgrupper som er samansette av akta sakkunnige som er utvalde etter prinsipp for oversikt og jamvekt, og som skal ha til oppgåve å fastleggje korleis det gjeldande regelverket kan forenklast,

MERKJER SEG dei sektorane som Kommisjonen har valt ut, dvs. det faste systemet for innsamling av statistiske opplysningar (Intrastat), prydplanter, byggjevarer og innbyrdes godkjennin av diplom,

SANNKJENNER at bakgrunnen for dette initiativet er eit ønskje om å oppnå dei første resultata av forenklinga etter kort tid,

MED OMSYN TIL DEI INITIATIVA SOM SKAL GJENNOMFØRAST:

OPPMODAR medlemsstatane om

- a) å fremje ei utvikling mot forenkling av og letnad i administrative formalitetar i samband med framtidig nasjonal lovgjeving, samstundes som dei bør vere særleg merksame på dei vanskane som små og mellomstore føretak står overfor på grunn av den strukturen dei har,
- b) gjennom medverknad å støtte arbeidet til dei gruppene som har ansvaret for forsøksprosjektet, medrekna dei sidene ved prosjektet som gjeld nasjonal lovgjeving,
- c) å granske om det er mogleg å forenkle den nasjonale lovgjevinga som verkar inn på den indre marknaden, og å gjøre lettare dei formalitetane som er knytte til denne lovgjevinga, samstundes som det vert teke særleg omsyn til dei vanskane som små og mellomstore føretak står overfor,
- d) i Det rådgjevande utvalet for samordning i den indre marknaden, som vart oppnemnt ved kommisjonsavgjerd 93/72/EØF⁽¹⁾, å utveksle opplysningar om gjennomførde eller planlagde tiltak for å forenkle lovgjeving og administrasjon på nasjonalt plan, når det gjeld både eksisterande og framtidig lovgjeving,

OPPMODAR Kommisjonen om

- a) gjennom dei utvala som har ansvaret for regelverket til Fellesskapet, og gjennom Det rådgjevande utvalet for samordning i den indre marknaden å gje medlemstatane fullstendige og jamlege opplysningar om framdrifta i arbeidet til dei arbeidsgruppene som er ansvarlege for forsøksprosjektet,
- b) å leggje fram for Rådet i november 1996 ein rapport som inneholder konklusjonane frå det forsøksprosjektet som er nemnt i bokstav a), saman med
 - konkrete framlegg om korleis regelverket kan forenklast i dei fire aktuelle sektorane, og
 - ei vurdering av kor effektiv metoden er og
- c) etter samråd med Det rådgjevande utvalet for samordning i den indre marknaden tilleggst mogleg i 1997 å peike på korleis prosjektet vil kunne utvidast til å omfatte andre sektorar.

⁽¹⁾ TEF nr. L 26 av 3.2.1993, s. 18.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

99/EØS/16/11

**nr. 65/98
av 4. juli 1998**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 52/98 av 29. mai 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 97/597/EF av 14. juli 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til armeringsstål og spennstål for betong⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkell 1

I avtalens vedlegg II kapittel XXI nr. 1 (rådsdirektiv 89/106/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 D 0597**: Kommisjonsvedtak 97/597/EF av 14. juli 1997 (EFT nr. L 240 av 2.9.1997, s. 4).”

Artikkell 2

Teksten til kommisjonsvedtak 97/597/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkell 3

Denne beslutning trer i kraft 5. juli 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkell 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. juli 1998.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 4.2.1999, s. 54, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 6 av 4.2.1999, s. 252.

⁽²⁾ EFT nr. L 240 av 2.9.1997, s. 4.

KOMMISJONSVEDTAK

av 14. juli 1997

om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til armeringsstål og spennstål for betong(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/597/EF)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR –**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtane:

I samband med samsvarsattesting av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattesting at det ved fabrikken finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definera slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførlig omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til

vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggjeutvalet –

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkkel 1

Dei varene og varegruppene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der produsenten har eineansvaret for eit system for produksjonskontroll ved fabrikken som sikrar at varene er i samsvar med dei aktuelle tekniske spesifikasjonane.

Artikkkel 2

Dei varene som er oppførde i vedlegg II, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonkontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikken, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 240 av 2.9.1997, s. 4, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 65/98 av 4. juli 1998 om endring av EØS-komiteens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF L 220 av 30.8.1993, s. 1.

Artikkelen 3

Framgangsmåten for samsvarsattesting i medhald av vedlegg III skal gå fram av mandata for harmoniserte standardar.

Artikkelen 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 14. juli 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

Kanalar og kapper til vern eller føring av varer av spennstål

VEDLEGG II

Armeringsstål for betong

Stenger

Valsetråd, kveilar

Sveisete armeringsnett

Gitterdragarar

Prega bandstål

Spennstål for betong

Tråd (kaldtrekt, avspennningshandsama tråd, glatt tråd, prega tråd)

Spenntau (spenntau med fleire trådar, kompakte spenntau med fleire trådar, prega spenntau og spenntau med auka heftstyrke)

Stenger (varmvalsa og tilarbeidde stenger, gjenga stenger, kamstenger, jamne eller glatte stenger)

Spennkablar

VEDLEGG III

VAREGRUPPE

ARMERINGSSTÅL OG SPENNSTÅL FOR BETONG (1/3)

1. System for samsvarsattesting

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattesting
Armeringsstål: — stenger — valsetråd, kveilar — sveiste armeringsnett — gitterdragrar — prega bandstål	Armering av betong		1+ (¹)

(¹) System 1+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), med stikkprøvekontroll utført ved fabrikken.

2. Vilkår som CEN skal legge til grunn når systemet for samsvarsattesting skal spesifiserast

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE

ARMERINGSSTÅL OG SPENNSTÅL FOR BETONG (2/3)**1. System for samsvarsattesting**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattesting Varer
Spennstål: — tråd (kaldtrekt, avspennningshandsama tråd, glatt tråd, prega tråd) — spenntau (spenntau med fleire trådar, kompakte spenntau med fleire trådar, prega spenntau og spenntau med auka heftstyrke) — stenger (varmvalsa og tilarbeidde stenger, gjenga stenger, kamstenger, jamne eller glatte stenger) — spennkablar	Forspenning av betong		1+ (¹)

(¹) System 1+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), med stikkprøvekontroll utført ved fabrikken.

2. Vilkår som CEN skal legge til grunn når systemet for samsvarsattesting skal spesifiserast

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE

ARMERINGSSTÅL OG SPENNSTÅL FOR BETONG (3/3)**1. System for samsvarsattesting**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattesting Varer
Kanalar og kapper	Vern eller føring av varer av spennstål		4 (¹)

(¹) System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

2. Vilkår som CEN skal legge til grunn når systemet for samsvarsattesting skal spesifiserast

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1474 - Maersk/Safmarine)

99/EØS/16/12

1. Kommisjonen mottok 6. april 1999 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretaket Maersk A/S (Maersk), som tilhører gruppen A.P. Møller, overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele Safmarine Container Lines N.V. (SCL), ved kjøp av aksjer og aktiva.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Maersk: holdingselskap som eier en rekke containerfraktselskaper verden over,
 - SCL: linjerederi.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 103 av 14.4.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1474 - Maersk/Safmarine, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13, og sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

**Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1502 - Kuoni/First Choice)**

99/EØS/16/13

1. Kommisjonen mottok 31. mars 1999 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretakene Kuoni Reisen Holding AG (Kuoni) og First Choice Holidays PLC (First Choice) ved kjøp av aksjer fusjonerer som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav a).
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Kuoni: et sveitsisk selskap som driver reisearrangørvirksomhet i Europa,
 - First Choice: et britisk selskap som driver reisearrangørvirksomhet, reisebyråer og charterfly.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 103 av 14.4.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1502 - Kuoni/First Choice, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13, og sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1430 - Vodafone/AirTouch)

99/EØS/16/14

1. Kommisjonen mottok 6. april 1999 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretaket Vodafone Group plc overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele AirTouch Communications Inc., ved kjøp av aksjer.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Vodafone Group plc: drift av telenett for mobilkommunikasjon og tilknyttede telekommunikasjonstjenester,
 - AirTouch Communications Inc.: ulike tjenester innen trådløs telekommunikasjon.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 97 av 9.4.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1430 - Vodafone/Air Touch, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13, og sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

**Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1459 - Bertelsmann/Havas/Bol)**

99/EØS/16/15

1. Kommisjonen mottok 31. mars 1999 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽²⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretakene Bertelsmann AG og Havas SA, som tilhører den franske gruppen Vivendi, overtar felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over foretaket BOL France SNC, ved kjøp av aksjer.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Bertelsmann AG: utgivelse, trykking og distribusjon av bøker og tidsskrifter, bokklubber, utgivelse og distribusjon av musikkinnspillinger og privatfjernsyn,
 - Havas SA: media, informasjonsvirksomhet og utgivelse av bøker og programvare for forbrukere og profesjonelle brukere,
 - BOL France: direktestyrt salg av bøker på fransk via Internett.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 102 av 13.4.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/ 296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1459 - Bertelsmann/Havas/BOL, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenbergh 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13, og sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

**Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1479 -
Thomson/Banco Zaragozano/Caja Madrid/Indra)**

99/EØS/16/16

1. Kommisjonen mottok 31. mars 1999 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretakene Thomson-CSF (Thomson), Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid (Caja Madrid) og Banco Zaragozano overtar felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over Indra Sistemas SA (Indra).
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Thomson: industrielektronikk og forsvarssystemer,
 - Caja Madrid og Banco Zaragozano: bank- og forsikringsvirksomhet,
 - Indra: industri- og forsvarselektronikk.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 102 av 13.4.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/ 296 72 44) eller med post, med referanse IV/M. 1479 - Thomson/Banco Zaragozano/Caja Madrid/ Indra, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13, og sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

**Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1487 - Johnson & Son/Melitta/Cofresco)**

99/EØS/16/17

1. Kommisjonen mottok 31. mars 1999 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretakene Melitta Benz KG (Melitta), som tilhører Melitta-gruppen, og S.C. Johnson Homestorage GmbH & Co. KG (Johnson), som tilhører gruppen S.C. Johnson & Son Inc., overtar felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG og Cofresco Frischhalteprodukte Beteiligungs GmbH (Cofresco), ved kjøp av aktiva og opprettelse av et fellesforetak.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Johnson: produksjon og salg av husholdningsartikler,
 - Melitta: produksjon og salg av husholdningsartikler, herunder kaffefilter, kaffemaskiner, husholdningsfolie og avfallsposer,
 - Cofresco: produksjon og salg av husholdningsfolie, bakepapir og avfallsposer.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 102 av 13.4.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1487 - Johnson & Son/Melitta/Cofresco, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT L 257 av 21.9.1990, s. 13, og sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT L 40 av 13.2.1998, s. 17.

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1341 - Westdeutsche Landesbank/Carlson/Thomas Cook)

Kommisjonen vedtok 8.3.1999 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forelig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,
- i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 399M1341. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Dersom De ønsker nærmere opplysninger om abonnement, bes De henvende Dem til:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
tel: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1410 - Deutsche Post/Danzas)

Kommisjonen vedtok 17.2.1999 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forelig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på tysk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,
- i elektronisk form i "CDE"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 399M1410. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Dersom De ønsker nærmere opplysninger om abonnement, bes De henvende Dem til:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
tel: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1446 - Daimler Chrysler/Adtranz-ABB Daimler Benz Transportation)

99/EØS/16/20

Kommisjonen vedtok 15.3.1999 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på tysk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,
- i elektronisk form i "CDE"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 399M1446. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Dersom De ønsker nærmere opplysninger om abonnement, bes De henvende Dem til:

EUR-OP,
 Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
 2, rue Mercier
 L-2925 Luxembourg
 tel: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

Melding om et fellesforetak
(Sak nr. IV/E-2/37.450)

99/EØS/16/21

1. Foretakene British Steel plc, Hoogovens Staal BV (et heleid datterselskap av Koninklijke Hoogovens NV), Rasselstein Hoesch GmbH (et fellesforetak mellom datterselskaper av Thyssen AG og Fried. Krupp AG Hoesch Krupp) og Sollac SA (et heleid datterselskap av Usinor SA) har gitt melding i henhold til artikkel 4 i forordning nr. 17/62⁽¹⁾ om avtaler knyttet til tiltak for å fremme Ecotop stålbaserte bunner til drikkevarebokser og særlig til opprettelsen av fellesforetaket Ecotop Limited.
2. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at det meldte fellesforetaket kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning nr. 17/62.
3. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til det planlagte fellesforetaket for Kommisjonen.
4. Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT C 102 av 13.4.1999. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 299 24 64) eller med post, med referanse IV/E-2/37.450, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
 Directorate-General for Competition (DG IV)
 Directorate E-2
 Office 2/46
 Avenue de Cortenberg 158
 B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT 13 av 21.2.1962.

**Statsstøtte
Sak nr. C 86/98
Italia**

99/EØS/16/22

Kommisjonen har besluttet å innlede formell behandling i henhold til EF-traktatens artikkel 93 nr. 2 med hensyn til støtte til foretaket Sangalli Vetro SpA – Manfredonia, Apulia, se EFT C 92 av 1.4.1999.

Kommisjonen underretter med dette de øvrige EØS-stater og andre interesserte parter, slik at de kan sende sine merknader til de aktuelle tiltakene, innen en måned etter at dette ble offentliggjort i EF-tidende, til:

European Commission
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate H – State Aid II
200, rue de la Loi
B-1049 Brussel

Faks: (+32 2) 296 98 16

Merknadene vil bli oversendt til Italia.

**Statsstøtte
Sak nr. C 1/99
Irland**

99/EØS/16/23

Kommisjonen har besluttet å innlede formell behandling i henhold til EF-traktatens artikkel 93 nr. 2 med hensyn til støtte som Irland har tildelt og planlegger å tildele til industrielle leietakere i Customs House Docks Area i Dublin, se EFT C 99 av 10.4.1999.

Kommisjonen underretter med dette de øvrige EØS-stater og andre interesserte parter, slik at de kan sende sine merknader til de aktuelle tiltakene, innen en måned etter at dette ble offentliggjort i EF-tidende, til:

European Commission
200, rue de la Loi
B-1049 Brussel

Faks: (+32 2) 296 98 15

Merknadene vil bli oversendt til Irland.

Informasjonsrutine - tekniske forskrifter**99/EØS/16/24**

- Direktiv 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsrutine for standarder og tekniske forskrifter (EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8).
- Direktiv 88/182/EØF av 22. mars 1988 om endring av direktiv 83/189/EØF (EFT nr. L 81 av 26.3.1988, s. 75).
- Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/10/EØF av 23. mars 1994 om annen materielle endring av direktiv 83/189/EØF (EFT nr. L 100 av 19.4.1994, s. 30).

Meldinger om utkast til tekniske forskrifter mottatt av Kommisjonen

Referanse ⁽¹⁾	Tittel	Stillstandsperioden på tre måneder utløper ⁽²⁾
99-0100-D	Tredje endring av forskrift om forebygging av ulykker "Fartøy med tillatelse til å ferdes på innlands vannveier" (VGB 107) med gjennomføringsinstruks	7.6.1999
99-0117-A	Delstatslov om markedsføring, oppføring og drift av fyringsanlegg (lov for Oberösterreich om fyringsanlegg 1999)	16.6.1999
99-0118-P	Utkast til forskrift om utarbeidelse av lister over maskiner i henhold til paragraf 3 nr. 1 i lovdekretnr. 214/95 av 18. august	11.6.1999
99-0119-UK	BSE-forskrifter (førvarer og kontroll) (Nord-Irland) 1999	(3)
99-0120-UK	BSE-dekret (Nord-Irland) 1999	(3)
99-0122-B	Forskrift fra det samlede kollegium om fastsettelse av sikkerhetsstandarder for sykehjem som hører inn under språksamfunnenes fellesutvalg	16.6.1999
99-0123-NL	Forskrift om nærmere regler for skipsidentifikasjonsnummer (forskrift om IMO-nummer)	17.6.1999
99-0124-P	Krav til markedsføring av stålstenger til betong	14.6.1999
99-0125-NL	Utkast til forskrift om spesifikt høyrisikomateriale	18.6.1999
99-0126-NL	Forskrift om endring av beslutning om gjødsel 1977	18.6.1999
99-0108-DK	Forskrift om bunkring av skip i danske territorialfarvann	9.6.1999
99-0127-NL	Utkast til lov om endring av gjødselloven med hensyn til skjerpelse av standardene for mineralavgiftssystemet	(4)
99-0128-I	Forskrift om retningslinjer for kontroll av alkohol	(4)

⁽¹⁾ År - registreringsnummer - opprinnelsesmedlemsstat.⁽²⁾ Frist for merknader fra Kommisjonen og medlemsstatene.

Referanse ⁽¹⁾	Tittel	Stillstandsperioden på tre måneder utløper ⁽²⁾
99-0129-I	Utkast til tverrministerielt dekret om endring av Innenriksministeriets dekret av 13. oktober 1994 om godkjenning av tekniske standarder for brannsikring ved konstruksjon, bygging, installasjon og drift av lagre for LPG i faste tanker med en kapasitet på over 5 m ³ og/eller i mobile beholdere med en samlet kapasitet på over 5,000 kg	17.6.1999
99-0130-NL (³) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	Utvidelse av forskrift om søknad om og tildeling av konsesjoner i den rekkefølge søknadene mottas etter forrang (artikkel 8 bokstav g)	21.6.1999

Kommisjonen gjør oppmerksom på at den i samsvar med vilkårene i sin melding av 1. oktober 1986 (EFT nr. C 245 av 1.10.1986, s. 4), er av den mening at dersom en medlemsstat vedtar en teknisk forskrift som kommer inn under bestemmelsene i direktiv 83/189/EØF, uten å sende utkastet til Kommisjonen eller å overholde stillstandsplikten, kan denne forskriften ikke håndheves overfor tredjemann etter vilkårene i den aktuelle medlemsstatens rettsorden. Kommisjonen mener derfor at partene i en tvist har rett til å forvente at nasjonale domstoler avslår å gjennomføre nasjonale tekniske forskrifter det ikke er gitt melding om som fastsatt i fellesskapsretten.

Opplysninger om disse meldingene kan fås fra de nasjonale myndigheter oppført på en liste offentliggjort i De Europeiske Fellesskaps Tidende nr. C 67 av 17. mars 1989 og i EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende nr. 6 av 4. mai 1994.

(¹) År - registreringsnummer - opprinnelsesmedlemsstat.

(²) Frist for merknader fra Kommisjonen og medlemsstatene.

(³) Den vanlige informasjonsrutinen gjelder ikke for "farmakopeer".

(⁴) Ingen stillstandsperiode når Kommisjonen har godkjent at det er grunn til å treffe hastevedtak.

(⁵) Ingen stillstandsperiode for skatte- og finanstiltak; jf. artikkel 1(9)(3) i direktiv 94/10/EØF.